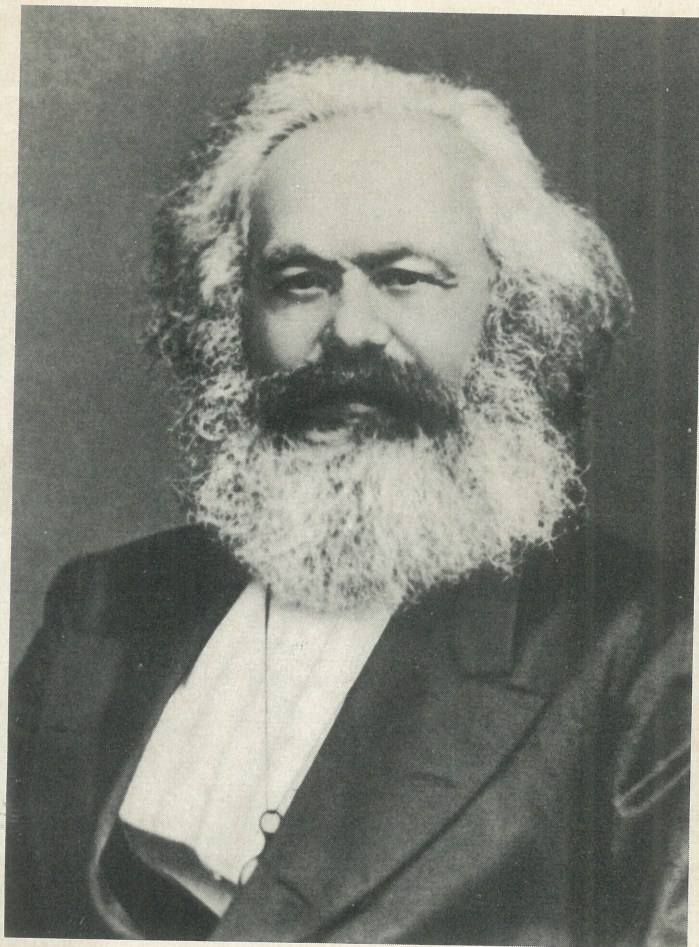

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்

கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி
அறிக்கை

Karl Marx

ESH

VERY SOON IN

J. Engler

“சமுதாய வாழ்க்கையெனும் அரங்கினையும் தன்னுள்
கொண்டு முரணற்றதாய் அமைந்த பொருள்முதல்வாதம்;
வளர்ச்சி பற்றிய மிக விரிவான, மிக ஆழமான போதனை
யாகிய இயக்கவியல்; வர்க்கப் போராட்டத்தையும், ஒரு
புதிய, கம்யூனிச சமுதாயத்தின் படைப்பாளனாகிய பாட்டாளி
வர்க்கத்திற்குள்ள உலக வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய
புரட்சிகரப் பாத்திரத்தையும் பற்றிய தத்துவம்—இவை யாவும்
அடங்கிய ஒரு புதிய உலகக் கண்ணோட்டத்தை இந்த நூல்
மாமேதையருக்குரிய தெளிவோடும் ஒளிச்சுடரோடும் எடுத்த
துரைக்கிறது.”

லெனின்

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

கா. மார்க்ஸ்
பி. எங்கெல்ஸ்

கம்யூனிஸ்டிக்
கட்சி
அறிக்கை

முன்னேற்றப் பதிப்பகம்
மாஸ்கோ

விற்பனையாளர்கள்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
சென்னை

மொழிபெயர்ப்பாளர்: ரா. கிருஷ்ணையா

ஸ்க்ராவாக ஸ்க்கொம்பி

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கையின் இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, எங்கெல்சால் சரிபார்க்கப்பட்ட 1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்பின் வாசகத்திலிருந்து செய்யப்பட்டதாகும்.

1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கும் 1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கும் எங்கெல்ஸ் எழுதிய குறிப்புகளும் மொழிபெயர்த்துத் தரப்படுகின்றன.

அறிக்கையின் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு பதிப்புகளுக்கும் எழுதிய எல்லா முகவுரைகளும் இந்தத் தமிழ்ப் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பதிப்பகத்தார்

© தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு
“முன்னேற்றப் பதிப்பகம்”, 1975

சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது

МЭ 0101010000 – 178
014 (01) – 85 без объявления

பொருளடக்கம்

1872ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை	7
1882ஆம் ஆண்டு ருஷ்யப் பதிப்பின் முகவுரை	10
1883ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை	13
1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்பின் முகவுரை	15
1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை	24
1892ஆம் ஆண்டுப் போலிஷ் பதிப்பின் முகவுரை	34
1893ஆம் ஆண்டு இத்தாலியப் பதிப்பின் முகவுரை	37

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை

I. முதலாளிகளும் பாட்டாளிகளும்	41
II. பாட்டாளிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும்	64
III. சோஷலிச, கம்யூனிச இலக்கியம்	80
1. பிற்போக்கு சோஷலிசம்	80
(அ) பிரபுத்துவ சோஷலிசம்	80
(ஆ) குட்டிமுதலாளித்துவ சோஷலிசம்	83
(இ) ஜெர்மானிய, அல்லது “மெய்யான” சோஷலிசம்	85

2. பழமைவாத, அல்லது முதலாளித்துவ
சோஷலிசம் 91
3. விமர்சன-கற்பனாவாத சோஷலிசமும்
கம்யூனிசமும். 93

VI. தற்போதுள்ள பற்பல எதிர்க்கட்சிகள்

- குறித்து கம்யூனிஸ்டுகளின் நிலை 99
- பதிப்பாசிரியர் குறிப்புகள். 102

1872ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை

தொழிலாளர்களது சர்வதேச நிறுவனமாகிய கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் அக்காலத்திய நிலைமைகளில் இரகசியமாகவே செயல்பட வேண்டியிருந்தது. 1847 நவம்பரில் லண்டனில் நடைபெற்ற காங்கிரசில் இந்தக் கழகம் கட்சியின் விவரமான தத்துவார்த்த, நடைமுறை வேலைத்திட்டத்தை வெளியீட்டுக்காக வகுத்திடும்படி அடியில் கையொப்பமிட்டுள்ளோரைப் பணித்தது. இவ்வாறு பிறப்பெடுத்ததே பின்வரும் அறிக்கை. அச்சிடப்படுவதற்காக இதன் கையெழுத்துப் பிரதி பிப்ரவரி புரட்சிக்கு¹ ஒருசில வாரங்களுக்கு முன்னால் லண்டன் போய்ச் சேர்ந்தது. முதற்கண் ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்தது, பிறகு ஜெர்மனியிலும் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலுமாய் வெவ்வேறான பன்னிரண்டு பதிப்புகளுக்குக் குறையாமல் இம்மொழியில் வெளிவந்திருக்கிறது. முதன் முறையாய் ஆங்கிலத்தில் இது 1850ல் லண்டன் *Red Republican*² பத்திரிகையில் வெளியாயிற்று, இந்த மொழி பெயர்ப்பைச் செய்தவர் மிஸ் ஹெலன் மாக்ஃபர்லென். 1871ல், அமெரிக்காவில் மூன்றுக்குக் குறையாத வெவ்வேறு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்தன. பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்பு 1848ஆம் ஆண்டு ஜூலை எழுச்சிக்குச்³ சிறிதுகாலத்துக்கு முன் முதன்முதல் பாரிசில் வெளியாயிற்று, அண்மையில் நியூயார்க் *Le Socialiste*⁴ பத்திரிகையிலும் வெளிவந்திருக்கிறது. புதிய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று தயாராகி வருகிறது. முதன்முதல் ஜெர்மன் மொழியில் வெளிவந்தபின் சிறிது காலத்துக்கு எல்லாம் போலிஷ் பதிப்பு ஒன்று லண்டனில் வெளியிடப்பட்டது. ஆறுபதாம் ஆண்டுகளில் ருஷ்யப் பதிப்பு ஒன்று ஜினீவாவில் வெளிவந்தது. முதன்முதல் வெளி

யாகியபின் சிறிது காலத்துக்குள் டேனிஷிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் நிலைமைகள் எவ்வளவுதான் மாறியிருப்பினும், இந்த அறிக்கையில் குறிக்கப்படும் பொதுக் கோட்பாடுகள் ஒட்டுமொத்தத்தில் என்றும் போல் இன்றும் சரியானவையே. இங்கும் அங்கும் சிற்சில விவரங்களைச் செம்மை செய்யலாம். அறிக்கையே கூறுவது போல், இந்தக் கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் கையாளுதல், எங்கும் எக்காலத்திலும், அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய வரலாற்று நிலைமைகளைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். இந்தக் காரணத்தால்தான், இரண்டாம் பிரிவின் இறுதியில் முன் மொழியப்படும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் தனி முறையில் வலியுறுத்திக் கூறப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியின் வாசகத்தை இன்று வேறு விதமாய் வரைய வேண்டியிருக்கும். கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் நவீனத் தொழில் துறை பெரு நடை போட்டுப் பிரமாதமாய் முன்னேறியிருக்கிறது, இதனுடன்கூடவே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கட்சி நிறுவன ஒழுங்கமைப்பும் மேம்பாடுற்றும் விரிவடைந்தும் உள்ளது. இவற்றையும், மற்றும் முதலில் பிப்ரவரிப் புரட்சியிலும், பிறகு இன்னும் முக்கியமாய், முதன்முதலாய்ப் பாட்டாளி வர்க்கம் முழுதாய் இரு மாதங்களுக்கு அரசியல் ஆட்சியதி காரம் வகித்த பாரிஸ் கம்யூனிலும்⁵ கிடைத்த நடைமுறை அனுபவத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வோமாயின், இந்த வேலைத்திட்டம் சில விவரங்களில் காலங் கடந்ததாகி விடுகிறது. கம்யூனானது முக்கியமாய் ஒன்றை நிரூபித்துக் காட்டிற்று; அதாவது “ஏற்கனவே பூர்த்தியான தயார் நிலையிலுள்ள அரசுப் பொறியமைவைத் தொழிலாளி வர்க்கம் அப்படியே கைப்பற்றித் தனது சொந்தக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது” என்பதை நிரூபித்துக் காட்டிற்று. (பார்க்கவும்: பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர்; அகிலத் தொழிலாளர் சங்கப் பொது அவையின் பேருரை, ஜெர்மன் பதிப்பு, பக்கம் 19; இந்த விவரம் மேலும் விளக்கமாய் அங்கே பரிசீலிக்கப் படுகிறது.) தவிரவும், சோஷலிச இலக்கியத்தைப் பற்றிய

விமர்சனம் இன்றைய நிலைவரத்துக்குப் பற்றாக்குறையானது என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை, ஏனெனில் 1847ஆம் ஆண்டு வரையிலான நிலைவரம் மட்டும் தான் இந்த விமர்சனத்தில் இடம் பெறுகிறது. அதோடு, பற்பல எதிர்க் கட்சிகள் சம்பந்தமாய் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய உறவுநிலை பற்றிய குறிப்புகள் (நான்காம் பிரிவு) கோட்பாடு அளவில் இன்றும் பிழையற்றவையே என்றாலுங்கூட, நடைமுறையில் காலங் கடந்தவை என்பதும் தெளிவு. ஏனென்றால் அரசியல் நிலைமை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது, வரலாற்றின் முன்னேற்றமானது அப்பிரிவில் குறிக்கப்படும் அரசியல் கட்சிகளில் மிகப் பெரும்பாலானவற்றைப் புவிப்பரப்பிலிருந்து துடைத்து அகற்றியிருக்கிறது.

ஆனால் இந்த அறிக்கை வரலாற்று ஆவணமாகிவிட்டது, இனி இதைத் திருத்த எங்களுக்கு உரிமை இல்லை. 1847க்கும் இன்றைக்கும் உள்ள இந்த இடைவெளியை நிரப்பும் ஒரு முன்னுரையோடு பிற்பாடு ஒரு பதிப்பு வெளிவரலாம், தற்போது இந்த மறுபதிப்பு எதிர்பாராத முறையில் வெளியாவதால் இதைச் செய்ய எங்களுக்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லை.

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
லண்டன், 1872., ஜூன் 24

1882ஆம் ஆண்டு ருஷ்யப் பதிப்பின் முகவுரை

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கையின் முதலாவது ருஷ்யப் பதிப்பு, பக்கூனின் மொழிபெயர்த்தது, அறுபதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில்⁶ கோலகல்⁷ ஏட்டின் அச்சகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. மேலைய நாட்டினர் அப்போது அதை (அந்த ருஷ்யப் பதிப்பை) அரியதோர் இலக்கிய நிகழ்வாய் மட்டுமே பார்க்க முடிந்தது. அம்மாதிரியான ஒரு கருத்து இன்று சாத்தியமாய் இராது.

பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் அந்தக் காலத்தில் (1847 டிசம்பர்) எவ்வளவு குறுகலான வட்டத்துள் அடங்குவதாய் இருந்தது என்பதை அறிக்கையின் கடைசிப் பிரிவு, பல்வேறு நாடுகளிலும் பற்பல எதிர்க் கட்சிகள் சம்பந்தமாய் கம்யூனிஸ்டுகளின் நிலையைக் கூறும் இந்தப் பிரிவு, மிகத் தெளிவாய்த் தெரியப்படுத்துகிறது. ருஷ்யாவும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் இப்பிரிவில் காணப்படவே இல்லை. ருஷ்யாவானது அனைத்து ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் கடைசிப் பெரும் கோட்டையாகவும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு ஐரோப்பாவின் உபரிப் பாட்டாளி அணிகளைக் குடியேற்றத்தின் மூலம் உட்கவர்ந்து கொள்ளும் நாடாகவும் இருந்து வந்த காலம் அது. இரு நாடுகளும் ஐரோப்பாவுக்கு மூலப் பொருள்களை வழங்கின, அதேபோது ஐரோப்பியத் தொழில் துறை உற்பத்திப் பொருள்களுக்குச் சந்தைகளாகவும் இருந்தன. ஆகவே அந்தக் காலத்தில் இரு நாடுகளும் ஐரோப்பாவிலுள்ள அமைப்புக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஆதாரத் தூண்களாய் இருந்தன.

நிலைமை இன்று எப்படி மாறிவிட்டது! ஐரோப்பாவிலிருந்து நடைபெற்ற இந்தக் குடியேற்றம்தான் வட அமெரிக்க

காவைப் பிரம்மாண்ட அளவிலான விவசாயப் பொருளுற்பத்திக்குத் தயார் செய்தது; இப்போது இந்த அமெரிக்க விவசாயப் பொருளுற்பத்தியின் போட்டி ஐரோப்பாவின் சிறிதும் பெரிதுமான நிலவுடைமைகளது அடித்தளங்களையே ஆட்டிக் குலுக்குகிறது. அதோடு இந்தக் குடியேற்றம், இது காறும் மேற்கு ஐரோப்பாவும் இன்னும் முக்கியமாய் இங்கிலாந்தும் தொழில் துறையில் வகித்து வரும் ஏகபோக நிலை சீக்கிரமே தகர்க்கப்படுமெனக் கூறும்படி அத்தனை விறு விறுப்போடும் அவ்வளவு பெரிய அளவிலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு தனது அளவிலாத் தொழில் துறைச் செல்வாதாரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைச் சாத்தியமாக்கிற்று. இவ்விரு நிலைமைகளும் புரட்சிகர முறையிலான எதிர்வினையை அமெரிக்காவினுள் நடைபெறச் செய்கின்றன. அனைத்து அரசியல் அமைப்புக்கும் அடிநிலையான சிறுதிற, நடுத்தர உழவர் நிலவுடைமைகள் பெரும் பண்ணைகளுடைய போட்டியைச் சமாளிக்க முடியாமல் படிப்படியாய் நசித்து வருகின்றன. அதேபோது பெருந்திரளான பாட்டாளி வர்க்கமும், வியக்கத்தக்க மிகப் பெரிய அளவிலான மூலதன ஒன்றுகுவிப்பும் தொழில் துறைப் பிரதேசங்களில் வளர்ச்சியுறுகின்றன.

அடுத்து இப்போது ருஷ்யா! 1848-49 ஆம் ஆண்டுகளது புரட்சியின் போது ஐரோப்பிய முடிமன்னர்கள் மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரும், அப்போது தான் விழித்தெழ முற்பட்டிருந்த பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து தப்பிக்க ருஷ்யத் தலையீடு ஒன்றே வழி என்று இருந்தனர். ஜார் மன்னர் ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் அதிபதியாய்ப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டார். இன்று ஜார் மன்னர் புரட்சியின் போர்க் கைதியாய்க் காட்சினுவில் இருக்கிறார்;⁸ ருஷ்யாவானது ஐரோப்பாவில் புரட்சி நடவடிக்கையின் முன்னணியாய்த் திகழ்கிறது.

நவீன கால முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையின் தகர்வு தவிர்க்க முடியாதபடி நெருங்கி வருவதைப் பிரகடனம் செய்வதே கம்யூனிஸ்டு அறிக்கையின் குறிக்கோள். ஆனால் ருஷ்யாவில் நாம் காண்பது என்ன? அதிவேகமாய் வளர்ந்து

வரும் முதலாளித்துவ முறையோடு கூடவே, வளர்ச்சியின் துவக்க நிலையிலுள்ள முதலாளித்துவ நிலவுடைமையுடன் கூடவே, ருஷ்ய நாட்டின் நிலங்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை விவசாயிகளது பொதுவுடைமையாய் இருக்கக் காண்கிறோம். இப்போது எழும் கேள்வி இதுதான்: ருஷ்ய 'ஓப்ஷீனா'* வெகுவாய்ச்சீர்குலைக்கப்பட்டிருப்பினும், இன்னமும் நிலத்திலான புராதனப் பொதுவுடைமையின் ஒரு வடிவமாகவே இருக்கும் இது, நேரடியாய்க் கம்யூனிசப் பொதுவுடைமை எனும் உயர்ந்த வடிவமாய் வளர முடியுமா? அல்லது இதற்கு நேர்மாறாய், மேற்கு நாடுகளது வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியாய் அமைந்த அந்தச் சிதைந்தழியும் நிகழ்முறையை முதலில் அது கடக்க வேண்டியிருக்குமா?

இதற்கு இன்று சாத்தியமான ஒரே பதில் இதுதான்: ருஷ்யப் புரட்சியானது மேற்கு நாடுகளில் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான முன்னறிவிப்பாகி இவ்விதம் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று துணை நின்று நிறைவு பெறுமாயின், தற்போது ருஷ்யாவில் நிலத்திலுள்ள பொதுவுடைமை கம்யூனிச வளர்ச்சிக்குரிய துவக்க நிலையாய்ப் பயன்படக்கூடும்.

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1882, ஜனவரி 21

* 'ஓப்ஷீனா'—கிராம சமுதாயம். [பதிப்பாளியர்.]

1883ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை

தற்போதைய இந்தப் பதிப்பின் முகவுரைக்கு நான்—
அந்தோ!—தனியே கையெழுத்திட்டாக வேண்டும். ஐரோப்
பாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த அனைத்துத் தொழி
லாளி வர்க்கமும் மற்றவர் எவரையும்விட அதிகமாய் மார்க்
சுக்கே கடமைப்பட்டிருக்கிறது, மார்க்ஸ் ஹைகேட் இடு
காட்டில் உறங்குகிறார், அவருடைய சமாதியின் மேல் இப்
போதுதான் பசும்புல் தளிர்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. மார்க்
சின் மறைவுக்குப் பிறகு அறிக்கையில் திருத்தம் செய்யலா
மென்றோ, செருகிச் சேர்க்கலாமென்றோ நினைப்பது முன்னிலும்
முடியாத காரியம். பின்வருவதை வெளிப்படையாய்த்
திட்டவட்டமாய் மீண்டும் இங்கு எடுத்துரைப்பது
முன்னிலும் அத்தியாவசியமெனக் கருதுகிறேன்:

அறிக்கையில் இழையோடி நிற்கும் அடிப்படை கருத்து—
வரலாற்றின் ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் பொருளாதார
உற்பத்தியும் தவிர்க்க முடியாதபடி இதிலிருந்து எழும் சமூகக்
கட்டமைப்பும் அந்தச் சகாப்தத்தின் அரசியல், அறிவுத்துறை
வரலாற்றுக்குரிய அடித்தளமாய் அமைகின்றன; ஆகவே (புரா
தன நிலப் பொதுவுடைமை சிதைந்து போன காலம் முதலாய்)
அனைத்து வரலாறும் வர்க்கப் போராட்டங்களின்
வரலாறுகவே, சமூக வளர்ச்சியின் பல்வேறு கட்டங்களிலும்
சுரண்டப்படும் வர்க்கத்துக்கும் சுரண்டும் வர்க்கத்துக்கும்,
ஆதிக்கத்துக்கு உட்படுத்தப்படும் வர்க்கத்துக்கும் ஆதிக்கம்
செலுத்தும் வர்க்கத்துக்கும் இடையே நடைபெறும்
போராட்டங்களின் வரலாறுகவே இருந்து வருகிறது; ஆனால்
இந்தப் போராட்டம் தற்போது வந்தடைந்திருக்கும்
கட்டத்தில் சுரண்டப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் வரும் வர்க்கம்

(பாட்டாளிவர்க்கம்) சுரண்டியும் ஒடுக்கியும் வரும் வர்க்கத்திடமிருந்து (முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடமிருந்து) இனி தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டுமானால், சமுதாயம் அனைத்தையும் அதே போது சுரண்டலிலிருந்தும் ஒடுக்கு முறையிலிருந்தும் என்றென்றுக்குமாய் விடுவித்தே ஆக வேண்டும் என்கிற இந்த அடிப்படை கருத்து — முற்றிலும் மார்க்ஸ் ஒருவருக்கு மட்டுமே உரியதாகும்.*

முன்பே இதை நான் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். முக்கியமாய் இப்பொழுது அறிக்கையின் முகவுரையில் இதுவும் குறிக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1883, ஜூன் 28

* “டார்வினுடைய தத்துவம் உயிரியலுக்கு ஆற்றிய சேவையை இந்த வரையறுப்பு, என் கருத்துபடி, வரலாற்றியலுக்கு ஆற்றப் போகிறது” என்று ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் முன்னுரையில் நான் எழுதினேன் [இப்பதிப்பு பக்கம் 21ஐப் பார்க்கவும்]. “1845க்கு முந்திய சில ஆண்டுகளாகவே நாங்கள் இருவரும் இந்த வரையறுப்பைப் படிப்படியாய் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தோம். சுயேச்சையாய் நான் எந்த அளவுக்கு இதை நோக்கி முன்னேறி வந்தேன் என்பதை எனது இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை நன்கு தெரிவிக்கின்றது. ஆனால் 1845ஆம் ஆண்டு வசந்தத்தில் நான் பிரஸ்ஸெல்சில் மார்க்சை மீண்டும் சந்தித்த போது, அவர் இந்த வரையறுப்பைப் பூரணமாய் வகுத்து வைத்திருந்தார், இங்கு நான் எடுத்துரைத்திருப்பது போல் ஏறத்தாழ இதே அளவுக்குத் தெளிவான வாசகத்தில் எனக்கு அறிவித்தார்.” [1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்பின் முகவுரை

இந்த அறிக்கை தொழிலாளர்களது சங்கமான “கம்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின்” வேலைத்திட்டமாய் வெளியிடப்பட்டது. கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் முதலில் முற்றிலும் ஜெர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமாய் இருந்து, பிறகு சர்வதேச நிறுவனமாயிற்று; 1848க்கு முன்பு கண்டத்துள் நிலவிய அரசியல் நிலைமைகளில் தவிர்க்க முடியாதபடி இது இரகசிய சங்கமாகவே செயல்பட வேண்டியிருந்தது. 1847 நவம்பரில் லண்டனில் நடைபெற்ற கழகக் காங்கிரஸ், முழு அளவிலான தத்துவார்த்த, நடைமுறைக் கட்சி வேலைத்திட்டத்தை வெளியிடுவதற்காக வகுத்தளிக்கும்படி மார்க்சையும் எங்கெல்சையும் பணித்தது. 1848 ஜனவரியில் ஜெர்மன் மொழியில் தயாரித்து முடிக்கப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதி பிப்ரவரி 24 பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குச்¹⁰ சில வாரங்களுக்கு முன்னால் லண்டன் அச்சகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று 1848 ஜூன் எழுச்சிக்குச் சற்று முன்னதாய் பாரிசில் வெளியாயிற்று. முதலாவது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மிஸ் ஹெலன் மாக் ஃபர்லெனால் செய்யப்பட்டு, லண்டனில் ஜார்ஜ் ஜூலியன் ஹார்னியின் *Red Republican* பத்திரிகையில் 1850ல் வெளிவந்தது. டேனிஷ், போலிஷ் பதிப்புகளும் வெளியாகியிருக்கின்றன.

பாட்டாளிவர்க்கத்துக்கும்முதலாளித்துவவர்க்கத்துக்கும் இடையிலான முதலாவது பெரும் போராய் 1848 ஜூனில் பாரிசில் மூண்ட எழுச்சி தோல்வியுற்றதைத் தொடர்ந்து சிறிது காலத்துக்கு ஐரோப்பியத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சமூக, அரசியல் ஆர்வங்கள் மீண்டும் பின்னிலைக்குத் தள்ளப்

பட்டன. இதன் பிறகு மேலாண்மைக்கான போராட்டம் மீண்டும் பிப்ரவரிப் புரட்சிக்கு முன்பிருந்ததுபோல் சொத்துடைத்த வர்க்கத்தின் வெவ்வேறு பிரிவுகளுக்கு இடையில் மட்டும் நடைபெறும் போராட்டமாகியது; தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் நடமாட்ட இடத்துக்காகப் போராட வேண்டிய நிலைக்கும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தீவிரவாதிகளது தீவிரசாரியாய் இருக்கும் நிலைக்கும் தாழ்த்தப்பட்டது. எங்காவது சுயேச்சையான பாட்டாளி வர்க்க இயக்கங்கள் தொடர்ந்து உயிர்ப்புடன் இருக்கும் அறிகுறிகள் வெளிப்படுமாயின் ஈவிரக்கமின்றி அவை நசுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு தான் பிரஷ்யப் போலீஸ் அப்போது கொலோனில் இருந்த கம்யூனிஸ்டுக் கழக மையக் குழுவை வேட்டையாடிற்று. மையக் குழு உறுப்பினர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, பதினெட்டு மாதங்களுக்குச் சிறையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்; பிறகு 1852 அக்டோபரில் இவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. புகழ் பெற்ற இந்த “கொலோன் கம்யூனிஸ்டு வழக்கு விசாரணை” அக்டோபர் 4லிருந்து நவம்பர் 12 வரை நடைபெற்றது, கைதிகளில் ஏழு பேருக்கு மூன்றிலிருந்து ஆறு ஆண்டுகள் வரையிலான கோட்டைச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. எஞ்சியிருந்த உறுப்பினர்கள் கம்யூனிஸ்டுக் கழகம் கலைக்கப்பட்டதாய் அறிவித்தனர். அறிக்கையைப் பொறுத்தவரை இனி அது தடமற்று மறைந்து விடும் என்பதாகவே தோன்றிற்று.

ஐரோப்பியத் தொழிலாளி வர்க்கம் திரும்பவும் ஆளும் வர்க்கங்களைத் தாக்குவதற்குப் போதிய பலம் பெற்றதும், அகிலத் தொழிலாளர் சங்கம் உதித்தெழுந்தது. ஆனால் இந்த நிறுவனம் ஐரோப்பாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த போர்க் குணம் படைத்த பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்தையும் ஒரே அமைப்பாய் இணைத்திட வேண்டுமென்ற குறிக்கோளுடன் நிறுவப்பட்டதால், அறிக்கையில் வகுத்தளிக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை உடனடியாய் இது ஏற்றுப் பிரகடனம் செய்ய முடியவில்லை. ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்களுக்கும், பிரான்சையும் பெல்ஜியத்தையும் இத்தாலியையும் ஸ்பெயினையும்சேர்ந்த புரூதோன்¹¹ பற்றாளர்களுக்கும், ஜெர்மனியில்

லஸ்ஸாலியர்களுக்கும்*¹² ஏற்புடையதாகும்படி போதிய அளவு பர்வலான வேலைத்திட்டத்தையே அகிலமானது ஏற்கவேண்டியிருந்தது. எல்லாக் கட்சியினருக்கும் திருப்திகரமானவகையில் இந்த வேலைத்திட்டத்தை வகுத்தளித்த மார்க்ஸ், ஒன்றிணைந்த செயற்பாட்டின் விளைவாகவும் பரஸ்பர விவாதத்தின் விளைவாகவும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு நிச்சயமாய்க் கைவரப் பெறும் அறிவின் வளர்ச்சியில் முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். மூலதனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் நிகழ்வுகளும், நல்லதும் கெட்டதுமான மாற்றங்களும், போராட்டத்தின் வெற்றிகளையும்விட அதிகமாய்த் தோல்விகளும், மாந்தர்தம் அபிமானத்துக்குரிய பலவகைப்பட்ட உத்திகளும் போதுமானவை அல்ல என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்தி, தொழிலாளி வர்க்க விடுதலைக்கு வேண்டிய மெய்யான நிலைமைகள் குறித்து முன்னிலும் அதிகமாய் முழுமையான ஞானம் பிறப்பதற்கு வழி கோலவே செய்யும். மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தது போலவே நடைபெற்றது. அகிலமானது 1864ல் இருக்கக் கண்ட தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறான ஒரு தொழிலாளி வர்க்கத்தை 1874ல் அது கலைக்கப்பட்ட போது விட்டுச் சென்றது. பிரான்சில் புரூதோனியமும், ஜெர்மனியில் லஸ்ஸாலியமும் இறந்து மறைந்து கொண்டிருந்தன; பழமைவாத ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்களுங்கூட, அவற்றில் பெரும்பாலானவை நெடுநாட்களுக்கு முன்பே அகிலத்திலிருந்து தமது தொடர்பை வெட்டிக் கொண்டுவிட்டன என்ற போதிலும் படிப்படியாய் முன்னேறி, கடந்த ஆண்டில் ஸ்வான்சியில்

* தனிப்பட்ட முறையில் லஸ்ஸால் எப்போதுமே எங்களிடம் தாம் மார்க்சின் சீடர் என்பதாய் ஏற்றுக் கொண்டார், எனவே அறிக்கையையே அடிநிலையாய்க் கொண்டிருந்தார். ஆனால் 1862-64ஆம் ஆண்டுகளில் பொது மேடைகளிலான அவரது கிளர்ச்சியில், அரசுக் கடன் உதவியுடன் கூட்டுறவுத் தொழிலகங்கள் நடத்தப்பட வேண்டுமெனக் கோருவதற்கு மேல் அவர் செல்லவில்லை. [எங்கெல்லும் குறிப்பு.]

அவற்றின் தலைவர்* பேசுகையில் “கண்டத்து சோஷலிசத் திடம் எங்களுக்கு இருந்த கிலியெல்லாம் மறைந்துவிட்டது” என்பதாய் அவற்றின் சார்பில் அறிவிக்கத் துணியும் நிலையை நோக்கி வந்திருக்கின்றன. உண்மை என்னவென்றால், அறிக்கையின் கோட்பாடுகள் எல்லா நாடுகளின் தொழிலாளர்களிடத்தும் கணிச அளவு செல்வாக்கு பெற்றுவிட்டன.

அறிக்கை இவ்வாறு திரும்பவும் முன்னிலைக்கு வந்தது. 1850 முதலாய் ஜெர்மன் மூலத்தின் மறுபதிப்புகள் பல தடவை சுவிட்ஸர்லாந்திலும் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் வெளியாகியிருக்கின்றன. 1872ல் நியூயார்க்கில் இது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு *Woodhull and Claflin's Weekly*இல் வெளியிடப்பட்டது. நியூயார்க் *Le Socialiste* ஏடு இந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டது. அதன் பிறகு குறைந்தது மேலும் இரு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள், அதிகமாகவோ குறைவாகவோ சிதைத்துக் குலைக்கப்பட்ட வடிவில் அமெரிக்காவில் வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன, இவற்றில் ஒன்று இங்கிலாந்தில் மறுபதிப்பாய் வெளியாகியிருக்கின்றது. முதலாவது ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு பக்கூனிஸால் செய்யப்பட்டு, 1863ஆம் ஆண்டின் வாக்கில் ஜினீவாவில் கெர்த்சனின் கோலகல் ஏட்டின் அச்சகத்திலிருந்து வெளியாயிற்று. இரண்டாவது ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு வீரமிக்க வேரா ஸ்கூலிச்சால்¹³ செய்யப்பட்டு 1882ல் ஜினீவாவில் வெளியாயிற்று. புதிய டேனிஷ் பதிப்பு ஒன்றை *Social-demokratisk Bibliothek* (கோப்பன்ஹேகன், 1885) நூல் தொகுப்பில் காணலாம். பாரிசில் 1885ல் *Le Socialiste* ஏட்டில் ஒரு புதிய பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது. இதிலிருந்து ஸ்பானிஷ் மொழிபெயர்ப்பு தயாரிக்கப்பட்டு 1886ல் மாட்ரிடில் வெளியாயிற்று. ஜெர்மன் மறுபதிப்புகளுக்குக் கணக்கில்லை, மொத்தம் பன்னிரண்டுக்குக் குறையாது. ஆர்மீனிய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று சில மாதங்களுக்கு முன்பு கான்ஸ்டான்டினோப்பிளில் வெளிவந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் மார்க்சின்

* டி.பிள்யூ. பீவன். [பதிப்பாசிரியர்.]

பெயரைக் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தைக் கொண்டுவர பதிப் பாளர் பயந்ததாலும், மொழிபெயர்ப்பாளர் அதைத் தமது படைப்பாய்க் குறிப்பிடுவதற்கு மறுத்ததாலும் அது வெளி வராமல் நின்றுவிட்டதாய்க் கேள்விப்படுகிறேன். வேறு மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டிருப்பது பற்றிக் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன், ஆனால் அவற்றை நான் நேரில் பார்த்ததில்லை. இவ்விதம் அறிக்கையின் வரலாறு நவீனத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தைப் பெருமளவுக்குப் பிரதிபலிக்கிறது. தற்போது சோஷலிச இலக்கியங்கள் யாவற்றிலும் இது மிகவும் பல்கிப் பரவி அதிக அளவுக்கு அகிலம் தழுவிய வெளியீடாய் இருக்கிறது என்பதிலும், சைபீரியாவிலிருந்து கலிபோர்னியா வரையில் கோடானுகோடி தொழிலாளி மக்களால் பொது வேலைத்திட்டமாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதிலும் ஐயப்பாட்டுக்கு இடமில்லை.

ஆயினும் அது எழுதப்பட்ட காலத்தில் அதற்கு நாங்கள் சோஷலிஸ்டு அறிக்கை என்பதாய்ப் பெயர் குட்ட முடிய வில்லை. 1847ல் சோஷலிஸ்டுகள் எனப்பட்டோர் ஒருபுறத்தில் வெவ்வேறு கற்பனாவாத கருத்தமைப்புகளைச் சேர்ந்தோராய் இருந்தனர் — இங்கிலாந்தில் ஓவனியர்கள்,¹⁴ பிரான்சில் ஃபூரியேயர்கள்,¹⁵ இரு வகையினரும் ஏற்கனவே குறுங் குழுக்களின் நிலைக்குத் தாழ்த்தப்பட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மறைந்து கொண்டிருந்தவர்கள்; மறுபுறத்தில் மிகப் பல்வேறுபட்ட சமூக மருத்துவப் புரட்டர்களாய், மூலதனத்துக்கும் இலாபத்துக்கும் எந்தத் தீங்கும் நேராத படி பல வகையான ஓட்டுவேலைகள் மூலம் எல்லா வகையான சமூகக் கேடுகளையும் களைகிறோமெனக் கூறிக் கொண்டவர்களாய் இருந்தனர். இரு வகைப்பட்டோரும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்துக்கு வெளியே இருந்து கொண்டு, “படித்த” வகுப்பாரின் ஆதரவையே அதிகமாய் நாடி வந்தனர். தொழிலாளி வர்க்கத்தில் எந்தப் பகுதி வெறும் அரசியல் புரட்சிகள் மட்டும் நடைபெற்றால் போதாது என்பதை ஐயமற உணர்ந்து, முழுநிறைவான சமுதாய மாற்றம் ஏற்படுவது இன்றியமையாததெனப் பறைசாற்றியதோ, அந்தப் பகுதி அன்று தன்னைக் கம்யூனிஸ்டு என்று அழைத்துக் கொண்டது.

அது பக்குவம் பெறாத, குத்தாயமாய் வரையப் பெற்ற, முற்றிலும் உள்ளூர்வ வகைப்பட்ட கம்யூனிசமாகவே இருந்ததென்றாலும், அடிப்படையான விவகாரத்தைக் குறிப்பிடுவதாய் இருந்தது, பிரான்சில் காபேயின் கற்பனாவாதக் கம்யூனிசத்தையும் ஜெர்மனியில் வைட்லிங்கின் கற்பனாவாதக் கம்யூனிசத்தையும்¹⁶ தோற்றுவிக்கும் அளவுக்குத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மத்தியில் சக்தி வாய்ந்ததாய் இருந்தது. இவ்விதம் 1847ல் சோஷலிசம் மத்தியதர வர்க்க இயக்கமாய் இருக்க, கம்யூனிசம் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கமாய் இருந்தது. சோஷலிசம், எப்படியும் கண்டத்திலேனும், “கண்யவான் மனப்பாங்குடைத்ததாய்” இருக்க, கம்யூனிசம் இதற்கு நேர் மாறானதாய் இருந்தது. ஆதியிலிருந்தே எங்களுடைய கருத்தோட்டம் “தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலை நேரடியாய்த் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் செயலால்தான் பெறப்பட்டாக வேண்டும்” என்பதாய் இருந்ததால், இவ்விரு பெயர்களில் நாங்கள் எதை ஏற்பது என்பது குறித்து ஐயப்பாட்டுக்கு இடம் இருக்கவில்லை. அதோடு அது முதலாய், இந்தப் பெயரை நிராகரிக்கும் எண்ணம் கணமும் எங்களுக்கு ஏற்பட்டதில்லை.

அறிக்கையானது எங்களுடைய கூட்டுப் படைப்பானதால், இதன் மையக் கருவாய் அமைந்த அடிப்படை நிர்ணயிப்பு. மார்க்சுக்கே உரியதென்பதைக் குறிப்பிடுவது என் கடமையாகுமெனக் கருதுகின்றேன். அந்த அடிப்படை நிர்ணயிப்பு வருமாறு: வரலாற்றின் வழிவந்த ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும், அப்போது ஓங்கிய நடப்பிலுள்ள பொருளாதார உற்பத்தி, பரிவர்த்தனை முறையும் இதிலிருந்து இன்றியமையாதவாறு பெறப்படும் சமூக அமைப்பு முறையும் தான் அந்தச் சகாப்தத்தின் அரசியல், அறிவுத்துறை வரலாற்றின் அடிநிலையாகின்றது, இந்த அடிநிலையிலிருந்து மட்டுமே அந்த அரசியல், அறிவுத்துறை வரலாற்றினை விளக்க முடியும்; ஆகவே (நிலத்தைப் பொதுவுடைமையாய்க் கொண்டிருந்த புராதனக் குடிகளது சமுதாயம் சிதைவுற்ற காலம் முதலாய்) மனிதகுல வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களது, சுரண்டும் வர்க்கங்களுக்கும் சுரண்டப்

படும் வர்க்கங்களுக்கும், ஆளும் வர்க்கங்களுக்கும் ஆளப்படும் வர்க்கங்களுக்கும் இடையிலான போராட்டங்களது வரலாறே ஆகும்; இந்த வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறானது பரிணாமங்களின் தொடர் வரிசையாய் அமைந்து தற்போது வந்தடையப் பெற்றுள்ள கட்டத்தில் சுரண்டப்படும் ஒடுக்கப்படும் வரும் வர்க்கமாகிய பாட்டாளி வர்க்கம் சுரண்டியும் ஒடுக்கியும் வரும் வர்க்கமாகிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தனது விடுதலையைப் பெற வேண்டுமாயின், அதேபோது சமுதாயம் முழுவதையுமே எல்லா விதமான சுரண்டலிலிருந்தும் ஒடுக்குமுறையிலிருந்தும் வர்க்கப் பாகுபாடுகளிலிருந்தும் வர்க்கப் போராட்டங்களிலிருந்தும் முற்றாகவும் முடிவாகவும் விடுவித்தே ஆகவேண்டும் என்றாகியுள்ளது.

டார்வினுடைய தத்துவம் உயிரியலுக்கு ஆற்றிய சேவையை இந்த வரையறுப்பு, என் கருத்துபடி, வரலாற்றியலுக்கு ஆற்றப் போகிறது.¹⁷ 1845க்கு முந்திய சில ஆண்டுகளாகவே நாங்கள் இருவரும் இந்த வரையறுப்பைப் படிப்படியாய் நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தோம். சுயேச்சையாய் நான் எந்த அளவுக்கு இதை நோக்கி முன்னேறி வந்தேன் என்பதை எனது இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை* நன்கு தெரிவிக்கின்றது. ஆனால் 1845ஆம் ஆண்டு வசந்தத்தில் நான் பிரஸ்ஸெல்சில் மார்க்சை மீண்டும் சந்தித்த போது, அவர் இந்த வரையறுப்பைப் பூரணமாய் வகுத்து வைத்திருந்தார். இங்கு நான் எடுத்துரைத்திருப்பது போல் ஏறத்தாழ இதே அளவுக்குத் தெளிவான வாசகத்தில் எனக்கு அறிவித்தார்.

* *The Condition of the Working Class in England in 1844.* By Frederick Engels. Translated by Florence K. Wishnewetzky. New York, Lovell—London, W. Reeves, 1888. [1844ல் இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை. பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ். மொழிபெயர்ப்பாளர்: கே. விஷ்நெவேத்ஸ்கி, நியூயார்க், லோவெல்—லண்டன், வீ. ரீவ்ஸ்]. [எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

1872ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கு நாங்கள் இரு வரும் சேர்ந்து எழுதிய முகவுரையிலிருந்து பின்வரும் பகுதியை அப்படியே இங்கு தருகின்றேன்:

“கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் நிலைமைகள் எவ்வளவுதான் மாறியிருப்பினும், இந்த அறிக்கையில் குறிக்கப்படும் பொதுக் கோட்பாடுகள் ஒட்டுமொத்தத்தில் என்றும் போல் இன்றும் சரியானவையே. இங்கும் அங்கும் சிற்சில விவரங்களைச் செம்மை செய்யலாம். அறிக்கையே கூறுவது போல், இந்தக் கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் கையாளுதல், எங்கும் எக்காலத்திலும், அவ்வப்போது இருக்கக்கூடிய வரலாற்று நிலைமைகளைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கும். இந்தக் காரணத்தால்தான், இரண்டாம் பிரிவின் இறுதியில் முன்மொழியப்படும் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் தனி முறையில் வலியுறுத்திக் கூறப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியின் வாசகத்தை இன்று வேறு விதமாய் வரையவேண்டியிருக்கும். 1848ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நவீனத் தொழில் துறை பெருநடை போட்டுப் பிரமாதமாய் முன்னேறியிருக்கிறது, இதனுடன் கூடவே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கட்சி நிறுவன ஒழுங்கமைப்பும் மேம்பாடுற்றும் விரிவடைந்தும் உள்ளது. இவற்றையும், மற்றும் முதலில் பிப்ரவரிப் புரட்சியிலும், பிறகு இன்னும் முக்கியமாய், முதன்முதலாய்ப் பாட்டாளி வர்க்கம் முழுதாய் இரு மாதங்களுக்கு அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வகித்த பாரிஸ் கம்யூனிலும்¹⁸ கிடைத்த நடைமுறை அனுபவத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வோமாயின், இந்த வேலைத்திட்டம் சில விவரங்களில் காலங் கடந்ததாகிவிடுகிறது. கம்யூனானது முக்கியமாய் ஒன்றை நிரூபித்துக் காட்டிற்று; அதாவது ‘ஏற்கனவே பூர்த்தியான தயார் நிலையிலுள்ள அரசுப் பொறியமைவைத் தொழிலாளி வர்க்கம் அப்படியே கைப்பற்றித் தனது சொந்தக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது’ என்பதை நிரூபித்துக் காட்டிற்று. (பார்க்கவும்: பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர்; அகிலத் தொழிலாளர் சங்கப் பொது அவையின் பேருரை, லண்டன், துரூலவ், 1871, பக்கம் 15; இந்த விவரம் மேலும் விளக்கமாய் அங்கே பரிசீலிக்கப்படுகிறது.) தவிரவும், சோஷலிச

இலக்கியத்தைப் பற்றிய விமர்சனம் இன்றைய நிலை வரத்துக்குப் பற்றாக்குறையானது என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை, ஏனெனில் 1847ஆம் ஆண்டு வரையிலான நிலைவரம் மட்டும்தான் இந்த விமர்சனத்தில் இடம் பெறுகிறது. அதோடு, பற்பல எதிர்க் கட்சிகள் சம்பந்தமாய் கம்யூனிஸ்டு களுடைய உறவுநிலை பற்றிய குறிப்புகள் (நான்காம் பிரிவு) கோட்பாடு அளவில் இன்றும் பிழையற்றவையே என்றாலுங் கூட நடைமுறையில் காலங் கடந்தவை என்பது தெளிவு. ஏனென்றால் அரசியல் நிலைமை முற்றிலும் மாறியிருக்கிறது, வரலாற்றின் முன்னேற்றமானது அப்பிரிவில் குறிக்கப்படும் அரசியல் கட்சிகளில் மிகப் பெரும்பாலானவற்றைப் புவிப் பரப்பிலிருந்து துடைத்து அகற்றியிருக்கிறது.

“ஆனால் இந்த அறிக்கை வரலாற்று ஆவணமாகிவிட்டது, இனி இதைத் திருத்த எங்களுக்கு உரிமை இல்லை.”

தற்போதைய இந்த மொழிபெயர்ப்பு, மார்க்சின் மூலதனத்தில் பெரும் பகுதியை மொழிபெயர்த்து அளித்த வரான சாமுவேல் மூர் செய்ததாகும். இருவருமாய்ச் சேர்ந்து மொழிபெயர்ப்பைச் சரிபார்த்தோம். வரலாற்றுச் சுட்டுரைகளை விளக்கும் சில குறிப்புகளை நான் எழுதிச் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1888, ஜனவரி 30

1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பின் முகவுரை

மேற்கண்டது எழுதப்பட்ட பிறகு,* அறிக்கையின் ஒரு புதிய ஜெர்மன் பதிப்பை வெளியிடுவது அவசியமாகியுள்ளது. அதோடு அறிக்கைக்கு நிகழ்ந்துள்ளவை பலவற்றையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இரண்டாவது ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று வேரா ஸகூலிச்சால் செய்யப்பட்டு 1882ல் ஜினீவாவில் வெளியாயிற்று. அந்தப் பதிப்புக்கு மார்க்கம் நானும் முகவுரை எழுதினேன். துரதிர்ஷ்டவசமாய் அதன் ஜெர்மன் மூலத்தின் கையெழுத்துப் பிரதி காணாமற் போய்விட்டது. ஆகவே அதை நான் ருஷ்ய மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து திருப்பிப் பெயர்த்து எழுத வேண்டியிருக்கிறது, மூல வாசகம் இதனால் எவ்வகையிலும் சிறப்படையப் போவதில்லை. அந்த முகவுரை வருமாறு:

“கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கையின் முதலாவது ருஷ்யப் பதிப்பு, பக்கூனின் மொழிபெயர்த்தது, அறுபதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் கோலகல் ஏட்டின் அச்சகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. மேலைய நாட்டினர் அப்போது அதை (அந்த ருஷ்யப் பதிப்பை) அரியதோர் இலக்கிய நிகழ்வாய் மட்டுமே பார்க்க முடிந்தது. அம்மாதிரியான ஒரு கருத்து இன்று சாத்தியமாய் இராது.

‘பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் அந்தக் காலத்தில் (1847 டிசம்பர்) எவ்வளவு குறுகலான வட்டத்துள் அடங்குவதாய்

* 1883ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்பிற்குத் தாம் எழுதிய முகவுரையை எங்கெல்ஸ் இங்கு குறிப்பிடுகிறார். இப்புத்தகத்தின் 13-14ஆம் பக்கங்களில் இந்த முகவுரையைக் காணலாம். [பதிப்பாசிரியர்.]

இருந்தது என்பதை அறிக்கையின் கடைசிப் பிரிவு, பல்வேறு நாடுகளிலும் பற்பல எதிர்க் கட்சிகள் சம்பந்தமாய் கம்யூனிஸ்டுகளின் நிலையைக் கூறும் இந்தப் பிரிவு, மிகத் தெளிவாய்த் தெரியப்படுத்துகிறது. ருஷ்யாவும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடும் இப்பிரிவில் காணப்படவே இல்லை. ருஷ்யாவானது அனைத்து ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் கடைசிப் பெரும் கோட்டையாகவும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு ஐரோப்பாவின் உபரிப் பாட்டாளி அணிகளைக் குடியேற்றத்தின் மூலம் உட்கவர்ந்து கொள்ளும் நாடாகவும் இருந்து வந்த காலம் அது. இரு நாடுகளும் ஐரோப்பாவுக்கு மூலப் பொருள்களை வழங்கின, அதேபோது ஐரோப்பியத் தொழில் துறை உற்பத்திப் பொருள்களுக்குச் சந்தைகளாகவும் இருந்தன. ஆகவே அந்தக் காலத்தில் இரு நாடுகளும் ஐரோப்பாவிலுள்ள அமைப்புக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஆதாரத் தூண்களாய் இருந்தன.

“நிலைமை இன்று எப்படி மாறிவிட்டது! ஐரோப்பாவிலிருந்து நடைபெற்ற இந்தக் குடியேற்றம்தான் வட அமெரிக்காவை பிரம்மாண்ட அளவிலான விவசாயப் பொருளுற்பத்திக்குத் தயார் செய்தது. இப்போது இந்த அமெரிக்க விவசாயப் பொருளுற்பத்தியின் போட்டி ஐரோப்பாவின் சிறிதும் பெரிதுமான நிலவுடைமைகளது அடித்தளங்களையே ஆட்டிக் குலுக்குகிறது. அதோடு இந்தக் குடியேற்றம், இதுகாறும் மேற்கு ஐரோப்பாவும் இன்னும் முக்கியமாய் இங்கிலாந்துத் தொழில் துறையில் வகித்து வரும் ஏகபோக நிலை சீக்கிரமே தகர்க்கப்படுமெனக் கூறும்படி அத்தனை விறுவிறுப்போடும் அவ்வளவு பெரிய அளவிலும் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு தனது அளவிலாத் தொழில் துறைச் செல்வாதாரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைச் சாத்தியமாக்கிற்று. இவ்விரு நிலைமைகளும் புரட்சிகர முறையிலான எதிர்வினையை அமெரிக்காவினுள் நடைபெறச் செய்கின்றன. அனைத்து அரசியல் அமைப்புக்கும் அடிநிலையான சிறுதிற, நடுத்தர உழவர் நிலவுடைமைகள் பெரும் பண்ணைகளுடைய போட்டியைச் சமாளிக்க முடியாமல் படிப்படியாய் நசித்து வருகின்றன. அதேபோது பெருந்திரளான பாட்டாளி வர்க்கமும்,

வியக்கத்தக்க மிகப் பெரிய அளவிலான மூலதன ஒன்று குவிப்பும் தொழில் துறைப் பிரதேசங்களில் வளர்ச்சியுறு கின்றன.

“அடுத்து இப்போது ருஷ்யா! 1848-49ஆம் ஆண்டு களது புரட்சியின் போது ஐரோப்பிய முடிமன்னர்கள் மட்டு மல்ல, ஐரோப்பிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரும், அப் போதுதான் விழித்தெழ முற்பட்டிருந்த பாட்டாளி வர்க்கத் திடமிருந்து தப்பிக்க ருஷ்யத் தலையீடு ஒன்றே வழி என்று இருந்தனர். ஜார் மன்னர் ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் அதி பதியாய்ப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டார். இன்று ஜார் மன்னர் புரட்சியின் போர்க் கைதியாய்க் காட்சிளவில் இருக்கிறார்; ருஷ்யாவானது ஐரோப்பாவில் புரட்சி நடவடிக்கையின் முன் னணியாய்த் திகழ்கிறது.

“நவீன கால முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையின் தகர்வு தவிர்க்க முடியாதபடி நெருங்கி வருவதைப் பிர கடனம் செய்வதே கம்யூனிஸ்டு அறிக்கையின் குறிக்கோள். ஆனால் ருஷ்யாவில் நாம் காண்பது என்ன? அதிவேகமாய் வளர்ந்து வரும் முதலாளித்துவ முறையோடு கூடவே, வளர்ச்சியின் துவக்க நிலையிலுள்ள முதலாளித்துவ நில வுடைமையின் கூடவே, ருஷ்ய நாட்டின் நிலங்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டவை விவசாயிகளது பொதுவுடைமையாய் இருக்கக் காண்கிறோம். இப்போது எழும் கேள்வி இதுதான்: ருஷ்ய ‘ஒப்ஷீன’ வெகுவாய்ச் சீர்குலைக்கப்பட்டிருப்பினும், இன்னமும் நிலத்திலான புராதனப் பொதுவுடைமையின் ஒரு வடிவமாகவே இருக்கும் இது, நேரடியாய்க் கம்யூனிசப் பொதுவுடைமை எனும் உயர்ந்த வடிவமாய் வளர முடியுமா? அல்லது இதற்கு நேர்மாறாய், மேற்கு நாடுகளது வரலாற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியாய் அமைந்த அந்தச் சிதைந்தழியும் நிகழ்முறையை முதலில் அது கடக்க வேண்டியிருக்குமா?

“இதற்கு இன்று சாத்தியமான ஒரே பதில் இதுதான்: ருஷ்யப் புரட்சியானது மேற்கு நாடுகளில் ஒரு பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான முன்னறிவிப்பாகி இவ்விதம் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று துணை நின்று நிறைவு பெறுமாயின், தற்

போது ருஷ்யாவில் நிலத்திலுள்ள பொதுவுடைமை கம்யூனிச வளர்ச்சிக்குரிய துவக்க நிலையாய்ப் பயன்படக்கூடும்.

கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
லண்டன், 1882, ஜனவரி 21.'''

ஏறத்தாழ இதே காலத்தில் புதிய போலிஷ் பதிப்பாகிய *Manifest Kommunistyczny* ஜினீவாவில் வெளிவந்தது.

தவிரவும் புதிய டேனிஷ் பதிப்பு ஒன்று 1885ல் *Socialdemokratisk Bibliothek* நூல் தொகுப்பில் வெளியாகியிருக்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாய் அது முற்றும் நிறைவானதாய் இல்லை. சில முக்கிய வாசகங்கள் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இடர்ப்பாடுகளை உண்டாக்கின போலும், அவை விடப்பட்டிருக்கின்றன; அதோடு கவனக்குறைவின் அறிகுறிகளும் இங்கு மங்கும் தென்படுகின்றன; மொழிபெயர்ப்பாளர் இன்னும் சற்று அதிக முயற்சி எடுத்திருந்தால் அவருடைய வேலை மிகவும் சிறப்பாய் அமைந்திருக்கும் என்பதை அவரது மொழிபெயர்ப்பு புலப்படுத்துவதால் இந்தக் கவனக் குறைவு வருந்தத்தக்கவாறு எடுப்பாய் முன்னிலையில் தெரிகின்றது.

பாரிசில் 1885ல் *Le Socialiste* ஏட்டில் ஒரு புதிய பிரெஞ்சு மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது, இதுகாறும் வெளியானவற்றுள் இதுவே சிறந்ததாகும்.

இதிலிருந்து செய்யப்பட்ட ஸ்பானிஷ் மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று அதே ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. முதலில் மாட்ரிடில் *El Socialista* ஏட்டில் அச்சிடப்பட்ட இது, பிற்பாடு பிரசுர வடிவில் வெளிவந்தது: *Manifiesto del Partido Comunista, por Carlos Marx y F. Engels, Madrid, Administración de El Socialista, Hernán Cortés 8.**

* கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை, ஆக்கியோர்: கார்ல் மார்க்ஸ், பி. எங்கெல்ஸ், எல் சோசியலிஸ்தா நிர்வாகம், மாட்ரிட், 8, ஹெர்னான் கொர்டேஸ். [பதிப்பாசிரியர்.]

சுவையான மற்றொரு விவரத்தையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்: ஆர்மீனிய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றின் கையெழுத்துப் பிரதி 1887ல் காண்ஸ்டான்டினோப்பிளில் ஒரு பதிப்பாளரிடம் தரப்பட்டது, பாவம் அம்மனிதருக்கு மார்க்ஸ் பெயரைத் தாங்கிய ஒன்றை வெளியிடும் துணிவு வரவில்லை, மொழிபெயர்ப்பாளரைத் தாமே ஆசிரியர் என்பதாய்த் தம் பெயரைப் போடுமாறு ஆலோசனை கூறினார், ஆனால் மொழிபெயர்ப்பாளர் இதற்கு உடன்படவில்லை.

அதிகமாகவோ குறைவாகவோ பிழைபட அமைந்த அமெரிக்க மொழிபெயர்ப்புகள் முதலில் ஒன்றும் பிறகு மற்றொன்றுமாய் மீண்டும் மீண்டும் மறுபதிப்புகளாய் இங்கிலாந்தில் வெளியானபின் முடிவில் 1888ல் நம்பகமான மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது. இதைச் செய்தவர் என் நண்பர் சாமுவேல் மூர். இதை அச்சகத்துக்கு அனுப்புமுன் நாங்கள் இருவருமாய்ச் சேர்ந்து மீண்டும் சரிபார்த்தோம். இந்தப் பதிப்பின் தலைப்பு வருமாறு; *Manifesto of the Communist Party*, by Karl Marx and Frederick Engels. Authorised English Translation, edited and annotated by Frederick Engels, 1888, London, William Reeves, 185 Fleet st., E.C.* இதன் குறிப்புகள் சிலவற்றை தற்போதைய இப்பதிப்பில் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

அறிக்கையானது அதற்குரிய ஒரு வரலாற்றை உடையதாகும். அது வெளிவந்த காலத்தில், எண்ணிக்கையில் அதிகம் இல்லாத விஞ்ஞான சோஷலிச முன்னணிப் படையினர் அதை ஆர்வத்தோடு வரவேற்றனர் (முதலாவது முகவுரையில் குறிக்கப்படும் மொழிபெயர்ப்புகளின் விவரம் இதற்கு நிரூபணமாகும்). அதன்பின் சீக்கிரமே அது பின்னிடைக்குத் தள்ளப்பட்டது, 1848. ஜூனில் பாரிஸ் தொழிலாளர்களின் தோல்வியைத் தொடர்ந்து¹⁹ மூண்ட பிற்போக்கு இப்படி

* கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை. கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ். அதிகாரபூர்வமான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் சரிபார்த்தது, அவர் எழுதித் தந்த சுட்டுரைகளும் அடங்கியது. 1888, லண்டன், வில்லியம் ரீவ்ஸ், 185 பிளீட் தெரு, ஈ. என். [பதிப்பாசிரியர்.]

அதைத் தள்ளிற்று. முடிவில், 1852 நவம்பரில் கொலோன் கம்யூனிஸ்டுகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட போது²⁰ “சட்டத்தின்படி” அது தீண்டாததாய் விலக்கி வைக்கப் பட்டது. பிப்ரவரிப் புரட்சியுடன் ஆரம்பான தொழிலாளர் இயக்கம் பொது அரங்கிலிருந்து மறைந்துவிடவே, அதோடு கூட அறிக்கையும் பின்னிலைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது.

ஐரோப்பியத் தொழிலாளி வர்க்கம் திரும்பவும் ஆளும் வர்க்கங்களது ஆட்சியதிகாரத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுக்கப் போதிய பலத்தைத் திரட்டியதும் அகிலத் தொழிலாளர் சங்கம் உருப்பெற்று எழுந்தது. ஐரோப்பாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த போர்க் குணம் படைத்த தொழிலாளி வர்க்கம் அனைத்தையும் ஒரே பெரும் படையாய் ஒருசேர இணைத்திடுவதே இந்தச் சங்கத்தின் நோக்கமாய் இருந்தது. ஆகவே இச்சங்கம் அறிக்கையில் வகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளிலிருந்து தொடங்க முடியவில்லை. ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்களையும் பிரெஞ்சு, பெல்ஜிய, இத்தாலிய, ஸ்பெயின் நாடுகளது புருதோனியர்களையும் ஜெர்மன் லஸ்லாலியர்களையும்* வெளியே வைத்துக் கதவடைக்காத ஒரு வேலைத்திட்டத்தை இந்தச் சங்கம் ஏற்க வேண்டியிருந்தது. அகிலத்தின் விதிகளது முகப்புரையாய் அமைந்த²¹ இந்த வேலைத்திட்டத்தை மார்க்ஸ் வகுத்தளித்தார், பக்கூனினும் அராஜகவாதிகளுங்கூட அங்கீகரிக்கும்படி தேர்ந்த திறமையுடன் இதைச் செய்தார். அறிக்கையில் வரையறுக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் இறுதி வெற்றிக்கு, ஒன்றுபட்ட செயற்

* லஸ்லால் எங்களுடன் பேசுகையில் எப்போதுமே தாம் மார்க்சின் “சீடராய்” இருப்பதாகவும், எனவே அறிக்கையை அடிநிலையாய்க் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறி வந்தார். ஆனால் அவரைப் பின்பற்றியோரின் நிலை முற்றிலும் வேறு விதமாய் இருந்தது, அரசுக் கடன்களை ஆதாரமாய்க் கொண்ட உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வேண்டுமென்ற லஸ்லாலின் கோரிக்கைக்கு மேல் அவர்கள் செல்லவில்லை, தொழிலாளி வர்க்கம் முழுவதையுமே அவர்கள் அரசு உதவியின் ஆதரவாளர்களாகவும் தன்னுதவின் ஆதரவாளர்களாகவும் பிளவுபடுத்தினார்கள். [எங்கெல்லும் குறிப்பு.]

பாட்டிலிருந்தும் விவாதத்திலிருந்தும் நிச்சயம் ஏற்பட்டாக வேண்டிய தொழிலாளி வர்க்க ஞான வளர்ச்சியைத்தான் முற்றும் நம்பியிருந்தார். மூலதனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் நிகழ்வுகளும், நல்லதும் கெட்டதுமான மாறுதல்களும், போராட்டத்தின் வெற்றிகளையும்விட அதிகமாய்த் தோல்விகளும், போராடுவோருக்கு எல்லா நோய்களையும் தீர்க்கவல்ல சஞ்சீவியாய் இதுகாறும் அவர்கள் கருதியிருந்தவை எவ்வளவு குறைபாடானவை என்பதைத் தெரியப்படுத்தவே செய்யும், தொழிலாளர்களது விடுதலைக்கு வேண்டிய மெய்யான நிலைமைகளைத் தீர்க்கமாய்ப் புரிந்து கொள்வதற்கு அவர்களது மனத்தைப் பக்குவமுடையதாக்கவே செய்யும். மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்தபடியே நடைபெற்றது. அகிலம் கலைக்கப்பட்ட ஆண்டான 1874ல் இருந்த தொழிலாளி வர்க்கம், அகிலம் துவக்கப்பட்ட காலமாகிய 1864ஆம் ஆண்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறானதாய் இருந்தது. லத்தீனிய நாடுகளில் புரூதோனியமும் ஜெர்மனிக்கு உரியதாய் இருந்த தனிவகை லஸ்ஸாலியமும் மடிந்து மறைந்து கொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் கடைநீதெடுத்த பழமைவாதப் போக்கு கொண்டிருந்த ஆங்கிலேயத் தொழிற் சங்கங்களுங்கூட படிப்படியாய் முன்னேறி 1887ல் அவற்றின் ஸ்வான்சி காங்கிரசில் அவற்றின் தலைவர் “கண்டத்தின் சோஷலிசம் எங்களுக்குக் கிலியூட்டுவதாய் இருந்த காலம் மறைந்துவிட்டது” என்பதாய் அச்சங்கங்களின் சார்பில் அறிவிக்கத் துணியும்படியான நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன. ஆயினும் கண்டத்து சோஷலிசமானது 1887க்குள் அனேகமாய் முழு அளவுக்கு, முன்பு அறிக்கை முரசறைந்து அறிவித்த அதே தத்துவத்தைக் குறிப்பதாய் இருந்தது. இவ்வாறு அறிக்கையின் வரலாறு 1848ஆம் ஆண்டு முதலான நவீனத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்க வரலாற்றை ஓரளவுக்குப் பிரதிபலிக்கிறது. தற்போது சோஷலிச இலக்கியம் அனைத்திலும் அறிக்கைதான் மிகவும் அதிகமாய்ப் பல்கிப் பரவி, மிகப் பெரும் அளவுக்கு சர்வதேசியத் தன்மை கொண்ட படைப்பாகும், சைபீரியாவிலிருந்து கலிபோர்னியா வரை எல்லா நாடுகளிலும் கோடானு கோடி

யான தொழிலாளர்களது பொது வேலைத்திட்டமாகும் என்பதில் ஐயப்பாட்டுக்கு இடமில்லை.

ஆயினும் முதலில் வெளிவந்த போது நாங்கள் அதற்கு சோஷலிஸ்டு அறிக்கை என்று பெயரளிக்க முடியவில்லை. 1847ல் இரு வகையானோர் சோஷலிஸ்டுகளாய்க் கருதப்பட்டனர். ஒருபுறத்தில் பற்பல கற்பனாவாதக் கருத்தமைப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள்; இங்கிலாந்தில் ஓவனியர்களும், பிரான்சில் ஃபூரியேயர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்; இரு தொகுதியோரும் அக்காலத்திலேயே சிறிது சிறிதாய் மறைந்து சென்ற குறுங் குழுக்களாய்க் குறுகிச் சிறுத்து விட்டவர்கள். மறுபுறத்தில் மிகப் பல்வேறுபட்ட ரகங்களைச் சேர்ந்த சமூக மருத்துவப் புரட்டர்கள் இருந்தார்கள்; மூலதனத்துக்கும் இலாபத்துக்கும் இம்மியளவும் தீங்கு நேராதபடி இவர்கள் தமது சர்வரோக நிவாரணிகள் மூலமும் எல்லா விதமான ஓட்டையடைப்புச் சில்லறைப் பணிகள் மூலமும் சமூகக் கேடுகளைக் களைய விரும்பினார்கள். இவ்விரு வகையினரும் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு வெளியே இருந்தவர்கள், “படித்த” வகுப்பாரின் ஆதரவையே அதிகமாய் நாடியவர்கள். ஆனால் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதி வெறும் அரசியல் புரட்சிகள் மட்டும் நடைபெற்றால் போதாது என்பதை ஐயமற உணர்ந்து கொண்டு, சமுதாயத்தில் அடிப்படை மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கோரிற்று; இந்தப் பகுதி அன்று தன்னைக் கம்யூனிஸ்டு என்று அழைத்துக் கொண்டது. இன்னமும் அது அரைகுறையானதாகவே, உள்ளூணர்வால் உந்தப்பட்டதாகவே, பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அவ்வளவாய்ப் பக்குவமில்லாத ஒரு கம்யூனிசமாகவே இருந்தது. என்றாலும் அது இரண்டு கற்பனாவாதக் கம்யூனிச அமைவுகளை—பிரான்சில் காபேயின் “ஐகேரியக்” கம்யூனிசம், ஜெர்மனியில் வைட்லிங்கின்²² கம்யூனிசம்—தோற்றுவிக்கும் அளவுக்கு சக்தி வாய்ந்ததாய் இருந்தது. 1847ல் சோஷலிசம் முதலாளித்துவ இயக்கத்தையும், கம்யூனிசம் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தையும் குறிப்பனவாய் இருந்தன. சோஷலிசமானது, எப்படியும் கண்டத்திலேனும் கண்யவான் மனப்பாங்குடைத்ததாய் இருந்தது, ஆனால்

கம்யூனிசம் இதற்கு நேர்மாறானதாய் இருந்தது. நாங்கள் அந்த ஆரம்பக் காலத்திலேயே “தொழிலாளி வர்க்கத்தின் விடுதலை நேரடியாய்த் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் செயலால் தான் பெறப்பட்டாக வேண்டும்” என்ற உறுதி மிக்க கருத்துடையோராய் இருந்ததால், இரண்டு பெயர்களில் எதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதென்பது குறித்து எங்களிடம் தயக்கத்துக்கு இடமில்லை. அன்று முதலாய் இந்தப் பெயரை நிராகரிக்கும் எண்ணம் ஒருபோதும் எங்களுக்கு ஏற்பட்டதில்லை.

“உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!” நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பாட்டாளி வர்க்கம் தனது சொந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து எழுந்த அந்த முதலாவது பாரிஸ் புரட்சியின் தறுவாயில் நாங்கள் இந்த முழக்கத்தைப் பிரகடனம் செய்தோம், அப்போது ஒருசில குரல்களே இதை எதிரொலித்து எழுந்தன. ஆனால் 1864 செப்டம்பர் 28ல் பெருவாரியான மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் பாட்டாளிகள் அழியாப் புகழ் நினைவுக்குரிய அகிலத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் கைகோத்து நின்றார்கள். இந்த அகிலம் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கே நீடித்தது என்பது மெய்தான். ஆனால் எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த பாட்டாளிகளிடத்தே அது உருவாக்கிய அமர ஐக்கியமானது இன்றும் நிலைத்து நிலவுகிறது என்பதோடு, என்றையும்விட வலிமை மிக்கதாய் இருக்கிறது என்பதற்கு இன்றைய தினத்தைக் காட்டிலும் சிறப்பான சான்று ஏதுமில்லை. நான் இந்த வரிகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய தினம் ஐரோப்பாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கம் தனது போர்ப் படைகளை ஒத்திகை நடத்திப் பார்வையிடுகின்றது, இந்தப் படைகள் முதன்முதலாய் ஒரே சேனையாய், ஒரே கொடியின் கீழ், ஒரே உடனடிக் குறிக்கோளுக்காகத் திரட்டப் பெற்றனவாய் அணிவகுத்து நிற்கின்றன. 1886ல் அகிலத்தின் ஜிளீவா காங்கிரசாலும், மீண்டும் 1889ல் பாரிஸ் தொழிலாளர் காங்கிரசாலும் பறைசாற்றப்பட்டது போல் சட்டம் இயற்றி முறையான எட்டு மணி நேர வேலைநாளை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற உடனடிக் கோரிக்கையை எழுப்பிப் பாட்

டாளிப் படை வாரிசைகள் அணி திரண்டிருக்கின்றன. இன்றைய இந்தக் காட்சி எல்லா நாடுகளின் தொழிலாளர்களும் மெய்யாகவே இன்று ஒன்றுசேர்ந்து விட்டார்கள் என்பதை எல்லா நாடுகளின் முதலாளிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் தெற்றெனப் புலப்படுத்தும்.

இதை நேரில் தம் கண் கொண்டு கண்டு களிக்க என்பக்கத்தில் மார்க்ஸ் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்!

பி. எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1890, மே 1

1892ஆம் ஆண்டுப் போலிஷ் பதிப்பின் முகவுரை

கம்ப்யூனிஸ்டு அறிக்கையின் ஒரு புதிய போலிஷ் பதிப்பு அவசியமாகியிருப்பதானது பற்பல சிந்தனைகளை எழச் செய்கிறது.

முதலாவதாக, அண்மையில் அறிக்கை ஐரோப்பாக்கண்டத்தில் பெருவீதத் தொழில் துறையின் வளர்ச்சியைக் காட்டும் ஒரு குறியீடு போலாகியிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டில் பெருவீதத் தொழில்துறை விரிவடைவதற்கு ஒத்த வீதத்தில் அந்நாட்டின் தொழிலாளர்களிடத்தே, சொத்துடைத்த வர்க்கங்கள் சம்பந்தமாய்த் தொழிலாளி வர்க்கம் என்ற முறையில் தமது நிலை என்ன என்பது குறித்து அறிவொளி பெற வேண்டிய தேவை அதிகமாகிறது, அவர்களிடையே சோஷலிஸ்டு இயக்கம் பரவுகின்றது, அறிக்கையின் தேவையும் அதிகரிக்கின்றது. இவ்விதம் அந்தந்த நாட்டிலும் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் நிலையை மட்டுமின்றி, பெருவீதத் தொழில் துறையினது வளர்ச்சி நிலையையும் கூட, அந்நாட்டு மொழியில் வினியோகமாகின்ற அறிக்கையின் பிரதிகளது எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பெருமளவுக்குச் சரியானபடி அளவிட முடிகின்றது.

புதிய போலிஷ் பதிப்பு இவ்வாறு போலிஷ் தொழில் துறையானது குறிப்பிடத்தக்கவாறு முன்னேற்றம் கண்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதாய் உள்ளது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முந்திய பதிப்பு வெளிவந்தபின் இந்த முன்னேற்றம் மெய்யாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகத்துக்கு இடமே இல்லை. ருஷ்யப் போலந்து, காங்கிரஸ் போலந்து,²³ ருஷ்ய முடிப்பேரரசின் பெரிய தொழிற் பிராந்தியமாகியிருக்கிறது. ருஷ்யாவின் பெருவீதத் தொழில்

துறை அங்குமிங்குமாய் சிதறுண்டு காணப்படுகிறது—ஒரு பகுதி பின்லந்து வளைகுடாவைச் சுற்றிலும், இன்னொன்று மையப் பிரிவிலும் (மாஸ்கோவிலும் விளதீமிரிலும்), மூன்றாவது ஒன்று கருங்கடல், அலோவ் கடல் கரையோரங்களிலும், மற்றும் சில பகுதிகள் வேறு இடங்களிலுமாய் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் போலந்தின் தொழில் துறை இவ்வாறன்றி ஒப்பளவில் சிறிய பரப்பில் நெரிசலாய் அமைந்து, இந்த ஒன்று குவிந்த நிலையின் அனுகூலங்களையும் பிரதிகூலங்களையும் ஒருங்கே அனுபவிக்கிறது. போட்டியிடும் ருஷ்யத் தொழிலதிபர்கள் போலிஷ்காரர்களை ருஷ்யர்களாக்குவதில் தமக்குள்ள ஆர்வத்தையும் மீறி போலந்துக்கு எதிராய்க் காப்புச் சங்கவரிகள் வேண்டுமெனக் கோரியதன் மூலம் இந்த அனுகூலங்கள் இருப்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். பிரதிகூலங்கள்—போலிஷ் தொழிலதிபர்களுக்கும் மற்றும் ருஷ்ய அரசாங்கத்துக்கும்—இருப்பதானது, போலிஷ் தொழிலாளர்களிடையே சோஷலிசக் கருத்துகள் வேகமாய்ப் பரவுவதிலும் அறிக்கையிற்கு இருக்கும் கிராக்கி பெருகிச் செல்வதிலும் காணக்கிடக்கிறது.

ருஷ்யத் தொழில் துறை வளர்ச்சியை விஞ்சிச் செல்லும் படியான வேகத்தில் போலிஷ் தொழில் துறை வளர்ச்சியானது, போலிஷ் மக்களுடைய வற்றாத ஜீவசக்திக்கு ஒரு புதிய நிரூபணமாவதோடு, போலந்தின் தேசிய மீட்சி விரைவில் நடந்தேறப் போகிறது என்பதற்கு ஒரு புதிய உத்தரவாதமும் ஆகிறது. வலுமிக்க சுதந்திரப் போலந்து மீட்சியுற்று எழ வேண்டியது போலிஷ்காரர்களுக்கு மட்டுமல்ல, நம் எல்லோருக்குமே அக்கறைக்குரியதாகும். ஐரோப்பியத் தேசம் ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த வீட்டில் முழு அளவுக்குத் தன்னாட்சி செலுத்துவதாய் இருந்தால்தான் ஐரோப்பியத் தேசங்களிடையே உள்ளப் பூர்வமான சர்வதேச ஒத்துழைப்பு சாத்தியமாகும். 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி, பாட்டாளி வர்க்கக் கொடியின் கீழ் நடைபெற்றாலும் பாட்டாளி வர்க்கப் போர் வீரர்களை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரின் வேலையை மட்டுமே செய்ய இடமளித்த இந்தப் புரட்சி, அதன் இறுதி விருப்ப ஆவணத்தை நிறைவேற்றியவர்களான

லுயீ போனப்பார்த், பிஸ்மார்க்²⁴ இவர்கள்மூலம் இத்தாலிக் கும் ஜெர்மனிக்கும் ஹங்கேரிக்கும் சுதந்திரம் கிடைக்கச் செய்தது. ஆனால் புரட்சிக்கு இம்மூன்று நாடுகளும் சேர்ந்து செய்ததைக் காட்டிலும் அதிகமாய் 1792 முதலாய்ச் சேவை புரிந்துள்ள போலந்து அதன் சொந்த சக்தியைச் சார்ந்திருக்கும்படி தனியே விடப்பட்டது, 1863ல் அது தன்னிலும் பத்து மடங்கு கூடுதலான ரூஷ்யப் படைகளுக்குப் பணிய வேண்டியதாயிற்று.²⁵ போலிஷ் பிரபுக் குலத்தோரால் நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவும் முடியவில்லை, மீட்கவும் முடியவில்லை. குறைந்த பட்சமாய்ச் சொல்வதெனில் இன்று முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு இந்தச் சுதந்திரம் குறித்து கவலையில்லை. எனினும் ஐரோப்பியத் தேசங்கள் இசைவுடன் ஒத்துழைப்பதற்குப் போலந்தின் சுதந்திரம் இன்றியமையாதது. போலந்தின் இளம் பாட்டாளி வர்க்கத்தால்தான் இந்த சுதந்திரத்தைப் பெற முடியும், அதன் கரங்களில்தான் இந்த சுதந்திரம் பாதுகாப்புடன் இருக்க முடியும். போலந்துத் தொழிலாளர்களுக்குப் போலந்தின் சுதந்திரம் எவ்வளவு அவசியமோ அதே அளவுக்கு அது ஐரோப்பாவின் ஏனைய எல்லாப் பகுதிகளிலுமுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அவசியமாகும்.

பி. எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1892, பிப்ரவரி 10

1893ஆம் ஆண்டு இத்தாலியப் பதிப்பின் முகவுரை

இத்தாலிய வாசகருக்கு

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை வெளியான நிகழ்ச்சியானது, மிலானிலும் பெர்லினிலும் புரட்சிகள் நடைபெற்ற 1848 மார்ச் 18ஆம் நாளுடன் ஒன்றித்து நடந்தேறியதாய்ச் சொல்லலாம். மிலானிலும் பெர்லினிலும் நடைபெற்ற புரட்சிகள், ஒன்று ஐரோப்பா கண்டத்தின் மையத்திலும் மற்றொன்று மத்தியதரைக் கடற் பிரதேசத்தின் மையத்திலுமாய் அமைந்த இரு தேசங்களது ஆயுதமேந்திய எழுச்சிகளாகும். இரு தேசங்களும் அதுகாறும் பிளவுபட்டு உட்பூசலால் நலிவுற்று அதன் பலனாய் அன்னிய ஆதிக்கத்தில் இருத்தப்பட்டுக் கிடந்தவை. இத்தாலியானது ஆஸ்திரியாவின் பேரரசனுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்க, ஜெர்மனியானது இதனிலும் மறைமுகமானதாயினும் வினைவலிமையில் குறைவாயிராத ஆதிக்கமாகிய அனைத்து ருஷ்யாவின் ஜார் மன்னனது ஆதிக்கத்தில் இருத்தப்பட்டிருந்தது. 1848 மார்ச் 18ன் விளைவுகள் இத்தாலியையும் ஜெர்மனியையும் இந்த அவக்கேட்டிலிருந்து விடுவித்தன. இம்மாபெரும் இரு தேசங்களும் 1848க்கும் 1871க்கும் இடையே மீட்டமைக்கப் பெற்று தன்னுரிமையோடு மீண்டும் எழ முடிந்ததெனில், கார்ல் மார்க்ஸ் அடிக்கடி கூறியது போல், 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியை அடக்கியவர்கள் தம்மையும் மீறி இந்தப் புரட்சியின் இறுதி விருப்ப ஆவணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியதாகியதே அதற்குக் காரணமாகும்.

எங்கும் அந்தப் புரட்சி தொழிலாளி வர்க்கம் புரிந்த செயலாகவே இருந்தது, தெருவில் தடுப்பரண்கள் அமைத்து

உயிர் இரத்தத்தையும் அளித்துப் போராடியது தொழிலாளி வர்க்கம்தான். ஆனால் பாரிஸ் தொழிலாளர்கள் மட்டும்தான் அரசாங்கத்தை வீழ்த்துகையில் முதலாளித்துவ ஆட்சியமைப்பை வீழ்த்திடும் திட்டவட்டமான நோக்கம் கொண்டோராய் இருந்தார்கள். தமது வர்க்கத்துக்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள ஜென்மப் பகையை அவர்கள் உணர்ந்திரும்பினும் கூட, நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றமோ, பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களில் பெருந் திரளானோரின் அறிவுத்துறை வளர்ச்சியோ சமுதாயப் புத்தமைப்பைச் சாத்தியமாக்கக் கூடிய கட்டத்தினை இன்னமும் வந்தடைந்துவிடவில்லை. ஆகவே இறுதியில் புரட்சியின் பலன்களை முதலாளித்துவ வர்க்கம் வசப்படுத்திக் கொண்டு விட்டது. பிற நாடுகளாகிய இத்தாலியிலும் ஜெர்மனியிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் ஆரம்பத்திலிருந்தே தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை உயர்த்தி ஆட்சியதிகாரத்தில் அமர்த்துவதை அன்றி எதுவும் செய்யவில்லை. தேச சுதந்திரம் பெறாமல் எந்த நாட்டிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஆட்சியதிகாரம் பெறுவது சாத்தியமன்று. எனவே 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி அதுகாறும் ஒற்றுமையும் தன்னாட்சியும் பெறுதிருந்த தேசங்களுக்கு இவை கிடைக்கச் செய்தாக வேண்டியிருந்தது. இத்தாலியும் ஜெர்மனியும் ஹங்கேரியும் இவ்வாறுதான் இவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டன. அடுத்து போலந்தும் இவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சி இவ்விதம் சோஷலிசப் புரட்சியாய் இருக்கவில்லை; ஆயினும் அது சோஷலிசப் புரட்சிக்குப் பாதையைச் செப்பனிட்டது. எல்லா நாடுகளிலும் முதலாளித்துவ ஆட்சியமைப்பு பெருவீதத் தொழில் துறைக்குத் தூண்டுதல் அளித்ததன் மூலம் கடந்த நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் எங்கும் மிகுந்த எண்ணிக்கையுடையதாய், ஒன்று குவிந்திருக்கும், சக்தி மிக்கதான பாட்டாளி வர்க்கத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. இவ்வாறு அது, அறிக்கையின் சொற்களில் சொல்வோமாயின், தனக்குச் சவக்குழி தோண்டு வோரை எழச் செய்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் தன்னாட்சியையும் ஐக்கியத்தையும் மீட்டளிக்காமல் பாட்

டாளி வர்க்கத்தின் சர்வதேச ஒற்றுமையை உண்டாக்குவதோ, பொது நோக்கங்களுக்காக இந்தத் தேசங்களிடையே சமாதான வழிப்பட்ட அறிவார்ந்த ஒத்துழைப்பை ஏற்படுத்துவதோ முடியாத காரியம். 1848க்கு முன்பிருந்த அரசியல் நிலைமைகளில் இத்தாலிய, ஹங்கேரிய, ஜெர்மன், போலிஷ், ருஷ்யத் தொழிலாளர்கள் கூட்டாய்ச் சர்வதேச நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியுமெனக் நினைப்பதும் கூட சாத்தியம் அல்லவே!

ஆகவே, 1848ல் புரியப்பட்ட போர்கள் வீணாகிவிடவில்லை. அந்தப் புரட்சி சகாப்தத்துக்குப் பிற்பாடு கழிந்திருக்கும் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளும் வீணில் கழிந்து விரயமாகி விடவில்லை. இவற்றின் பலன்கள் முற்றிப் பக்குவமடைந்து வருகின்றன. நான் விரும்புவது எல்லாம், முன்பு மூல மொழிப் பதிப்பு சர்வதேசப் புரட்சிக்குக் கட்டியங் கூறுவதாய் அமைந்தது போல், இப்போது இந்த இத்தாலிய மொழி பெயர்ப்பு இத்தாலியத் தொழிலாளிவர்க்கத்தின் வெற்றிக்குக் கட்டியங் கூறுவதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுதான்.

கடந்த காலத்தில் முதலாளித்துவம் ஆற்றிய புரட்சி கரப் பங்கினை அறிக்கை தக்கச் சிறப்புடன் எடுத்துரைக்கிறது. இத்தாலிதான் முதலாவது முதலாளித்துவ தேசம். பிரபுத்துவ மத்திய காலத்தின் இறுதியையும் நவீன முதலாளித்துவச் சகாப்தத்தின் துவக்கத்தையும் குறிப்பவனாய் விசுவ உருவம் தரித்து நிற்கும் மாமனிதன் ஓர் இத்தாலியன், மத்திய காலத்தின் கடைசிக் கவிஞனும் நவீன காலத்தின் முதற் கவிஞனுமான தாந்தே என்பான். 1300ஆம் ஆண்டைப் போலவே இன்றும் ஒரு புதிய வரலாற்றுச் சகாப்தம் நெருங்கி வருகின்றது. இந்தப் புதிய, பாட்டாளி வர்க்கச் சகாப்தத்தைக் குறிப்பவனாய் ஒரு புதிய தாந்தேயை இத்தாலி நமக்கு அளிக்குமா?

பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்

லண்டன், 1893, பிப்ரவரி 1

கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை

ஐரோப்பாவை ஆட்டுகிறது ஒரு பூதம்—கம்ப்யூனிசம் என்னும் பூதம். போப்பாண்டவரும் ஜாரரசனும், மெட்டர் னிஹும் கிலோவும்,²⁶ பிரெஞ்சுத் தீவிரவாதிகளும் ஜெர்மன் உளவாளிகளுமாய், பழைய ஐரோப்பாவின் சக்திகள் அனைத்தும் இந்தப் பூதத்தை ஒட்டுவதற்காகப் புனிதக் கூட்டு சேர்ந்திருக்கின்றன.

ஆட்சியிலுள்ள தனது எதிராளிகளால் கம்ப்யூனிஸ்டு என்று ஏசப்படாத எதிர்க் கட்சி எங்கேனும் உண்டா? கம்ப்யூனிசம் என்று இடித்துரைத்துத் தன்னிலும் முன்னேறிய எதிர்த்தரப்பாருக்கும், மற்றும் பிற்போக்கான தனது எதிராளிகளுக்கும் பதிலடி கொடுக்காத எதிர்க் கட்சிதான் உண்டா?

இரண்டு முடிவுகள் இவ்வுண்மையிலிருந்து எழுகின்றன:

1. கம்ப்யூனிசமானது ஒரு தனிப்பெரும் சக்தியாகிவிட்டதை ஐரோப்பிய சக்திகள் அனைத்தும் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டன.

2. பகிரங்கமாய் அனைத்து உலகும் அறியும் வண்ணம் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் தமது கருத்துகளையும் தமது நோக்கங்களையும் தமது போக்குகளையும் வெளியிட்டு, நேரடியாய்க் கட்சியின் அறிக்கை மூலம் கம்ப்யூனிசப் பூதமெனும் இந்தக் குழந்தைப் பிள்ளைக் கதையை எதிர்க்க வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது.

இந்த நோக்கத்துடன், பல்வேறு தேசிய இனங்களையும் சேர்ந்த கம்ப்யூனிஸ்டுகள் லண்டனில் கூடி, அடியிற் கண்ட அறிக்கையை ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலியன், ஃபிரென்சிஷ், டேனிஷ் மொழிகளில் வெளியிடுவதற்காக வகுத்திட்டனர்.

முதலாளிகளும் பாட்டாளிகளும்*

இதுநாள் வரையிலுமான சமுதாயங்களின் வரலாறு அனைத்தும்** வர்க்கப் போராட்டங்களது வரலாறே ஆகும்.

சுதந்திரமுடையானும் அடிமையும், பட்ரீஷிய உயர் குலச் சீமானும் பிலெபியப் பாமரக் குடியோனும், நிலப்

* இக்காலத்து முதலாளிகளாகிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தார் [பூர்ஷுவா வர்க்கத்தார்] சமூகப் பொருளுற்பத்திச் சாதனங்களின் உடைமையாளர்கள், கூலி உழைப்பை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறவர்கள். இக்காலத்துக் கூலித் தொழிலாளர்களது வர்க்கமே பாட்டாளி வர்க்கம் எனப்படுவது; இத்தொழிலாளர்கள் சொந்தத்தில் தம்மிடம் உற்பத்திச் சாதனங்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமது உழைப்பு சக்தியை [labour power] விற்று வாழ்க்கை நடத்தும் படி தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறவர்கள். [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

** அதாவது, ஏட்டிலேறிய வரலாறு அனைத்தும். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமுதாயம் குறித்து, எழுத்தில் பதிவாகியுள்ள வரலாற்றுக்கு முன்பு நிலவிய சமூக ஒழுங்கமைப்பு குறித்து, 1847ல் அனேகமாய் ஏதும் அறியப்பட்டிருக்கவில்லை. அதற்குப் பிற்பாடு, ஹாக்ஸ்த்ஹாவுசன்²⁷ ருஷ்யாவில் நிலம் பொதுவுடைமையாய் இருந்ததென்று கண்டுபிடித்தார்; டியூட்டானிய இனங்கள் யாவுமே நிலத்திலான பொதுவுடைமையாகிய இந்தச் சமூக அடித்தளத்திலிருந்துதான் வரலாற்றை ஆரம்பித்தன என்று மெளரர்²⁸ நிரூபித்துக் காட்டினார்; இந்தியாவிலிருந்து ஐயர்லாந்து வரை ங்குமே நிலத்தைப் பொதுவுடைமையாய்க் கொண்ட கிராம சமுதாயங்கள்தான் சமுதாயத்தின் புராதன ஆதி வடிவமாய் இருக்கிறது அல்லது இருந்திருக்கிறது என்பது நாளாவட்டத்தில் தெரியலாயிற்று. இவற்றுக்கு எல்லாம் மணிமுடி வைத்தாற்போல், கணம் என்பதன் மெய்யான தன்மையையும்

பிரபுவும் பண்ணையடிமையும், கைவினைச் சங்க ஆண்டானும்* கைவினைப் பணியாளனும், சுருங்கக் கூறுமிடத்து ஒடுக்கு வோரும் ஒடுக்கப்படுவோரும் ஒருவருக்கொருவர் தீராப் பகை கொண்டோராய், ஒரு நேரம் மறைவாகவும் ஒரு நேரம் பகிரங்கமாகவும், இடையறாப் போராட்டம் நடத்தி வந்தனர்; இந்தப் போராட்டம் சமுதாயம் முழுவதன் புரட்சி கரப் புத்தமைப்பிலோ, அல்லது போராடும் வர்க்கங்களது பொது அழிவிலோதான் எப்போதும் முடிவுறலாயிற்று.

வரலாற்றின் முந்திய சகாப்தங்களில் அனேகமாய் எங்கு மே பலவேறு வகுப்புகளாலாகிய சிக்கலான சமூகப் பாகுபாடு, சமூக அந்தஸ்தின் பன்மடிப் படிநிலை அமைவு இருக்கக் காண்கிறோம். பண்டைய ரோமாபுரியில்: சீமான்கள், வீரமறவர், பாமரக் குடியோர், அடிமைகள்; மத்திய காலத்தில்: பிரபுத்துவக் கோமான்கள், மான்யக்காரர்கள், கைவினைச் சங்க ஆண்டான்கள், கைவினைப் பணியாளர்கள், பண்ணையடிமைகள். இந்த வகுப்புகளில் அனேகமாய் ஒவ்வொன்றிலும் படிநிலை உட்பிரிவுகளும் இருக்கக் காண்கிறோம்.

பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் இடிபாடுகளிலிருந்து முளைத் தெழுந்துள்ள தற்கால முதலாளித்துவ சமுதாயம் வர்க்கப்

அதற்கும் பூர்வகுடிக்குமுள்ள உறவையும் மார்கன்²⁹ கண்டு பிடித்ததானது, இந்தப் புராதனக் கம்யூனிச சமுதாயத்தின் உள்ளமைப்பை அதன் தூய வகையிலான வடிவில் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்திற்று. இந்தப் புராதன சமுதாயங்களின் சிதைவைத் தொடர்ந்து சமுதாயமானது பாகுபாட்டுற்றுத் தனித்தனியான, முடிவில் ஒன்றுக்கொன்று பகைமையான வர்க்கங்களாய்ப் பிரிய முற்படுகிறது, இந்தச் சிதைவு நடந்தேறிய நிகழ்ச்சிப்போக்கினை *Der Ursprung der Familie, Des Privateigentums und des Staats* [“குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்”] என்ற நூலில் (இரண்டாம் பதிப்பு, ஷ்டுட்கார்ட், 1886) நான் விவரித்துக் காட்ட முயன்றிருக்கிறேன். [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

* கைவினைச் சங்க ஆண்டான் [guild-master], அதாவது கைவினைச் சங்கத்தின் முழு உறுப்பினன், இச்சங்கத்துக்கு உட்பட்டுள்ள ஆண்டான்; இதன் தலைவனல்ல. [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

பகைமைகளுக்கு முடிவுகட்டி விடவில்லை; பழையவற்றின் இடத்தில் புதிய வர்க்கங்களையும், புதிய ஒடுக்குமுறை நிலைமைகளையும், புதிய போராட்ட வடிவங்களையும் நிலைநாட்டியிருக்கிறதே அன்றி வேறில்லை.

ஆயினும் நமது சகாப்தமாகிய இந்த முதலாளித்துவ வர்க்கச் சகாப்தத்தின் ஒரு தனி இயல்பு என்னவெனில், வர்க்கப் பகைமைகளை இது சுருக்கி எளிமையாக்கியுள்ளது: சமுதாயம் மேலும் மேலும் இரு பெரும் பகை முகாம்களாய், எதிரும் புதிருமான இரு பெரும் வர்க்கங்களாய்—முதலாளித்துவ வர்க்கமும் பாட்டாளி வர்க்கமுமாய்—பிளவுண்டு வருகிறது.

மத்திய காலத்துப் பண்ணையடிமைகளிடமிருந்து ஆதி நகரங்களின் சுதந்திர நகரத்தார் உதித்தெழுந்தார்கள். இந்த நகரத்தாரிடமிருந்து முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆரம்பக் கூறுகள் வளரலாயின.

அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாலும், ஆப்பிரிக்க நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிச் செல்லும் கடல்வழி கண்டறியப்பட்டதாலும், தலைதூக்கி வந்த முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குப் புதிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. கிழக்கு இந்திய, சீனச் சந்தைகள், அமெரிக்காவில் குடியேற்றம், காலனிகளுடனான வாணிபம், பரிவர்த்தனைச் சாதனங்களிலும் பொதுவாய்ப் பரிவர்த்தனைப் பண்டங்களிலும் ஏற்பட்ட பெருக்கம் ஆகிய இவை எல்லாம் வாணிபத்துக்கும் கப்பல் போக்குவரத்துக்கும் தொழில் துறைக்கும் இதன்முன் என்றும் கண்டிராத அளவுக்கு ஊக்கமுட்டின; ஆட்டங்கண்டுவிட்ட பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் புரட்சிகரக் கூறு வேகமாய் வளர்வதற்கு இவ்விதம் இவை தூண்டுதல் அளித்தன.

பிரபுத்துவ முறையில் அமைந்த தொழில் அமைப்பில் தொழிற் பண்டங்களது உற்பத்தியானது தனியுரிமை பெற்ற கைவினைச் சங்கங்களின் ஏகபோகமாய் இருந்தது. இப்போது இந்தப் பிரபுத்துவத் தொழில் அமைப்பு புதிய சந்தைகளின் வளர்ந்து பெருகும் தேவைகளுக்கு ஒவ்வாததாகியது. இதன் இடத்தில் பட்டறைத் தொழில் முறை வளரலாயிற்று. கைவினைச் சங்க ஆண்டான்களைப் பட்டறைத் தொழில் மத்திய

தர வர்க்கத்தார் அப்புறப்படுத்தினர். பல்வேறு கூட்டிணைவுகளாய் அமைந்த கைவினைச் சங்கங்களுக்கு இடையிலான உழைப்புப் பிரிவினை தனித்தனி தொழிலகத்திலுமான உழைப்புப் பிரிவினையின் முன்னால் நிற்க முடியாமல் மறைந்தொழிந்தது.

இதற்கிடையில் சந்தைகள் தொடர்ந்து மேன்மேலும் வளர்ந்து விரிவடைந்தன, தேவை மேன்மேலும் உயர்ந்து சென்றது. பட்டறைத் தொழில் முறையுங்கூட இப்போது போதாததாகியது. இந்நிலையில்தான் நீராவிடும் இயந்திரங்களும் தொழிற் பண்டங்களின் உற்பத்தியில் புரட்சியை உண்டாக்கின. பட்டறைத் தொழில்முறை போய் அதனிடத்தில் பிரம்மாண்டமான நவீனத் தொழில் துறை எழுந்தது; பட்டறைத் தொழில் மத்தியதர வர்க்கத்தாரின் இடத்தில் கோடீஸ்வரத் தொழிலதிபர்கள், பெரும் பெரும் தொழில் துறைப் பொருளுற்பத்திச் சேனைகளது அதிபதிகள், தற்காலத்து முதலாளிகள் உருவாயினர்.

நவீனத் தொழில் துறை அனைத்து உலகச் சந்தையை நிறுவியிருக்கிறது; அமெரிக்கா கண்டுபிடிக்கப்பட்டதானது இதற்குப் பாதையைச் செப்பனிட்டது. வாணிபத்தையும் கடல்வழிப் போக்குவரத்தையும் நிலவழிப் போக்குவரத்தையும் அனைத்து உலகச் சந்தை பிரமாதமாய் வளரச் செய்திருக்கிறது. இந்த வளர்ச்சி அதன் பங்கிற்கு மீண்டும் தொழில் துறையின் விரிவகற்சியை ஊக்குவித்தது. எந்த அளவுக்குத் தொழில் துறையும் வாணிபமும் கப்பல் போக்குவரத்தும் ரயில்பாதைகளும் விரிவடைந்து சென்றனவோ, அதே அளவுக்கு முதலாளித்துவ வர்க்கமும் வளர்ச்சியுற்று ஒங்கிற்று, தனது மூலதனத்தைப் பெருகச் செய்து கொண்டது, மத்திய காலம் விட்டுச் சென்றிருந்த ஒவ்வொரு வர்க்கத்தையும் பின்னிலைக்குத் தள்ளிற்று.

இவ்வாறு, நவீன முதலாளித்துவ வர்க்கம் நீண்டதொரு வளர்ச்சிப் போக்கின் விளைவாய், உற்பத்தி முறைகளிலும் பரிவர்த்தனை முறைகளிலும் வரிசையாய் ஏற்பட்ட புரட்சிகளின் விளைவாய் உருவானதே என்பதைக் காண்கிறோம்.

முதலாளித்துவ வர்க்கம் அதனுடைய வளர்ச்சியின் ஒவ்

வொரு படிக்கும் ஏற்றவாறு அரசியல் வெற்றிகளும் அடைந்தது. பிரபுத்துவக் கோமாள்களது ஆதிக்கத்தில் ஓடுக்கப் பட்ட ஒரு வகுப்பாகவும், மத்திய காலக் கம்யூனில்* ஆயுத மேந்திய தன்னாட்சிக் கழகமாகவும் இருந்தது; இங்கே (இத்தாலியிலும் ஜெர்மனியிலும் காணப்பட்டது போல) சுயேச்சை நகரக் குடியரசாகவும், அங்கே (பிரான்சில் காணப்பட்டது போல) வரிக்குரிய “மூன்றாவது ஆதின” மாகவும் விளங்கிற்று; பிற்பாடு பட்டறைத் தொழில் மேலோங்கிய காலத்தில் பிரபுத்துவக் கோமாள்களுக்கு எதிராய் அரைப் பிரபுத்துவ முடியரசுக்கோ, வரம்பிலா முடியரசுக்கோ துணை நின்றது, மொத்தத்தில் முடிப் பேரரசுகளுக்கு ஆதாரத் தூணியிற்று; முடிவில் நவீனத் தொழில் துறையும் அனைத்து உலகச் சந்தையும் நிறுவப்பட்டதும் தனக்கு நவீன காலப் பிரதிநிதித்துவ அரசினில் ஏகபோக அரசியல் ஆதிக்கம் வென்று கொண்டது. நவீன கால அரசின் ஆட்சியதிகாரமானது முதலாளித்துவ வர்க்கம் அனைத்துக்குமான பொது விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் குழுவே அன்றி வேறல்ல.

வரலாற்று அரசங்கில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மிகவும் புரட்சிகரமான பங்கு ஆற்றியிருக்கிறது.

* “கம்யூன்” என்பது பிரெஞ்சு நாட்டில் உதித்தெழுந்துவந்த நகரங்கள், அவற்றின் பிரபுத்துவக் கோமாள்களிடமிருந்தும் ஆண்டாள்களிடமிருந்தும் வட்டாரத் தன்னாட்சியும் அரசியல் உரிமைகளும் வென்று “மூன்றாவது ஆதினம்” [“Third Estate”] ஆகும் முன்னரே தமக்கு இட்டுக் கொண்ட பெயராகும். பொதுவாய் இங்கு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இங்கிலாந்தும், அதன் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு பிரான்சும் மாதிரி நாடுகளாய்க் கொள்ளப்படுகின்றன. [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

கம்யூன்—இத்தாலியிலும் பிரான்சிலும் நகரவாசிகள் தன்னாட்சிக்கான முதலாவது உரிமைகளைத் தமது பிரபுத்துவக் கோமாள்களிடமிருந்து விலை கொடுத்தோ, போராடியோ பெற்ற பிறகு தமது நகர சமுதாயங்களுக்கு இட்டுக் கொண்ட பெயர். [1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

எங்கெல்லாம் முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஆதிக்க நிலை பெற்றதோ, அங்கெல்லாம் அது எல்லாப் பிரபுத்துவ உறவுகளுக்கும், தந்தைவழிச் சமுதாய உறவுகளுக்கும், கிராமாந்திரப் பாரம்பரிய உறவுகளுக்கும் முடிவு கட்டியது. மனிதனை “இயற்கையாகவே மேலானோருக்குக்” கீழ்ப்படுத்திக் கட்டிப் போட்ட பல்வேறு வகையான பிரபுத்துவ பந்தங்களை யும் ஈவிரக்கமின்றி அறுத்தெறிந்துவிட்டு, மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் அப்பட்டமான தன்னலத்தைத் தவிர, பரிவு உணர்ச்சியில்லாப் “பணப் பட்டுவாடா”வைத் தவிர வேறு ஒட்டுமில்லை உறவுமில்லை என்றாக்கிற்று. சமயத் துறைப் பக்திப் பரவசம், பேராண்மையின் வீராவேசம், சிறு மதியோரது உணர்ச்சிப் பசப்பு ஆகிய புனிதப் பேரானந்தங்களை எல்லாம் தன்னலக் கணிப்பெனும் உறைபனிக் குளிர் நீரில் மூழ்க்கடித்துள்ளது. மனிதனது மாண்பினைப் பரிவர்த்தனை மதிப்பாய் மாற்றியிருக்கிறது. சாசனங்களில் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட விலக்கவோ துறக்கவோ முடியாத எண்ணிடங்காச் சுதந்திரங்களுக்குப் பதிலாய், வெட்கங் கெட்ட வாணிபச் சுதந்திரமெனும் ஒரேயொரு சுதந்திரத்தை ஆசனத்தில் அமர்த்தி வைத்திருக்கிறது. சுருங்கச் சொல்வதெனில் சமயத் துறைப் பிரமைகளாலும் அரசியல் பிரமைகளாலும் திரையிட்டு மறைக்கப்பட்ட சுரண்டலுக்குப் பதிலாய், முதலாளித்துவ வர்க்கம் வெட்க உணர்ச்சியற்ற அம்மணமான, நேரடியான, மிருகத்தனமான சுரண்டலை நிலைநாட்டியிருக்கிறது.

இதுகாறும் போற்றிப் பாராட்டப்பட்டு, பணிவுக்கும் பக்திக்குமுரியதாய்க் கருதப்பட்ட ஒவ்வொரு பணித் துறையையும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மகிமை இழக்கச் செய்துள்ளது. மருத்துவரையும் வழக்கறிஞரையும் சமய குருவையும் கவிஞரையும் விஞ்ஞானியையும் அது தனது கூலியுழைப்பாளர்கள் ஆக்கிவிட்டது.

குடும்பத்திடமிருந்து முதலாளித்துவ வர்க்கம் அதன் உணர்ச்சி நய முகத்திரையைக் கிழித்தெறிந்து, குடும்ப உறவை வெறும் காசுபண உறவாய்ச் சிறுமையுறச் செய்து விட்டது.

பிற்போக்கர்கள் போற்றிப் பாராட்டுகிறார்களே மத்திய காலத்துப் பேராண்மையின் முரட்டுக் கூத்து, அது எவ்வளவு மூடத்தனமான செயலின்மையைத் தனது உற்ற துணையாய்க் கொண்டிருந்தது என்பதை முதலாளித்துவ வர்க்கம் நிதர்சனமாக்கியிருக்கிறது. மனிதச் செயற்பாடு என்னவெல்லாம் செய்ய வல்லது என்பதை முதன்முதலாய்த் தெரியப்படுத்தியது முதலாளித்துவ வர்க்கம்தான். எகிப்திய பிரமிடுகளையும் ரோமானியக் கட்டுக்கால்வாய்களையும் கோதிக் தேவாலயங்களையும் மிஞ்சிய மாபெரும் அதிசயங்களை அது சாதித்திருக்கிறது; முற்காலத்துக் குடிப் பெயர்ச்சிப் பயணங்களும் சிலுவைப் போர்ப் பயணங்களும்³⁰ அற்ப காரியங்களாய்த் தோன்றும்படியான தீர்ப் பயணங்களை நடத்தியிருக்கிறது.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் ஓயாது ஒழியாது உற்பத்திக் கருவிகளிலும், இதன் மூலம் உற்பத்தி உறவுகளிலும், இவற்றுடன் கூடவே சமூக உறவுகள் அனைத்திலுமே புரட்சிகர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாமல் வாழ முடியாது. ஆனால் இதற்கு முந்திய-தொழில் வர்க்கங்களுக்கு எல்லாம் பழைய உற்பத்தி முறைகளை மாற்றமில்லா வடிவில் அப்படியே பாதுகாத்துக் கொள்வதுதான் வாழ்வதற்குரிய முதலாவது நிபந்தனையாய் இருந்தது. ஓயாது ஒழியாது உற்பத்தியில் ஏற்படும் புரட்சிகர மாற்றங்களும் சமூக உறவுகள் யாவும் இடையறாது அமைதி குலைதலும் முடிவே இல்லாத நிச்சயமற்ற நிலைமையும் கொந்தளிப்பும் முதலாளித்துவச் சகாப்தத்தை அதற்கு முந்திய எல்லாச் சகாப்தங்களிலிருந்தும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. நிலையான, இறுகிக் கெட்டிப் பிடித்துப் போன எல்லா உறவுகளும், அவற்றுடன் இணைந்த பழங் காலத் தப்பெண்ணங்களும் கருத்துகளும் துடைத்தெறியப்படுகின்றன, புதிதாய் உருவாகியவை எல்லாம் இறுகிக் கெட்டியாவதற்குமுன்பே பழமைப்பட்டுவிடுகின்றன. கெட்டியானவை யாவும் கரைந்து காற்றிலே கலக்கின்றன, புனிதமானவை யாவும் புனிதம் இழக்கின்றன, முடிவில் மனிதன் தெளிந்த புத்தியுடன் தனது வாழ்க்கையின் மெய்யான நிலைமைகளையும் தனது சக மனிதர்களுடன் தனக்குள்ள உறவுகளையும் நேர் நின்று உற்று நோக்க வேண்டியதாகிறது.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் உற்பத்திப்பொருள்களுக்குத் தொடர்ந்து மேலும் மேலும் விரிவடைந்து. செல்லும் சந்தை அவசியமாகும். இந்த அவசியம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைப் புலிப்பரப்பு முழுதும் செல்லும்படி விரட்டுகிறது. அது எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று ஒட்டிக் கொள்ள வேண்டியதாகிறது, எல்லா இடங்களிலும் குடியேற வேண்டியதாகிறது, எல்லா இடங்களிலும் தொடர்புகள் நிறுவிக்கொள்ள வேண்டியதாகிறது.

அனைத்து உலகச் சந்தையைப் பயன்படுத்திச் செயல்படுவதன் மூலம் முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உற்பத்தியையும் நுகர்வையும் அனைத்துலகத் தன்மை பெறச் செய்திருக்கிறது. பிற்போக்கர்கள் கடுங் கோபங் கொள்ளும்படி அது தொழில்களது காலுக்கு அடியிலிருந்து அவற்றின் தேசிய அடிநிலத்தை அகற்றியுள்ளது. நெடுங் காலமாய் நாட்டிலே இருந்துள்ள தொழில்கள் யாவும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன, அல்லது நாஸ்தோறும் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. புதிய தொழில்களால் அவை அப்புறப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தப் புதிய தொழில்களைத் தோன்றச் செய்வது நாகரிக நாடுகள் யாவற்றுக்கும் ஜீவ மரணப் பிரச்சினையாகிவிடுகிறது. முன்பிருந்தவற்றைப் போல் இந்தப் புதிய தொழில்கள் உள்நாட்டு மூலப் பொருள்களை மட்டும் உபயோகிப்பவை அல்ல, தொலைதூரப் பிரதேசங்களிலிருந்து தருவிக்கப்படும் மூலப் பொருள்களை உபயோகிப்பவை. இவற்றின் உற்பத்திப் பொருள்கள் தாய்நாட்டில் மட்டுமின்றி, உலகெங்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு எல்லாப் பகுதிகளிலும் நுகரப்படுகிறவை. தாய்நாட்டு உற்பத்திப் பொருள்களால் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பழைய தேவைகளுக்குப் பதில், தொலைதூர நாடுகள், மண்டலங்களது உற்பத்திப் பொருள்களால் பூர்த்தி செய்யப்படும் புதிய தேவைகள் எழுகின்றன. வட்டாரங்கள், நாடுகள் இவற்றின் பழைய ஒதுக்க நிலைக்கும் தன்னிறைவுக்கும் பதில், எல்லாத் திசைகளிலுமான நெருங்கிய தொடர்பும் உலக அளவில் நாடுகளுக்கிடையிலான சார்புடைமையும் ஏற்படுகின்றன. பொருள் உற்பத்தியில் எப்படியோ அப்படியேதான் அறிவுத் துறை உற்பத்தியிலும்.

தனித் தனி நாடுகளுடைய அறிவுத் துறைப் படைப்புகள் எல்லா நாடுகளுக்கும்மான பொதுச் சொத்தாகின்றன. தேசிய ஒருதலைப்பட்ச பார்வையும் குறுகிய மனப்பாங்கும் மேலும் மேலும் இயலாதனவாகின்றன. நாட்டளவிலும் மண்டல அளவிலுமான எத்தனையோ பல இலக்கியங்களிலிருந்து ஓர் அனைத்துலக இலக்கியம் உருவாகின்றது.

உற்பத்திக் கருவிகள் அனைத்தின் அதிவேக அபிவிருத்தியின் மூலமும், போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் பிரமாதமான மேம்பாட்டின் மூலமும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் எல்லாத் தேசங்களையும், மிகவும் அநாகரிகக் கட்டத்தில் இருக்கும் தேசங்களையும்கூட, நாகரிக வட்டத்துக்குள் இழுக்கிறது. தன்னுடைய பண்டங்களின் மலிவான விலைகளை அது சக்திவாய்ந்த பீரங்கிகளாய்க் கொண்டு, சீன மதிலை ஒத்த எல்லாத் தடைமதில்களையும் தகர்த்திடுகிறது; அநாகரிகக் கட்டத்தில் இருப்போருக்கு அந்நியர்பால் உள்ள முரட்டுப் பிடிவாத வெறுப்பைப் பணிய வைக்கிறது. ஏற்காவிடில் அழியவே நேருமென்ற நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் அது எல்லாத் தேசங்களையும் முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி முறையை ஏற்கச் செய்கிறது; நாகரிகம் என்பதாய்த் தான் கூறிக் கொள்வதைத் தழுவும்படி, அதாவது முதலாளித்துவமயமாகும்படி எல்லாத் தேசங்களையும் பலவந்தம் செய்கிறது. சுருங்கக் கூறுமிடத்து, அப்படியே தன்னை உரித்து வைத்தாற் போன்ற தோர் உலகைப் படைத்திடுகிறது அது.

முதலாளித்துவ வர்க்கம் நாட்டுப்புறத்தை நகரங்களது ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படச் செய்துள்ளது, மாபெரும் நகரங்களை அது உதித்தெழ வைத்திருக்கிறது; கிராம மக்கள் தொகையுடன் ஒப்பிடுகையில் நகர மக்கள் தொகையை வெகுவாய் அதிகரிக்கச் செய்திருக்கிறது; இவ்விதம் மக்களில் ஒரு கணிசப் பகுதியோரை கிராம வாழ்க்கையின் மடமையிலிருந்து மீட்டிடுக்கிறது. எப்படி அது நாட்டுப்புறத்தை நகரங்களைச் சார்ந்திருக்கச் செய்துள்ளதோ, அதே போல அநாகரிக நிலையிலும் குறை நாகரிக நிலையிலுமுள்ள நாடுகளை நாகரிக நாடுகளையும், விவசாயிகளது நாடுகளை முதலாளிகளது நாடு

களையும், கிழக்கு நாடுகளை மேற்கு நாடுகளையும் சார்ந்திருக்கச் செய்துள்ளது.

மக்கள் தொகை, உற்பத்திச் சாதனங்கள், சொத்து இவற்றின் சிதறுண்ட நிலைக்கு முதலாளித்துவ வர்க்கம் மேலும் மேலும் முடிவு கட்டி வருகிறது. மக்கள் தொகையை அது அடர்ந்து திரட்சி பெறச் செய்திருக்கிறது, உற்பத்திச் சாதனங்களை மையப்படுத்தியிருக்கிறது, சொத்துகளை ஒரு சிலர் கையில் குவிய வைத்திருக்கிறது. இதன் தவிர்க்கவொண்ணாத விளைவு என்னவெனில், அரசியல் அதிகாரமும் மையப்படுத்தப்பட்டது. தனித்தனி நலன்களும் சட்டங்களும் அரசாங்கங்களும் வரிவிதிப்பு முறைகளும் கொண்டனவாய்ச் சுயேச்சையாகவோ, அல்லது தளர்ந்த இணைப்புடனோ இருந்த மாநிலங்கள் ஒரே அரசாங்கத்தையும் ஒரே சட்டத் தொகுப்பையும் தேச அளவிலான ஒரே வர்க்க நலனையும் ஒரே தேச எல்லையையும் ஒரே சுங்கவரி முறையும் கொண்ட ஒரே தேசமாய் ஒருசேர இணைக்கப்பட்டன.

முதலாளித்துவ வர்க்கம் ஒரு நூறாண்டுகூட நிறைவுறாத அதன் ஆட்சிக் காலத்தில், இதற்கு முந்திய எல்லாத் தலைமுறைகளமாய்ச் சேர்ந்து உருவாக்கியதைக் காட்டிலும் மலைப்பு தட்டும்படியான பிரம்மாண்ட உற்பத்தி சக்திகளைப் படைத்தமைத்திருக்கின்றது. இயற்கை சக்திகளை மனிதனுக்கு அடிபணியச் செய்தல், இயந்திரச் சாதனங்கள், தொழில்துறையிலும் விவசாயத்திலும் இரசாயனத்தைப் பயன்படுத்தல், நீராவிக்கப்பல் போக்குவரத்து, ரயில்பாதைகள், மின்விசைத் தந்தி, முழுமுழு கண்டங்களைத் திருத்திச் சாகுபடிக்குச் செப்பணிடுதல், ஆறுகளைக் கப்பல் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றனவாய் ஒழுங்கு செய்தல், மனிதன் அடியெடுத்து வைத்திராத இடங்களில் மாயவித்தை புரிந்தாற்போல் பெரும் பெரும் தொகுதிகளிலான மக்களைக் குடியேற்றுவித்தல்—இம்மாதிரியான பொருளுற்பத்தி சக்திகள் சமூக உழைப்பின் மடியில் சயனம் புரியுமென இதற்கு முந்திய எந்த நூற்றாண்டாவது கனவிலும் நினைத்திருக்குமா?

ஆக நாம் காண்பது என்னவெனில்: முதலாளித்துவ வர்க்கம் உருப்பெற்று எழுவதற்கு அடிப்படையாய் இருந்த

பொருளுற்பத்தி, பரிவர்த்தனைச் சாதனங்கள் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் ஜனித்தவை. இந்தப் பொருளுற்பத்தி, பரிவர்த்தனைச் சாதனங்களது வளர்ச்சியின் குறிப்பிட்ட ஒரு கட்டத்தில், பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் பொருளுற்பத்தி, பரிவர்த்தனை உறவுகள், விவசாயத்துக்கும் பட்டறைத் தொழிலுக்குமான பிரபுத்துவ ஒழுங்கமைப்பு—சுருக்கமாய்ச் சொல்வதெனில் பிரபுத்துவச் சொத்துடைமை உறவுகள்—வளர்ச்சியுற்றுவிட்ட உற்பத்தி சக்திகளுக்கு ஒவ்வாதன வாயின; அவை பொருளுற்பத்திக்குப் பூட்டப்பட்ட கால் விலங்குகளாய் மாறின. அந்த விலங்குகளை உடைத்தெறிய வேண்டியிருந்தது; அவை உடைத்தெறியப்பட்டன.

அவற்றின் இடத்தில் தடையில்லாப் போட்டியும், அதனுடன் கூடவே அதற்குத் தகவமைந்த சமூக, அரசியல் அமைப்பும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினுடைய பொருளாதார, அரசியல் ஆதிக்கமும் வந்தமர்ந்து கொண்டன.

இதைப் போன்றதோர் இயக்கம் இப்போது நம் கண்ணெதிரே நடைபெற்று வருகிறது. முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி, பரிவர்த்தனை உறவுகளையும் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமை உறவுகளையும் கொண்டதாகிய நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயம், மாயவித்தை புரிந்து தோற்றுவித்தாற் போல் இவ்வளவு பிரம்மாண்டப் பொருளுற்பத்திச் சாதனங்களையும் பரிவர்த்தனைச் சாதனங்களையும் தோற்றுவித்திருக்கும் இச்சமுதாயம், பாதாள உலகிலிருந்து தனது மந்திரத்தின் வலிமையால் தருவித்த சக்திகளை அடக்கியாள முடியாமற் போன மந்திரவாதியின் நிலையில் இருக்கக் காண்கிறோம். கடந்த சில பத்தாண்டுகளது தொழில், வாணிப வரலாறே, நவீனப் பொருளுற்பத்தி சக்திகள் நவீனப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளை எதிர்த்து, முதலாளித்துவ வர்க்கமும் அதனுடைய ஆதிக்கமும் நிலவுதற்கு அவசியமான நிலைமைகளாகிய சொத்துடைமை உறவுகளை எதிர்த்துப் புரிந்திடும் கலகத்தின் வரலாறுதான். இதைத் தெளிவுபடுத்த, கால அலைவட்ட முறையில் திரும்பத் திரும்ப எழும் வாணிப நெருக்கடிகளைக் குறிப்பிட்டால் போதும்—திரும்பத் திரும்ப எழுந்து, ஒவ்வொரு தரமும் முன்னிலும் அபாயகரமான

முறையில் இந்நெருக்கடிகள் முதலாளித்துவ சமுதாயம் அனைத்தின் நிலவுதலை ஆட்சேபக் கேள்விக்குரியதாகக் குகின்றன. இந்த வாணிப நெருக்கடிகளின் போது ஒவ்வொரு தரமும் இருப்பிலுள்ள உற்பத்திப் பொருள்களில் மட்டுமின்றி, ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட உற்பத்தி சக்திகளிலும் ஒரு பெரும் பகுதி அழிக்கப்படுகிறது. இந்த நெருக்கடிகளின் போது, இதற்கு முந்திய எல்லாச் சகாப்தங்களிலும் அடிமுட்டாள்தனமாய்த் தோன்றியிருக்கும்படியான ஒரு கொள்ளை நோய்—அமித உற்பத்தி என்னும் கொள்ளை நோய்—மூண்டு விடுகிறது. திடுமென சமுதாயம் பின்னேக்கி இழுக்கப்பட்டுச் சிறிது காலத்துக்குக் காட்டுமிராண்டி நிலையில் விடப்படக் காண்கிறோம். பெரும் பஞ்சம், சர்வநாச முழுநிறைப் போர் ஏற்பட்டு வாழ்க்கைத் தேவைப் பொருள்கள் எவையும் கிடைக்காதபடி செய்துவிட்டாற் போலாகிறது; தொழிலும் வாணிபமும் அழித்தொழிக்கப்பட்டுவிட்டதாய்த் தோன்றுகிறது—ஏன் இப்படி? ஏனென்றால் நாகரிகம் மிதமிஞ்சிவிட்டது, வாழ்க்கைத் தேவைப் பொருள்கள் அளவு மீறிவிட்டன, தொழிலும் வாணிபமும் எல்லை கடந்துவிட்டன. சமுதாயத்தின் வசமுள்ள உற்பத்தி சக்திகள் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமை உறவுகளின் வளர்ச்சிக்கு இனி உதவுவதாய் இல்லை. மாறாக, அவை இந்த உறவுகளுக்குப் பொருந்தாதபடி அளவுமீறி வலிமை மிக்கவையாகிவிட்டன, இந்த உறவுகள் அவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாகிவிட்டன. பொருளுற்பத்தி சக்திகள் இந்தத் தடைகளைக் கடக்க முற்பட்டதும் அவை முதலாளித்துவ சமுதாயம் முழுமையிலும் குழப்பம் உண்டாக்குகின்றன, முதலாளித்துவச் சொத்துடைமை நிலவுதற்கே அபாயத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவை உற்பத்தி செய்யும் செல்வத்துக்குத் தம்முள் இடம் போதாதபடி முதலாளித்துவச் சமூக உறவுகள் குறுகலாயிருக்கின்றன. இந்த நெருக்கடிகளை முதலாளித்துவ வர்க்கம் எப்படிச் சமாளிக்கிறது? ஒரு புறத்தில், வலுக்கட்டாயமாய் உற்பத்தி சக்திகளில் ஒரு பெரும் பகுதியை அழிப்பதன் மூலமும், மறு புறத்தில் புதிய சந்தைகளை வென்று கைப்பற்றுவதன் மூலமும் பழைய சந்தைகளை இன்னும் அழுத்திப் பிழிவதன் மூலமும்—

அதாவது மேலும் விரிவான, மேலும் நாசகரமான நெருக்கடிகளுக்கு வழி கோலுவதன் மூலமும் நெருக்கடிகளைத் தடுப்பதற்கான வழிதுறைகளைக் குறைப்பதன் மூலமும்.

எந்த ஆயுதங்களைக் கொண்டு முதலாளித்துவ வர்க்கம் பிரபுத்துவத்தை வீழ்த்திற்றோ, அதே ஆயுதங்கள் இப்பொழுது முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராய்த் திருப்பப்படுகின்றன.

முதலாளித்துவ வர்க்கம் தன்னை அழித்தொழிக்கப் போகும் ஆயுதங்களை வார்த்தெடுத்திருப்பதோடு அன்னியில், அந்த ஆயுதங்களைப் பிரயோகிப்பதற்குரிய ஆட்களையும்—பாட்டாளிகளாகிய நவீனத் தொழிலாளி வர்க்கத்தையும்—தோன்றியெழச் செய்திருக்கிறது.

எந்த அளவுக்கு முதலாளித்துவ வர்க்கம், அதாவது மூலதனம் வளர்கிறதோ, பாட்டாளி வர்க்கமாகிய நவீனத் தொழிலாளி வர்க்கமும் அதே அளவுக்கு வளர்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்கள் தமக்கு வேலை தேடிக் கொள்ள முடிகிற வரைதான் வாழ முடியும், தமது உழைப்பு மூலதனத்தைப் பெருகச் செய்யும் வரைதான் வேலை தேடிக் கொள்ள முடியும். சிறுகச் சிறுகத் தம்மைத் தாமே விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையிலுள்ள இந்தத் தொழிலாளர்கள், ஏனைய எல்லா விற்பனைப் பொருள்களையும் போல் தாமும் ஒரு பரிவர்த்தனைப் பண்டமாகவே இருக்கிறார்கள்; ஆகவே போட்டா போட்டியின் எல்லா அசம்பாவிதங்களுக்கும், சந்தையின் எல்லா ஏற்றயிறக்க அலைவுகளுக்கும் இலக்காகிறார்கள்.

விரிந்த அளவில் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதன் விளைவாகவும், உழைப்புப் பிரிவினையின் விளைவாகவும் பாட்டாளிகளுடைய வேலையானது தனித்தன்மையை முற்றும் இழந்துவிட்டது; ஆதலால் தொழிலாளிக்கு அவரது வேலை அறவே சுவையற்றதாகிவிட்டது. இயந்திரத்தின் துணையுறுப்பு ஆகிவிடுகிறார் அவர்; மிகவும் எளிமையானதும், அலுப்புத் தட்டும்படியாய் ஒரே விதமானதும், ஆகவே சுலபமாய்ப் பெறத் தக்கதுமாகிய கைத்திறன்தான் அவருக்கு வேண்டியிருக்கிறது. எனவே தொழிலாளியினது உற்பத்திச் செலவு அனேகமாய் முற்றிலும் அவரது பராமரிப்புக்கும் அவரது

இன விருத்திக்கும் தேவையான பிழைப்புச் சாதனங்களுக்கு மேற்படாதபடி குறுகிவிடுகிறது. ஆனால் பரிவர்த்தனைப் பண்டத்தின் விலை—ஆகவே உழைப்பின் விலை³¹—அதன் உற்பத்திச் செலவுக்குச் சமமாகும். இதனால் வேலை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வெறுக்கத் தக்கதாய் அமைகிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு கூலியும் குறைகிறது. அது மட்டுமல்ல, இயந்திரங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுவதும் உழைப்புப் பிரிவினையும் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகரிக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு வேலைப் பளுவும் அதிகமாகிறது—வேலை நேரத்தை அதிகமாக்குவதன் மூலமோ, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வாங்கப்படும் வேலையைக் கூடுதலாக்குவதன் மூலமோ, இயந்திரங்களின் வேகத்தை அதிகரிப்பதன் மூலமோ, இன்ன பிற வழிகளிலோ இது நடந்தேறுகிறது.

நவீனத் தொழில் துறையானது தந்தைவழிக் குடும்ப ஆண்டானுடைய சிறிய தொழிற்கூடத்தைத் தொழில் முதலாளியினது பெரிய தொழிற்சாலையாய் மாற்றியுள்ளது. தொழிற்சாலையினுள் நெருக்கமாய்க் கூட்டப்பட்டிருக்கும் திரளான தொழிலாளர்கள் படையாட்களைப் போல் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் துறைச் சேனையின் படையாட்களாகிய இவர்கள், ஆபீசர்கள் என்றும் சார் ஜெண்டுகள் என்றும் முற்றும் படிநிலைக் கிரமத்தில் அமைந்த படைத்தலைமையின் கீழ் இருத்தப்படுகிறார்கள். இவர்களும் அடிமைகளாய் இருப்பது முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் முதலாளித்துவ அரசுக்கும் மட்டுமல்ல; நாள் தோறும் மணி தோறும் இயந்திரத்தாலும், மேலாளர்களாலும், யாவருக்கும் முதலாய்த் தனித்தனி முதலாளித்துவ ஆலையதிபராலும் இவர்கள் அடிமைகளாக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கொடுங்கோன்மை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பகிரங்கமாய் இலாபத்தைத் தனது இறுதி முடிவாகவும் குறிக்கோளாகவும் பிரகடனம் செய்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதிகமாய் இது இழிவானதாய், வெறுக்கத்தக்கதாய், கசப்பூட்டுவதாய் இருக்கிறது.

உடலுழைப்புக்கு வேண்டிய திறமையும் உடல் வலிவும் குறையக் குறைய, அதாவது நவீனத் தொழில் துறையின்

வளர்ச்சி மட்டம் உயர உயர, ஆடவரின் உழைப்பு மேலும் மேலும் அகற்றப்பட்டு அதனிடத்தில் பெண்களின் உழைப்பு அமர்த்தப்படுகிறது. வயது வேறுபாடும் ஆண், பெண் வித்தியாசமும் இனி தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குத் தனியான எந்த சமூக முக்கியத்துவமும் இல்லாமற் போய்விட்டன. எல்லோருமே உழைப்புக் கருவிகள்தான், உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு ஆகும் செலவுதான் வயதுக்கும் பாலுக்கும் ஏற்ப அதிகமாகவோ குறைவாகவோ இருக்கிறது.

ஆலை முதலாளியால் இதுவரை சுரண்டப்பட்ட தொழிலாளி, இந்தச் சுரண்டல் முடிவுற்று தனது கூலியைப் பணவடிவில் பெற்றுக் கொண்டவுடனே, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பிற பகுதியோரான வீட்டுச் சொந்தக்காரராலும் கடைக்காரராலும் அடகு வட்டிக்கடைக்காரராலும் இன்ன பிறராலும் தாக்கப்படுகிறார்.

மத்தியதர வர்க்கத்தின் கீழ்த் தட்டுகளைச் சேர்ந்த சிறு உற்பத்தியாளர்கள், கடைக்காரர்கள், சிறு வாடகை, வட்டி வருவாயினர், கைவினைஞர்கள், விவசாயிகள் ஆகிய எல்லோரும் சிறிது சிறிதாய்த் தாழ்வுற்று பாட்டாளி வர்க்கத்தை வந்தடைகிறார்கள். காரணம் என்னவெனில், முதலாவதாக அவர்களிடமுள்ள சொற்ப அளவு மூலதனம் நவீனத் தொழிலின் வீச்சுக்குப் போதாமல் பெரிய முதலாளிகளுடைய போட்டிக்குப் பலியாகிவிடுகிறது, இரண்டாவதாக அவர்களுடைய தனித் தேர்ச்சியானது பொருளுற்பத்தியின் புதிய முறைகளால் மதிப்பற்றதாகப்படுகிறது. இவ்விதம் தேசமக்கள் தொகுதியைச் சேர்ந்த எல்லா வர்க்கங்களிடமிருந்தும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு ஆட்கள் திரட்டப்படுகிறார்கள்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி பல்வேறு கட்டங்களைக் கொண்டதாகும். பிறந்ததுமே அது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துத் தனது போராட்டத்தைத் துவக்கி விடுகிறது. ஆரம்பத்தில் இந்தப் போராட்டத்தைத் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களும், அடுத்து ஓர் ஆலையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும், பிறகு ஒரு வட்டாரத்தில் ஒரு தொழிற்கிளையைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் தம்மை நேரடியாய்ச்

சுரண்டும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளை எதிர்த்து நடத்துகிறார்கள். முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளை எதிர்த்து அவர்கள் தமது தாக்குதல்களைத் தொடுக்கவில்லை; உற்பத்திக் கருவிகளையே தாக்குகிறார்கள். தமது உழைப்புக்குப் போட்டியாய் வந்த இறக்குமதிப் பொருள்களை அவர்கள் அழிக்கிறார்கள்; இயந்திரங்களைச் சுக்கு நூராய்த் தகர்க்கிறார்கள்; ஆலைகளுக்குத் தீவைத்து எரிக்கிறார்கள்; மறைந்து விட்ட மத்திய காலத்துத் தொழிலாளி நிலையை வன்முறையின் மூலம் மீட்டமைக்க முயலுகிறார்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் இன்னமும் தம் மிடையே தொடர்பின்றி நாடெங்கிலும் சிதறியமைந்த திரளினராய் இருக்கிறார்கள்; தம்மிடையிலான போட்டியால் பிளபட்டிருக்கிறார்கள். எங்காவது ஒன்றுபட்டு முன்னிலும் ஒருங்கிணைந்த தொகுப்புகள் ஆகிறார்கள் என்றால், இன்னமும் அது அவர்களது செயல் திறன் மிக்க சொந்த ஒற்றுமையின் விளைவு அல்ல; முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஒற்றுமையால் ஏற்பட்டதாகவே இருக்கிறது. முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது சொந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்தையும் இயங்க வைக்க வேண்டியிருக்கிறது; சிறிது காலத்துக்கு அதனால் இப்படி இயங்க வைக்கவும் முடிகிறது. ஆகவே இந்தக் கட்டத்தில் பாட்டாளிகள் தமது பகைவர்களை எதிர்த்துப் போராடவில்லை; பகைவர்களின் பகைவர்களாகிய எதேச்சாதி கார முடியாட்சியின் மீதமிச்சக் கூறுகளையும் நிலச்சவான் தார்களையும் தொழில் துறையைச் சேராத முதலாளிகளையும் குட்டிமுதலாளித்துவப் பிரிவோரையும் தான் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். இவ்விதம் வரலாறு வழிப்பட்ட இந்த இயக்கம் முற்றிலும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் கைக்குள் இருக்கிறது; இவ்வழியில் பெறப்படும் ஒவ்வொரு வெற்றியும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வெற்றியாகிறது.

ஆனால் தொழில்துறையின் வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து தொழிலாளி வர்க்கம் எண்ணிக்கையில் அதிகமாவதோடு கூட, மேலும் மேலும் பெருந் திரள்களாய் ஒன்றுகூடுகிறது; அதன் பலம் கூடுதலாகிச் செல்கிறது; அது இந்தப் பலத்தை மேன்

மேலும் உணர்கின்றது. இயந்திரச் சாதனங்கள் உழைப்பின் இடையிலான பாகுபாடுகளை ஒழித்து அனேகமாய் எங்கும் கூலி விகிதங்களைக் கீழ்நிலையிலான ஒரே மட்டத்துக்குக் குறையச் செய்வதற்கு ஏற்ப, பாட்டாளி வர்க்க அணிகளினுள் வெவ்வேறு நலன்களும் வாழ்க்கை நிலைமைகளும் மேலும் மேலும் சமனமாக்கப்படுகின்றன. முதலாளித்துவ வர்க்கத் தாரிடையே வளரும் போட்டியும் இதன் விளைவாய் மூளும் வாணிப நெருக்கடிகளும் தொழிலாளர்களுடைய கூலிகளை மேன்மேலும் அலைவுறச் செய்கின்றன. இயந்திரச் சாதனங்கள் ஓயாது ஒழியாது மேம்பாடடைந்து தொடர்ந்து மேலும் மேலும் வேகமாய் வளர்ந்து பெருகுவதானது, அவர்களுடைய பிழைப்பை மேன்மேலும் நிலையற்றுச் சரியச் செய்கிறது. தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் இடையில் எழும் மோதல்கள் மேலும் மேலும் இரு வர்க்கங்களுக்கு இடையிலான மோதல்களின் தன்மையைப் பெறுகின்றன. இதனால் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளுக்கு எதிராய் இணைவுகள் (தொழிற் சங்கங்கள்) அமைத்துக் கொள்ள முற்படுகிறார்கள்; கூலிகள் குறையாதவாறு பாதுகாத்துக் கொள்ள அவர்கள் ஒன்றிணைகிறார்கள், அவ்வப்போது மூண்டு விடும் இந்த மோதல்களுக்கு முன்னேற்பாடாய் நிரந்தரமான சங்கங்களை நிறுவிக்கொள்கிறார்கள். சிற்சில இடங்களில் இந்தப் போராட்டம் கலகங்களாய் வெடிக்கின்றன.

சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் தொழிலாளர்கள் வெற்றியடைகிறார்கள், ஆனால் இவ்வெற்றிகள் சிறிது காலத்துக்கு மேல் நீடிப்பதில்லை. அவர்களுடைய போராட்டங்களது மெய்யான பலன் உடனடி விளைவில் அல்ல, தொழிலாளர்களது இடையறாது விரிவடையும் ஒற்றுமையில் காணக்கிடக்கிறது. நவீனத் தொழில் துறையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியுற்ற போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், வெவ்வேறு வட்டாரங்களையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை ஒருவரோடொருவர் தொடர்பு பெறச் செய்து இந்த ஒற்றுமைக்குத் துணை புரிகின்றன. யாவும் ஒரே தன்மையனவாய் இருக்கும் எண்ணற்ற வட்டாரப் போராட்டங்களை வர்க்கங்களுக்கு இடையே தேச அளவில் நடைபெறும் ஒருமித்த

போராட்டமாய் மையப்படுத்த இந்தத் தொடர்புதான் தேவையாய் இருந்தது. வர்க்கப் போராட்டம் ஒவ்வொன்றும் ஓர் அரசியல் போராட்டமாகும். மத்திய கால நகரத்தார் அக்காலத்திய படுமோசமான சாலைகளின் துணை கொண்டு பெறுவதற்குப் பன்னூறு ஆண்டுகள் தேவைப்பட்ட அந்த ஒற்றுமையை நவீனப் பாட்டாளிகள் ரயில் பாதைகளின் துணை கொண்டு ஒருசில ஆண்டுகளிலேயே பெறுகிறார்கள்.

பாட்டாளிகள் இவ்விதம் ஒரு வர்க்கமாகவும், ஆகவே ஓர் அரசியல் கட்சியாகவும் ஒழுங்கமைப்பு பெறும் நிகழ்வானது தொழிலாளர்களிடத்தே ஏற்படும் போட்டியால் ஓயாமல் மீண்டும் குலைக்கப்படுகிறது. ஆயினும் இந்த ஒழுங்கமைப்பு முன்னிலும் வலிவும் உறுதியும் சக்தியும் மிக்கதாய்த் திரும்பத் திரும்ப உயர்ந்து எழுகிறது. இது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரிடத்தே இருக்கும் பிளவுகளைப் பயன்படுத்தி வலுக்கட்டாயம் செய்து, தொழிலாளர்களுக்குரிய தனி நலன்களுக்குச் சட்ட அங்கீகாரம் பெறுகிறது. இங்கிலாந்தில் பத்து மணி நேர வேலை நாள் மசோதா இவ்வாறுதான் சட்டமாய் நிறைவேற்றப்பட்டது.

பொதுவாய்ப் பேசமிடத்து, தொழிலாளி வர்க்க வளர்ச்சிப் போக்குக்குப் பழைய சமுதாயத்தின் வர்க்கங்களிடையே எழும் மோதல்கள் பல வழிகளிலும் உதவியாய் இருக்கின்றன. முதலாளித்துவ வர்க்கம் இடையறாத போராட்டத்தில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது: ஆரம்பத்தில் பிரபுக் குலத்தோருடனும், பிற்பாடு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த சில பகுதிகளின் நலன்கள் தொழில் முன்னேற்றத்துக்கு விரோதமாகி விடும் போது இந்தப் பகுதிகளுடனும், எக்காலத்துமே அன்னிய நாடுகளின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடனும் அது போராட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் போராட்டங்களின் போது முதலாளித்துவ வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கத்தை அணுகி வேண்டுகோள் விடுக்கும்படியும், அவ்வர்க்கத்தின் உதவியை நாடும்படியும், இவ்விதம் அதை அரசியல் அரங்கில் பிரவேசிக்குமாறு இழுக்கும்படியும் நேருகிறது. ஆகவே முதலாளித்துவ வர்க்கமே பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு வேண்டிய அரசியல் கல்வி, பொதுக் கல்வி ஆகியவற்றின் கூறுகளை

அதற்கு அளித்திருகிறது; அதாவது, தன்னையே எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஆயுதங்களை அது பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு வழங்குகிறது.

தவிரவும், மேலே நாம் கண்ணுற்றது போல், தொழில் முன்னேற்றத்தின் விளைவாய் ஆளும் வர்க்கங்களில் முழுமுழுப் பிரிவுகள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குள் தள்ளப்படுகின்றன, அல்லது குறைந்தது அவை தமது வாழ்வு நிலைமைகளை இழக்கும்படியான ஆபத்துக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன. இப்பிரிவுகளும் பாட்டாளி வர்க்கம் அறிவொளி பெறுவதற்கும் முன்னேறுவதற்கும் பல புதிய கூறுகளை வழங்குகின்றன.

இறுதியில், வர்க்கப் போராட்டம் முடிவு கட்டும் நிலையை நெருங்கும் நேரத்தில் ஆளும் வர்க்கத்தினுள்ளும் பழைய சமுதாயம் அனைத்தினுள்ளும் நடந்தேறும் சிதைவுப் போக்கானது அவ்வளவு உக்கிரமுற்றுப் பட்டவர்த்தனமாகிவிடுவதால், ஆளும் வர்க்கத்திலிருந்து ஒரு சிறு பிரிவு துண்டித்துக் கொண்டு அதனிடமிருந்து விலகி எதிர்காலத்தைத் தன் பிடியில் கொண்டிருக்கும் வர்க்கமாகிய புரட்சி வர்க்கத்துடன் சேருகிறது. இதற்கு முந்திய காலத்தில் எப்படிப் பிரபுக்களில் ஒரு பிரிவினர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தரப்புக்குச் சென்றார்களோ, அதே போல இப்போது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரில் ஒரு பிரிவினர் பாட்டாளி வர்க்கத் தரப்புக்குச் செல்கின்றனர்; குறிப்பாய் முதலாளித்துவச் சித்தாந்தவாதிகளில் வரலாற்று இயக்கத்தை ஒட்டுமொத்தமாய்த் தத்துவார்த்த வழியில் புரிந்து கொள்ளும் நிலைக்கு உயர்ந்துவிட்ட ஒரு பிரிவினர் பாட்டாளி வர்க்கத் தரப்புக்குச் செல்கின்றனர்.

இன்று முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்து நிற்கும் எல்லா வர்க்கங்களிலும் பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டும்தான் மெய்யாகவே புரட்சிகரமான வர்க்கமாகும். ஏனைய வர்க்கங்கள் நவீனத் தொழிலினது வளர்ச்சியின் முன்னால் நலிவுற்றுச் சிதைந்து முடிவில் மறைந்து போகின்றன, பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டும்தான் நவீனத் தொழிலுக்கே உரித்தான அதன் நேரடி விளைவாய் அமைகிறது.

மத்தியதர வர்க்கத்தின் கீழ்ப் பகுதிகளாகிய சிறு பட்டறையாளர், கடைக்காரர், கைவினைஞர், விவசாயி இவர்கள்

எல்லாரும் தொடர்ந்து தாம் மத்தியதர வகுப்பினராய் நீடித்திருப்பதற்காக முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் பழமைப் பற்றாளர்களே அன்றி புரட்சித்தன்மை வாய்ந்தோரல்லர். அது மட்டுமல்ல, இவர்கள் பிற்போக்கானவர்களும் கூட; ஏனெனில் வரலாற்றின் சக்கரத்தை இவர்கள் பிள்ளேக்கி உருளச் செய்யமுயலுகிறார்கள். சந்தர்ப்பவசமாய்ப் புரட்சிகரமாய் இருப்பார்களாயின், இவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குப் போய்விடும் தறுவாயில் இருக்கிறார்கள் என்பதே அதற்குக் காரணம்; இவ்வாறு இவர்கள் பாதுகாப்பது தமது எதிர்கால நலன்களையே அன்றி நிகழ்கால நலன்களை அல்ல; பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நோக்குநிலையை ஏற்கும் பொருட்டு, தமது சொந்த நோக்குநிலையைக் கைவிடுகிறார்கள்.

பழைய சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்து அடுக்குகளிலிருந்து எறியப்பட்டுச் செயலற்று அழுகிக் கொண்டிருக்கும் சமூகக் கசடாகிய “அபாயகரமான வர்க்கம்” பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியால் எங்கேனும் ஒருசில இடங்களில் இயக்கத்துக்குள் இழுக்கப்படலாம், ஆனால் அதன் வாழ்க்கை நிலைமைகள் பிற்போக்குச் சதியின் கைக்கருவியாய் லஞ்சம் பெற்று ஊழியம் புரியவே மிகப் பெரும் அளவுக்கு அதைத் தயார் செய்கின்றன.

பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகளில் பழைய சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் ஏற்கனவே அனேகமாய்ப் புதையுண்டு விடுகின்றன. பாட்டாளிக்குச் சொத்து ஏதும் இல்லை, மனைவி மக்களிடத்து அவனுக்குள்ள உறவுக்கும் முதலாளித்துவக் குடும்ப உறவுகளுக்கும் பொதுவானது இப்போது எதுவும் இல்லை. பிரான்சில் எப்படியோ அதே போல் இங்கிலாந்திலும், ஜெர்மனியில் எப்படியோ அதே போல் அமெரிக்காவிலும், நவீனத் தொழில் துறை உழைப்பானது, மூலதனத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் நவீன அடிமை நிலையானது, பாட்டாளியிடமிருந்து தேசியத் தனித் தன்மையில் எந்தச் சாயலையும் விட்டு வைக்காமல் துடைத்தெடுத்து விட்டது. இந்தப் பாட்டாளிக்கு, சட்டம், ஒழுக்க நெறி, சமயம் ஆகியவை அத்தனையும் அத்தனை விதமான முத

லாளித்துவ நலன்கள் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவத் தப்பெண்ணங்களே அன்றி வேறல்ல.

மேலாதிக்கம் பெற்ற முந்திய வர்க்கங்கள் யாவும் வாழ்க்கையில் ஏற்கனவே தாம் அடைந்திருந்த உயர் நிலைக்கு அரண் அமைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டுத் தமது சுவீகரிப்பு முறைக்கு சமுதாயம் முழுவதையும் கீழ்ப்படுத்த முற்பட்டன. ஆனால் பாட்டாளிகள் தமது முந்திய சுவீகரிப்பு முறையையும், ஆகவே ஏனையோரது முந்திய சுவீகரிப்பு முறைகள் யாவற்றையும் ஒழித்திடாமல் சமுதாயத்தின் உற்பத்தி சக்திகளுக்கு எஜமானர்களாக முடியாது. அவர்கள் பரதுகாத்துக்கொள்ளவும் அரண் அமைத்துக் கொள்ளவும் சொந்தத்தில் ஏதும் இல்லாதவர்கள், தனியார் சொத்துடைமைக்கு இதன் முன்பிருந்த பாதுகாப்புகளையும் காப்புறுதிகளையும் தகர்த்து ஒழிப்பதே அவர்களது இலட்சியப் பணி.

முந்திய வரலாற்று இயக்கங்கள் எல்லாம் சிறுபான்மையோரது இயக்கங்களே, அல்லது சிறுபான்மையோரது நலனுக்கான இயக்கங்களே ஆகும். ஆனால் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் மிகப் பெருவாரியானோரது நலனுக்காக மிகப் பெருவாரியானோர் தன்னுணர்வோடு நடத்தும் சுயேச்சையான இயக்கமாகும். தற்கால சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்து அடுக்காகிய பாட்டாளி வர்க்கமானது அங்கீகாரம் பெற்ற சமுதாயத்தில் மேலமைந்த அத்தனை அடுக்குகளையும் காற்றிலே பறந்தெழச் செய்யாமல் அசையவோ நிமிர்ந்து நிற்கவோ முடியாது.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் பாட்டாளி வர்க்கம் நடத்தும் போராட்டம், உள்ளடக்கத்தில் இல்லையேனும் எப்படியும் வடிவத்தில், ஆரம்பத்தில் தேசியப் போராட்டமாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாட்டின் பாட்டாளி வர்க்கமும் தனது நாட்டின் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன்தான் முதலில் கணக்கு தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

பாட்டாளி வர்க்கத்தினது வளர்ச்சியின் மிகப் பொதுவான கட்டங்களை விவரித்த நாம், தற்கால சமுதாயத்தில் ஏறக்குறைய திரை மறைவில் நடைபெறும் உள்நாட்டுப்

போரை, அது பகிரங்கப் புரட்சியாய் வெடித்து, முதலாளித்துவ வர்க்கம் பலாத்காரமாய் வீழ்த்தப்படுவதன் மூலம் பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சியதிகாரத்துக்கு அடித்தளம் இடப்படும் நிலை வரையில் உருவரை தீட்டிக் காட்டினோம்.

இதுகாறும் சமூக அமைப்பு ஒவ்வொன்றும், ஏற்கனவே நாம் சுண்ணுற்றது போல், ஒடுக்கும் வர்க்கத்துக்கும் ஒடுக்கப்படும் வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான பகைமையையே அடிப்படையாய்க் கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஒரு வர்க்கத்தை ஒடுக்கி வைக்க வேண்டுமாயின், அந்த வர்க்கம் தொடர்ந்து தனது அடிமை நிலையிலாவது நீடிப்பதற்கு அவசியமான குறிப்பிட்ட நிலைமைகளை அதற்கு உத்தரவாதம் செய்து தந்தாக வேண்டும். பண்ணையடிமை முறை நிலவிய காலத்தில் பண்ணையடிமை தன்னை நகர சமுதாய உறுப்பினராய் உயர்த்திக் கொள்ள முடிந்தது, அதே போல் பிரபுத்துவ எதேச்சாதிகாரத்தின் ஒடுக்குமுறையில் குட்டிமுதலாளித்துவப் பிரிவினர் முதலாளியாய் வளர முடிந்தது. ஆனால் நவீன காலத்திய தொழிலாளி இதற்கு மாறாய், தொழில் முன்னேற்றத்துடன் கூடவே உயர்ந்து செல்வதற்குப் பதில், தனது வர்க்கம் நிலவுதற்கு அவசியமான நிலைமைகளுக்கும் கீழே மேலும் மேலும் தாழ்ந்து செல்கிறான். அவன் ஓட்டாண்டியாகி ஏதும் இல்லாதான் ஆகின்றான்; மக்கள் தொகையையும் செல்வத்தையும் காட்டிலும் இல்லாமை அதிவேகமாய் அதிகரிக்கிறது. ஆகவே இப்போது தெட்டத் தெளிவாய்த் தெரிகிறது—முதலாளித்துவ வர்க்கம் இனி சமுதாயத்தின் ஆளும் வர்க்கமாய் இருக்கத் தகுதியற்றது, தான் நீடித்து நிலவுதற்கு வேண்டிய நிலைமைகளை யாவற்றுக்கும் மேலான சட்டவிதியாய் இனியும் சமுதாயத்தின் மீது பலவந்தமாய் இருத்தத் தகுதியற்றது என்பது தெட்டத் தெளிவாய்த் தெரிகிறது. அது ஆளத் தகுதியற்றதாகிறது—ஏனெனில் அதன் அடிமை அவனது அடிமை நிலையில் தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு அதனால் வகை செய்ய முடியவில்லை; அவன் அதற்கு உண்டி அளிப்பதற்குப் பதில் அது அவனுக்கு உண்டி அளிக்க வேண்டிய ஒரு நிலைக்கு அதன் அடிமை தாழ்ந்து செல்வதை அதனால் தடுக்க முடியவில்லை. சமுதாயம் இனி இந்த முத

லாளித்துவ வர்க்கத்துக்குப் பணிந்து வாழ முடியாது, அதாவது முதலாளித்துவ வர்க்கம் இனியும் தொடர்ந்து நீடிப்பது சமுதாயத்துக்கு ஒவ்வாததாகிவிட்டது.

மூலதனம் உருவாதலும் பெருகிச் செல்லுதலும்தான் முதலாளித்துவ வர்க்கம் நிலவுதற்கும் ஆதிக்கம் புரிவதற்குமான அத்தியாவசிய நிபந்தனை. கூலியுழைப்புதான் இந்த மூலதனத்துக்கு அத்தியாவசிய நிபந்தனையாய் அமைகிறது. கூலியுழைப்பானது தொழிலாளர்களுக்கு இடையிலான போட்டியையே ஆதாரமாய்க் கொண்டிருக்கிறது. முதலாளித்துவ வர்க்கம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் ஊக்குவிக்க வேண்டியிருக்கும் தொழில் முன்னேற்றமானது, தொழிலாளர்களிடையே போட்டியின் விளைவான தனிமைப்பாட்டை நீக்கி, ஒற்றுமையின் விளைவான புரட்சிகர இணைவை உண்டாக்குகிறது. இவ்விதம் நவீனப் பெருவீதத் தொழிலின் வளர்ச்சியானது, எந்த அடிப்படையில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தும் சுவீகரித்தும் வருகிறதோ அந்த அடிப்படைக்கே உலை வைக்கிறது. ஆகவே முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனக்குச் சவக்குழி தோண்டுவோரையே அனைத்துக்கும் மேலாய் உற்பத்தி செய்கிறது. இவ்வர்க்கத்தின் வீழ்ச்சியும், அதேபோல் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றியும் தவிர்க்கவொண்ணாதவை.

II

பாட்டாளிகளும் கம்யூனிஸ்டுகளும்

ஓட்டுமொத்தமாய்ப் பாட்டாளிகளுடன் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு இருக்கும் உறவு என்ன?

கம்யூனிஸ்டுகள் ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளுக்கு எதிரான ஒரு தனிக் கட்சியாய் இருக்கவில்லை.

அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்துக்குமுள்ள நலன்களை அன்னியில் தனிப்பட்ட நலன்கள் எவையும் இல்லாதவர்கள்.

பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தை வடிவமைக்க அவர்கள் தமக்கெனக் குறுங்குழுக் கோட்பாடுகள் எவற்றையும் வகுத்துக் கொள்ளவில்லை.

ஏனைய தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளிடமிருந்து கம்யூனிஸ்டுகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறவை பின்வருவன மட்டுமேதான்: 1. வெவ்வேறு நாடுகளிலும் தேச அளவில் பாட்டாளிகள் நடத்தும் போராட்டங்களில் அவர்கள் தேசிய இனம் கடந்து பாட்டாளி வர்க்கம் அனைத்துக்கும் உரித்தான பொது நலன்களைச் சுட்டிக்காட்டி முன்னிலைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். 2. முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான தொழிலாளி வர்க்கப் போராட்டம் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கும் வெவ்வேறு வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலும் அவர்கள் எப்போதும் எங்கும் இயக்கம் அனைத்துக்குமான நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார்கள்.

ஆகவே நடைமுறையில் கம்யூனிஸ்டுகள் எல்லா நாடுகளிலும் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளது மிகவும் முன்னேறிய, மிகவும் வைராக்கியமான பகுதியாய், ஏனைய எல்லோரையும் முன்னோக்கி உந்தித் தள்ளும் பகுதியாய் இருக்கிறார்கள்; தத்துவார்த்தத்தில் அவர்கள் பாட்டாளி

வர்க்க இயக்கத்தின் வழிநடப்பையும் நிலைமைகளையும் பொதுவான இறுதிவிளைவுகளையும் தெளிவாய்ப் புரிந்து கொள்ளும் அனுகூலத்தை, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் பெருந்திரளினருக்கு இல்லாத அனுகூலத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கம்யூனிஸ்டுகளுடைய உடனடி நோக்கம் ஏனைய எல்லாப் பாட்டாளி வர்க்கக் கட்சிகளது உடனடி நோக்கம் என்னவோ அதுவேதான்: பாட்டாளிகளை ஒரு வர்க்கமாய் உருப் பெறச் செய்வதும், முதலாளித்துவ மேலாதிக்கத்தை வீழ்த்துவதும், பாட்டாளி வர்க்கம் அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் வென்று கொள்வதும் தான்.

கம்யூனிஸ்டுகளுடைய தத்துவார்த்த முடிவுகள் உலகைப் புத்தமைக்க நினைக்கும் இந்த அல்லது அந்தச் சீர்திருத்தாளர் புனைந்தமைத்தோ, கண்டுபிடித்தோ கூறிய கருத்துகளை அல்லது கோட்பாடுகளை எவ்வகையிலும் அடிப்படையாய்க் கொண்டவையல்ல.

நடப்பிலுள்ள வர்க்கப் போராட்டத்திலிருந்து, நம் கண்ணெதிரே நடைபெற்று வரும் வரலாற்று இயக்கத்திலிருந்து உதிக்கும் மெய்யான உறவுகளையே இந்த முடிவுகள் பொதுப்பட எடுத்துரைக்கின்றன. நடப்பிலுள்ள சொத்துடைமை உறவுகளை ஒழிப்பது எவ்விதத்திலும் கம்யூனிசத்துக்கு உரித்தான ஒரு தனிச் சிறப்பல்ல.

வரலாற்று நிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் விளைவாய்ச் சொத்துடைமை உறவுகள் யாவும் கடந்த காலத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் வரலாற்று வழியில் மாற்றமடைந்தே வந்திருக்கின்றன.

எடுத்துக் காட்டாய் பிரெஞ்சுப் புரட்சியானது பிரபுத்துவச் சொத்துடைமையை ஒழித்து அதனிடத்தில் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையை நிலைநாட்டிற்று.

பொதுப்பட சொத்துடைமையை ஒழிப்பதல்ல, முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையை ஒழிப்பதே கம்யூனிசத்திற்குரிய சிறப்பியல்பு. ஆனால் நவீன முதலாளித்துவத் தனிச் சொத்துடைமையானது வர்க்கப் பகைமைகளின் அடிப்படையில், ஒருசிலர் மிகப் பலரைச் சுரண்டுவதன் அடிப்படையில் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் சவீகரிப்பதற்கு

மான அமைப்பின் இறுதியான, மிகவும் நிறைவான வெளிப் பாடாகும்.

இந்த அர்த்தத்தில் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய தத்துவத்தை இரத்தனச் சுருக்கமாய், தனிச் சொத்துடைமையை ஒழித்திடல் என்பதாய்க் கூறலாம்.

ஒருவர் தமது சொந்த உழைப்பின் பயனாய்ப் பெறுவதைத் தமது தனிச் சொத்தாக்கிக் கொள்ளும் உரிமையைக் கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாங்கள் ஒழிக்க விரும்புவதாய் எங்களை ஏசுகிறார்கள்; இந்தத் தனிச் சொத்துதான் தனியாளின் சுதந்திரம், செயற்பாடு, சுயேச்சை வாழ்வு ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் அடிநிலை என்கிறார்கள்.

பாடுபட்டுப் பெற்ற, சொந்த முயற்சியால் சேர்த்த, சுயமாய்ச் சம்பாதித்த சொத்தாம் இது! இங்கே நீங்கள் குறிப்பிடுவது எந்தச் சொத்து? சிறு கைவினைஞர், சிறு விவசாயி ஆகியோரது சொத்தா? அதாவது முதலாளித்துவச் சொத்து வடிவத்துக்கு முற்பட்டதாகிய சொத்து வடிவமா? இம்மாதிரியான சொத்தை ஒழிக்கத் தேவை இல்லை; தொழில் வளர்ச்சியானது இதை ஏற்கனவே பெருமளவுக்கு அழித்து விட்டது, இனியும் தொடர்ந்து நாள்தோறும் அழித்து வருகிறது.

அல்லது நவீன கால முதலாளித்துவத் தனிச் சொத்தையாக குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

ஆனால் கூலியுழைப்பானது பாட்டாளிக்குச் சொத்தையாக படைத்தளிக்கிறது? இல்லவே இல்லை. அது படைப்பது மூலதனம்தான்; அதாவது கூலியுழைப்பைச் சுரண்டுவதும், புதிதாய்ச் சுரண்டுவதற்குப் புதிதாய்க் கூலியுழைப்பு கிடைக்காவிடில் அதிகரிக்க முடியாததுமாகிய சொத்து வகைதான். சொத்தானது அதன் தற்கால வடிவில் மூலதனத்துக்கும் கூலியுழைப்புக்கும் இடையிலான பகைமையை அடிப்படையாய்க் கொண்டதாகும். இந்தப் பகைமையின் இரு தரப்புகளையும் பரிசீலிப்போம்.

முதலாளியாய் இருப்பதற்கு அர்த்தம் பொருளுற்பத்தியில் தனியாளர் வழியில் மட்டுமின்றி சமூக வழியிலுமான அந்தஸ்து வகிப்பதாகும். மூலதனமானது கூட்டுச் செயற்

பாட்டினால் விளைவதாகும்; சமுதாயத்தின் பல உறுப்பினர்களாக ஒன்றுபட்ட செயலால் மட்டுமே, இறுதியாய்ப் பார்க்குமிடத்து சமுதாயத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களாக ஒன்றுபட்ட செயலால் மட்டுமே அதை இயங்க வைக்க முடியும்.

எனவே மூலதனம் தனியாளின் சக்தியல்ல, சமூக சக்தி.

ஆகவே மூலதனமானது பொதுச் சொத்தாய், சமுதாயத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களுக்குமான சொத்தாய் மாற்றப்படும் போது, தனியாளின் சொத்து அதன் மூலம் சமூகச் சொத்தாய் மாற்றப்படவில்லை. சொத்தின் சமூகத் தன்மை தான் மாற்றப்படுகிறது. சொத்தானது அதன் வர்க்கத் தன்மையை இழந்துவிடுகிறது.

இனி கூலியுழைப்பைப் பரிசீலிப்போம்.

கூலியுழைப்பின் சராசரி விலைதான் குறைந்தபட்சக் கூலி, அதாவது தொழிலாளி தொழிலாளியாய்த் தொடர்ந்து உயிர் வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமாய்த் தேவைப்படும் பிழைப்புச் சாதனங்களின் மொத்த அளவு. ஆகவே கூலித் தொழிலாளி தமது உழைப்பின் மூலம் சுவீகரித்துக் கொள்வது எல்லாம், தொடர்ந்து உயிர் வாழ்வதற்கும் இவ்வாழ்வினைப் புனருற்பத்தி செய்வதற்கும் மட்டும் தான் போதுமானது. உழைப்பின் உற்பத்திப் பொருள்களிலான இந்தத் தனியாள் சுவீகரிப்பை, மனித உயிர் வாழ்வின் பராமரிப்புக் காகவும் புனருற்பத்திக்காகவும் வேண்டியதை மட்டும் அளித்து, ஏனையோரது உழைப்பின் மீது ஆண்மை செலுத்த உபரியாய் எதையும் விட்டு வைக்காத இந்தச் சுவீகரிப்பை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் எங்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் இல்லை. இந்தச் சுவீகரிப்பின் இழவான தன்மையைத்தான், மூலதனத்தைப் பெருகச் செய்வதற்கு மட்டுமே தொழிலாளி வாழ்கிறான், ஆளும் வர்க்கத்தின் நலனுக்குத் தேவைப்படும் வரை மட்டுமே தொழிலாளிக்கு வாழ அனுமதி உண்டு என்ற இந்த இழிவான தன்மையைத்தான் நாங்கள் ஒழித்திட விரும்புகிறோம்.

முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் உயிருள்ள உழைப்பு சேமித்துத் திரட்டப்பட்ட உழைப்பைப் பெருகச் செய்வதற்குரிய ஒரு சாதனமாகவே இருந்து வருகிறது. கம்யூனிச

சமுதாயத்தில் சேமித்துத் திரட்டப்பட்ட உழைப்பானது தொழிலாளியின் வாழ்வை விரிவுபெற்று வளமடைந்து ஓங்கச் செய்வதற்கான ஒரு சாதனமாகவே இருக்கும்.

ஆகவே முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் கடந்த காலம் நிகழ் காலத்தின் மீது ஆதிக்கம் புரிகிறது; கம்யூனிச சமுதாயத்தில் நிகழ் காலம் கடந்த காலத்தின் மீது ஆதிக்கம் புரியும். முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் மூலதனம் சுயேச்சையான தாய், தனித்தன்மை கொண்டதாய் இருக்கிறது; அதேபோது உயிருள்ள ஆள் சுயேச்சையற்றவனாய், தனித்தன்மை இல்லாதவனாய் இருக்கின்றான்.

இப்படிப்பட்ட உறவுகளை ஒழிப்பதைத்தான் தனியாளது தனித்தன்மையின் ஒழிப்பாய், சுதந்திரத்தின் ஒழிப்பாய்க் கூறுகிறார்கள் முதலாளிகள்! சந்தேகமே வேண்டாம், முதலாளித்துவத் தனித்தன்மையையும் முதலாளித்துவ சுயேச்சையையும் முதலாளித்துவ சுதந்திரத்தையும் ஒழிப்பதுதான் குறிக்கோள்.

தற்போதுள்ள முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளில், சுதந்திரம் என்பதற்கு சுதந்திரமான வாணிபம், சுதந்திரமான விற்பனையும் வாங்குதலும் என்றே அர்த்தம்.

ஆனால் விற்பனையும் வாங்குதலும் மறையும் போது சுதந்திரமான விற்பனையும் வாங்குதலும் கூடவே மறைந்து போகும். சுதந்திரமான விற்பனை, வாங்குதல் என்ற பேச்சுக்கும் பொதுப்பட சுதந்திரத்தை பற்றிய நமது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரது ஏனைய எல்லாத் “தீரச் சொல்வீச்சுகளுக்கும்” எதாவது அர்த்தம் இருக்குமாயின், அது மத்திய காலத்திய கட்டுண்ட விற்பனையுடனும் வாங்குதலுடனும் வணிகர்களுடனும் ஒப்பிடும்போது மட்டும்தான். ஆனால் விற்பனையும் வாங்குதலும், முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளும், இவற்றோடு முதலாளித்துவ வர்க்கமுங்கூட கம்யூனிசத்தின் மூலம் ஒழிக்கப்படுவதற்கு எதிராய் முன்வைக்கப்படுகையில் இந்தப் பேச்சுகள் யாவும் அர்த்தமற்றுப் போகின்றன.

தனிச் சொத்தை நாங்கள் ஒழித்துக் கட்ட விரும்புகிறோம் என்று நீங்கள் கிலி கொண்டு பதறுகிறீர்கள். ஆனால் தற்

போதுள்ள உங்களுடைய சமுதாயத்தில் பத்தில் ஒன்பது பங்கு மக்களுக்குத் தனிச் சொத்து ஏற்கனவே இல்லாமல் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது; ஒருசிலரிடத்தே தனிச் சொத்து இருப்பதற்கே காரணம் இந்தப் பத்தில் ஒன்பது பங்கானே ரிடத்தே அது இல்லாது ஒழிந்ததுதான். ஆக சமுதாயத்தின் மிகப் பெரும் பகுதியோரிடம் எந்தச் சொத்தும் இல்லா தொழிவதையே தனக்குரிய அவசிய நிபந்தனையாய்க் கொண்ட ஒரு சொத்து வடிவத்தை ஒழிக்க விரும்புகிறோம் என்று எங்களை ஏசுகிறீர்கள்.

சுருங்கச் சொல்வதெனில், உங்களுடைய சொத்தை ஒழிக்க விரும்புகிறோம் என்று ஏசுகிறீர்கள். ஆம், உண்மையில் அதுவேதான் நாங்கள் செய்ய விரும்பும் காரியம்.

எத்தருணம் முதல் உழைப்பை மூலதனமாய், பணமாய், நிலவாடகையாய்—ஏகபோகமாக்கிக் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்ற ஒரு சமூக சக்தியாய்—மாற்ற முடியாமற் போகிறதோ, அதாவது எத்தருணம் முதல் தனியாளின் சொத்தினை முதலாளித்துவச் சொத்தாய், மூலதனமாய் மாற்ற முடியாமற் போகிறதோ, அத்தருணம் முதற்கொண்டே தனியாளின் தனித்தன்மை மறைந்து விடுவதாய் நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்.

ஆதலால் “தனியாள்” என்னும் போது நீங்கள் முதலாளியையே தவிர, மத்தியதர வர்க்கச் சொத்துடைமையாளரையே தவிர, வேறு யாரையும் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். இம்மாதிரியான தனியாள் மெய்யாகவே மறையத்தான் வேண்டும், இருக்க முடியாதபடிச் செய்யப்படத்தான் வேண்டும்.

சமுதாயத்தின் உற்பத்திப் பொருள்களைச் சுவீகரித்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பைக் கம்யூனிசம் எம்மனிதனிடமிருந்தும் பறிக்கவில்லை; இப்படிச் சுவீகரித்துக் கொள்வதன் மூலம் அவன் ஏனையோரது உழைப்பை அடிமைப்படுத்துகிறவனாகும் வாய்ப்பைத்தான் அது அவனிடமிருந்து பறிக்கிறது.

தனிச் சொத்தை ஒழித்ததும் எல்லாச் செயற்பாடுகளும் நின்று போய்விடும், அனைத்து மக்களும் சோம்பேறித்தனத்தால் பீடிக்கப்படுவர் என்பதாய் ஆட்சேபம் கூறப்படுகிறது.

இது மெய்யானால், முதலாளித்துவ சமுதாயம் நெடு நாட்களுக்கு முன்பே முழுச் சோம்பேறித்தனத்தில் மூழ்கி மடிந்திருக்கவேண்டும். ஏனெனில் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்களில் உழைப்போர் சொத்து ஏதும் சேர்ப்பதில்லை, சொத்து சேர்ப்போர் உழைப்பதில்லை. மூலதனம் இல்லாமற் போகும் போது கூலியுழைப்பு இருக்க முடியாதென்ற ஒருண்மையையே திருப்பித் திருப்பிப் பலவாறாய்ச் சொல்லும் கூற்றே ஆகும் இந்த ஆட்சேபம் அனைத்தும்.

பொருளாயதப் படைப்புகளின் உற்பத்திக்கும் சுவீகரிப்புக்குமான கம்யூனிச வழிமுறைக்கு எதிராய் எழுப்பப்படும் எல்லா ஆட்சேபங்களும், அறிவுத் துறைப் படைப்புகளின் உற்பத்திக்கும் சுவீகரிப்புக்குமான கம்யூனிச வழிமுறைக்கு எதிராகவும் எழுப்பப்படுகின்றன. எப்படி வர்க்கச் சொத்துடைமையின் மறைவு முதலாளிக்குப் பொருளுற்பத்தியே மறைந்து போவதைக் குறிப்பதாகின்றதோ, அதே போல வர்க்கக் கலாசாரத்தின் மறைவு அவருக்கு எல்லாக் கலாசார முடே மறைவதற்கு ஒப்பானதாகின்றது.

அழிந்து விடுமென அவர் அழுது புலம்பும் அந்தக் கலாசாரம் மிகப் பெருவாரியான மக்களுக்கு இயந்திரமாய்ச் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியாகவே இருந்து வருகிறது.

ஆனால் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையின் ஒழிப்பை நீங்கள் சுதந்திரத்தையும் கலாசாரத்தையும் சட்டநெறியையும் இன்ன பிறவற்றையும் பற்றிய உங்களது முதலாளித்துவக் கருத்துகளைப் பிரமாணமாய்க் கொண்டு மதிப்பீடு செய்யும் வரை எங்களுடன் சர்ச்சைக்கு வர வேண்டாம். உங்களுடைய சட்டநெறி உங்கள் வர்க்கத்தின் சித்தத்தை எல்லாருக்குமான சட்டமாய் விதித்திடுவதுதான்; உங்களது இந்தச் சித்தத்தின் சாரத்தன்மையும் போக்கும் உங்களது வர்க்கம் நிலவுதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிலைமைகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறவைதாம். இதே போல் உங்கள் கருத்துகள் எல்லாமே உங்களது முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்திக்கும் முதலாளித்துவச் சொத்துடைமைக்கும் வேண்டிய நிலைமைகளிலிருந்து பிறந்தெழுகிறவைதாம்.

தற்போதுள்ள உங்களுடைய பொருளுற்பத்தி முறையிலிருந்தும் சொத்துடைமை வடிவிலிருந்தும் உதித்தெழும் சமூக அமைப்பு வடிவங்களை, பொருளுற்பத்தியின் முன்னேற்றத்தின்போது வரலாற்று வழியில் தோன்றி மறைந்து போகும் உறவுகளாகிய இவற்றை, என்றும் நிலையான சாசுவத இயற்கை விதிகளாகவும் பகுத்தறிவு விதிகளாகவும் மாற்றும்படி உங்களது தவறான தன்னலக் கருத்தோட்டம் உங்களைத் தூண்டுகிறது. இந்தத் தவறான கருத்தோட்டம் உங்களுக்கு மட்டும் உரியதன்று, உங்களுக்கு முன்பிருந்த ஆளும் வர்க்கங்கள் யாவற்றுக்குமே உரியதாய் இருந்ததுதான். பண்டைக்காலத்துச் சொத்துடைமையைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் தெட்டத்தெளிவாய் காண்பதை, பிரபுத்துவச் சொத்துடைமை சம்பந்தமாய் நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வதை, உங்களுடைய முதலாளித்துவச் சொத்துடைமை குறித்து உங்களால் ஒத்துக் கொள்ள முடிவதே இல்லை, நீங்கள் தடுக்கப்பட்டுவிடுகிறீர்கள்.

குடும்பத்தை ஒழிப்பதாவது! கம்யூனிஸ்டுகளுடைய இந்தக் கேடுகெட்ட முன்மொழிவை எதிர்த்து அதிதீவிரவாதிகளுங்கூட கொதித்தெழுகிறார்கள்.

இக்காலத்துக் குடும்பத்துக்கு, முதலாளித்துவக் குடும்பத்துக்கு, அடிப்படையாய் அமைவது எது? மூலதனம்தான், தனியார் இலாபம்தான். இந்தக் குடும்பம் அதன் முழுவளர்ச்சியிலுமான வடிவில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரிடையே மட்டும் தான் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்நிலைமையின் உடன்றிகழ்வாய் குடும்பவாழ்வு பாட்டாளிகளிடத்தே அனேகமாய் அற்றுப் போயிருப்பதையும், பொதுநிலையிலான விபசாரத்தையும் காண்கிறோம்.

முதலாளித்துவக் குடும்பத்தின் உடன்றிகழ்வு மறையும் போது கூடவே முதலாளித்துவக் குடும்பமும் இயல்பாகவே மறைந்து போகும், மூலதனம் மறையும் போது இரண்டும் மறைந்துவிடும்.

குழந்தைகள் அவர்களுடைய பெற்றோரால் சுரண்டப்படுவதற்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க விரும்புகிறோம் என்ற

எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள்? நாங்கள் இந்தக் குற்றத்தைப் புரிகிறவர்கள்தான், ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

ஆனால் வீட்டுக் கல்விக்குப் பதிலாய் நாங்கள் சமூக முறையிலான கல்வியைப் புகுத்தி மனிதர்களிடையிலான உறவுகளிலேயே மிகப் புனிதமானவற்றை நாசமாக்க விரும்புகிறோம் என்பீர்கள்.

உங்களுடைய கல்வி இருக்கிறதே, அது மட்டும் என்ன வாம்? அதுவும் சமூக முறையிலான கல்விதானே? எந்தச் சமூக நிலைமைகளில் நீங்கள் கல்வி போதிக்கிறீர்களோ அந்த நிலைமைகளாலும், பள்ளிக்கூடங்கள் மூலமும் இன்ன பிறவற்றின் மூலமும் சமுதாயத்தின் நேரடியான அல்லது மறைமுகமான தலையீட்டாலும் தீர்மானிக்கப்பட்டதுதானே அது? கல்வியில் சமுதாயம் தலையிடுதல் என்பது கம்ப்யூனிஸ்டுகளுடைய கண்டுபிடிப்பு அல்ல; இந்தத் தலையீட்டின் இயல்பினை மாற்றவும், ஆளும் வர்க்கத்தினுடைய செல்வாக்கிலிருந்து கல்வியை விடுவிக்கவுமே கம்ப்யூனிஸ்டுகள் முயலுகிறார்கள்.

குடும்பம், கல்வி என்றும், பெற்றோருக்கும் குழந்தைக்கு முள்ள புனித உறவு என்றும் பேசப்படும் முதலாளித்துவப் பகட்டுப் பேச்சுகள் மேலும் மேலும் அருவருக்கத்தக்கன வாகி வருகின்றன; ஏனெனில் நவீனத் தொழில் துறையின் செயலால் பாட்டாளிகளிடையே குடும்பப் பந்தங்கள் மேலும் மேலும் துண்டிக்கப்பட்டு, பாட்டாளிகளது குழந்தைகள் சாதாரண வாணிபச் சரக்குகளாகவும் உழைப்புக் கருவிகளாகவும் மாற்றப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகிய நீங்கள் பெண்களை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கிவிடுவீர்களே என்று முதலாளித்துவ வர்க்கம் அனைத்துமாய்ச் சேர்ந்து கூக்குரலிடுகிறது.

முதலாளியாய் இருப்பவர் தனது மனைவியை வெறும் உற்பத்திக் கருவியாகவே பாவிக்கிறார். உற்பத்திக் கருவிகள் எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படப் போவதாய்க் கேள்விப்பட்டதும், உடனே அவர் எல்லார்க்கும் பொதுவாகிவிடும் இதே கதிதான் பெண்களுக்கும் ஏற்படப் போகிறதென்று இயற்கையாகவே முடிவு செய்து கொண்டுவிடுகிறார்.

பெண்கள் வெறும் உற்பத்திக் கருவிகளின் நிலையில் இருத் தப்பட்டிருப்பதை ஒழிக்க வேண்டும், உண்மையில் இது தான் நோக்கம் என்பது அவருக்குக் கனவிலும் கருத முடியாத ஒன்றாகும்.

இருப்பினும், பெண்களைக் கம்யூனிஸ்டுகள் பகிரங்கமாகவும் அதிகார பூர்வமாகவும் எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கப் போகிறார்களென நமது முதலாளிமார்கள் புரளி பண்ணி நல்லொழுக்கச் சீலர்களாய் சீற்றம் கொள்கிறார்களே, அதைக் காட்டிலும் நகைக்கத்தக்கது எதுவும் இருக்க முடியாது. பெண்களை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கும் கைங்கரியத்தைக் கம்யூனிஸ்டுகள் செய்யத் தேவையில்லை, நெடுங்காலத்துக்கு முன்பிருந்தே இது செய்யப்பட்டு வருகிறது.

நமது முதலாளிமார்கள் சாதாரண விபசாரிகளிடம் செல்வதைச் சொல்லவே வேண்டாம், அதோடு அவர்கள் தமது பிடியிலுள்ள பாட்டாளிகளது மனைவியரும் பெண்டிரும் போதாமல் தமக்குள் ஒருவர் மனைவியை ஒருவர் வசப்படுத்திக் களவொழுக்கம் கொள்வதில் ஆகப் பெரிய இன்பம் காண்கிறார்கள்.

முதலாளித்துவத் திருமணமானது உண்மையில் மனைவியரைப் பொதுவாக்கிக் கொள்ளும் ஒரு முறையே ஆகும். ஆகவே கள்ளத்தனமாய்த் திரைமறைவில் பெண்களை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கி வைக்கும் முறைக்குப் பதில், ஒளிவு மறைவற்ற சட்டபூர்வ முறையைக் கொண்டுவர விரும்புகிறார்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று இவர்கள் கண்டிக்கலாமே தவிர அதிகமாய் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. எப்படியும், இன்றைய பொருளுற்பத்தி அமைப்பு ஒழிக்கப்படும் போது, இந்த அமைப்பிலிருந்து எழும் பொதுப் பெண்டிர் முறையும்—அதாவது பகிரங்கப் பொது விபசாரமும் இரகசியத் தனி விபசாரமும்—கூடவே ஒழிந்தே ஆகவேண்டும் என்பது தெளிவு.

மேலும் தாய்நாட்டையும் தேசியத் தன்மையையும் இல்லாதொழிக்க விரும்புவதாகவும் கம்யூனிஸ்டுகள் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்கள்.

தொழிலாளர்களுக்குத் தாய்நாடு இல்லை. அவர்களிடம் இல்லாத ஒன்றை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்குவது முடியாத காரியம். பாட்டாளி வர்க்கம் யாவற்றுக்கும் முதலாய் அரசியல் மேலாண்மை பெற்றிருக்க வேண்டும், தேசத்தின் தலைமையான வர்க்கமாய் உயர்ந்தாக வேண்டும், தன்னையே தேசமாக்கிக் கொண்டாக வேண்டும். அதுவரை பாட்டாளிவர்க்கம் தேசியத் தன்மை கொண்டாகவே இருக்கிறது, ஆனால் இச்சொல்லுக்குரிய முதலாளித்துவ அர்த்தத்தில் அல்ல.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி, வாணிபச் சுதந்திரம், அனைத்துலகச் சந்தை, பொருளுற்பத்தி முறையிலும் இம்முறைக்கு உரித்தான வாழ்க்கை நிலைமைகளிலும் நாடுகள் ஒருபடித்தானவை ஆதல்—இவற்றின் காரணமாய் வெவ்வேறு நாடுகளது மக்களுக்கும் இடையிலுள்ள தேசிய வேறுபாடுகளும் பகைமைகளும் நாஸ்தோறும் மேலும் மேலும் மறைந்து வருகின்றன.

பாட்டாளி வர்க்க மேலாண்மையானது இவற்றை மேலும் துரிதமாய் மறையச் செய்யும். குறைந்தது தலைமையான நாகரிக நாடுகளின் அளவிலாவது அமைந்த செயல் ஒற்றுமை, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கு வேண்டிய தலையாய நிபந்தனைகளில் ஒன்றாகும்.

தனியொருவர் பிறர் ஒருவரைச் சுரண்டுதல் எந்த அளவுக்கு ஒழிக்கப்படுகிறதோ, அதே அளவுக்கு ஒரு தேசம் பிறிதொன்றைச் சுரண்டுதலும் ஒழிக்கப்படும். தேசத்தினுள் வர்க்கங்களுக்கிடையிலான பகைநிலை எந்த அளவுக்கு மறைகிறதோ, அதே அளவுக்குத் தேசங்களுக்கிடையிலான பகைமையும் இல்லாதொழியும்.

சமயத்தின், தத்துவவியலின், பொதுவாய்ச் சித்தாந்தத்தின் நோக்குநிலையிலிருந்து கம்ப்யூனிசத்துக்கு எதிராய்க் கூறப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் விவரமாய்ப் பரிசீலிக்கத் தக்கவையல்ல.

மனிதனது கருத்துகளும் நினைப்புகளும் கண்ணோட்டங்களும்—சுருங்கச் சொன்னால் மனிதனது உணர்வானது—அவனது பொருளாயத வாழ்நிலைமைகளிலும் சமூக உறவுகளிலும் சமூக வாழ்விலும் ஏற்படும் ஒவ்வொரு மாறுதலுட

னும் சேர்ந்து மாறிச் செல்வதைப் புரிந்து கொள்ள ஆழ்ந்த ஞானம் வேண்டுமா, என்ன?

பொருள் உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாறுதலுக்கு ஏற்ப, அறிவுத் துறை உற்பத்தியின் தன்மையிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது—கருத்துகளின் வரலாறு நிரூபிப்பது இதன்றி வேறு என்னவாம்? ஒவ்வொரு சகாப்தத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கருத்துகள் அந்தச் சகாப்தத்தின் ஆளும் வர்க்கத்தினுடைய கருத்துகளாகத்தானே எப்போதுமே இருந்திருக்கின்றன.

சமுதாயத்தைப் புரட்சிகர முறையில் மாற்றிடும் கருத்துகள் என்பதாய்ச் சொல்கிறார்களே, அவர்கள் உண்மையில் குறிப்பிடுவது என்ன? பழைய சமுதாயத்தினுள் புதியதன் கூறுகள் படைத்துருவாக்கப்பட்டுவிட்டன, பழைய வாழ்நிலைமைகள் சிதைவதற்கு ஒத்தபடி பழைய கருத்துகளும் கூடவே சிதைகின்றன என்ற உண்மையைத்தான் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

புண்டைய உலகு அதன் அந்திமக் காலத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த போது புண்டைய சமயங்களை கிறிஸ்தவ சமயம் வெற்றி கொண்டது. பிறகு 18ஆம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துகள் அறிவொளி இயக்கக் கருத்துகளுக்கு அடிபணிந்து அரங்கை விட்டகன்ற போது அக்காலத்திய புரட்சி வர்க்கமான முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் பிரபுத்துவ சமுதாயம் தனது மரணப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தது. சமயத் துறை சுதந்திரம், மனசாட்சி சுதந்திரம் ஆகிய கருத்துகள் கட்டற்ற சுதந்திரப் போட்டியின் ஆதிக்கத்தினது அறிவு உலகப் பிரதிமைகளே ஆகும்.

“வரலாற்று வளர்ச்சியின் போது சமயம், ஒழுக்கநெறி, தத்துவவியல், சட்டநெறி இவை சம்பந்தமான கருத்துகள் உருத்திரிந்தது மெய்தான். ஆனால் சமயமும் ஒழுக்கநெறியும் தத்துவவியலும் அரசியல் விஞ்ஞானமும் சட்டமும் இந்த மாற்றங்களால் அழிந்துபடாது எப்போதுமே இவற்றைச் சமாளித்து வந்திருக்கின்றன” என்று நம்மிடம் கூறுவார்கள்.

“இதன்றி சுதந்திரம், நீதி என்பன போன்ற சாசுவத உண்மைகள் இருக்கின்றன, இவை சமுதாயத்தின் எல்லாக் கட்டங்களுக்கும் பொதுவானவை. ஆனால் கம்ப்யூனிசமானது சாசுவத உண்மைகளை இல்லாதொழியச் செய்கிறது; சமயம், ஒழுக்கநெறி ஆகிய அனைத்தையும் புதிய அடிப்படையில் அமைப்பதற்குப் பதில் இவற்றை ஒழித்துக் கட்டிவிடுகிறது. ஆகவே கம்ப்யூனிசம் கடந்த கால வரலாற்று அனுபவம் அனைத்துக்கும் முரணாய்ச் செயல்படுகிறது.”

இந்தக் குற்றச்சாட்டில் அடங்கியுள்ள சாரப்பொருள் என்ன? கடந்த கால சமுதாயம் அனைத்தின் வரலாறும் வர்க்கப் பகைமைகளின் இயக்கமாய் இருந்திருக்கிறது, இந்தப் பகைமைகள் வெவ்வேறு சகாப்தங்களில் வெவ்வேறு வடிவங்களை ஏற்று வந்திருக்கின்றன.

ஆனால் இந்த வர்க்கப் பகைமைகள் ஏற்ற வடிவம் எதுவாலும், சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதி மற்றொரு பகுதியால் சுரண்டப்பட்டு வந்தது என்பது கடந்த சகாப்தங்கள் யாவற்றுக்கும் பொதுவான உண்மையாகும். எனவே, கடந்த சகாப்தங்களது சமூக உணர்வு எவ்வளவுதான் பல் வேறுபட்டதாகவும் பலவிதமானதாகவும் இருந்திருப்பினும், வர்க்கப் பகைமைகள் அறவே மறைந்தாலொழிய முற்றிலும் கரைந்துவிட முடியாத குறிப்பிட்ட சில பொது வடிவங்கள் அல்லது பொதுவான கருத்துகளின் வட்டத்தினுள்ளே தான் அந்த சமூக உணர்வு இயங்கி வந்திருக்கிறது, இதில் வியப்பு ஏதுமில்லை.

கம்ப்யூனிசப் புரட்சி பாரம்பரியச் சொத்துடைமை உறவுகளிலிருந்து மிகவும் தீவிரமாய்த் துண்டித்துக் கொண்டு விடும் புரட்சியாகும், ஆகவே இந்தப் புரட்சியினது வளர்ச்சியின் போது பாரம்பரியக் கருத்துகளிடமிருந்து மிகவும் தீவிரமாய்த் துண்டித்துக் கொள்ளும்படி நேர்வதில் வியப்புக்கு இடமில்லை.

போதும், கம்ப்யூனிசத்தை எதிர்த்து எழுப்பப்படும் முதலாளித்துவ ஆட்சேபங்களை இத்துடன் முடித்துக் கொள்வோம்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆளும் வர்க்கத்தின் நிலைக்கு உயரச் செய்வதுதான், ஜனநாயகத்துக்கான போரில் வெற்றி ஈட்டுவதுதான், தொழிலாளி வர்க்கம் நடத்தும் புரட்சியின் முதலாவது படி என்பதை மேலே கண்டோம்.

பாட்டாளி வர்க்கம் தனது அரசியல் மேலாண்மையைப் பயன்படுத்தி முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடமிருந்து படிப்படியாய் மூலதனம் முழுவதையும் கைப்பற்றும்; உற்பத்திக் கருவிகள் யாவற்றையும் அரசின் கைகளில், அதாவது ஆளும் வர்க்கமாய் ஒழுங்கமைந்த பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகளில் ஒருசேர மையப்படுத்தும்; மற்றும் உற்பத்தி சக்திகளது ஒட்டுமொத்தத் தொகையைச் சாத்தியமான முழுவேகத்தில் அதிகமாக்கும்.

ஆரம்பத்தில் இந்தப் பணியினைச் சொத்துடைமை உரிமைகளிலும் முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளிலும் எதேச்சாதிகார முறையில் குறுக்கிட்டுச் செயல்படுவதன் மூலம்தான் நிறைவேற்ற முடியும். அதாவது, பொருளாதார வழியில் போதாமலும் வலுக் குறைவாகவும் தோன்றும் நடவடிக்கைகளாய் இருப்பினும், இயக்கப் போக்கின் போது தம்மை மிஞ்சிச் சென்றுவிடுகிறவையும் பழைய சமூக அமைப்பினுள் மேலும் குறுக்கிடும்படியான அவசியத்தை உண்டாக்குகிறவையுமாகிய நடவடிக்கைகள் மூலம்தான், பொருளுற்பத்தி முறையைப் புரட்சிகரமாய் அடியோடு மாற்றியமைத்திடும் பாதையில் தவிர்க்க முடியாதவையாகிய இந்நடவடிக்கைகள் மூலம்தான், இந்தப் பணியினை நிறைவேற்ற முடியும்.

இந்த நடவடிக்கைகள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறானவையாகவே இருக்கும்.

ஆயினும் மிகவும் வளர்ந்து முன்னேறிய நாடுகளுக்குப் பொதுவாய்ப் பெருமளவுக்குப் பொருந்தக் கூடிய நடவடிக்கைகள் வருமாறு:

1. நிலத்தில் சொத்துடைமையை ஒழித்தலும் நில வாடகைகள் அனைத்தையும் பொதுக் காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்தலும்.

2. கடுமையான வளர்வீத அல்லது படித்தர வருமான வரி.

3. பரம்பரை வாரிசாய்ச் சொத்துடைமை பெறும் உரிமை அனைத்தையும் ஒழித்தல்.

4. நாட்டைவிட்டு வெளியேறிவிடுவோர், கலகக்காரர்கள் ஆகியோர் எல்லோரது சொத்தையும் பறிமுதல் செய்தல்.

5. அரசு மூலதனத்துடன் தனியுரிமையான ஏகபோகம் கொண்ட தேசிய வங்கியின் மூலமாய், கடன் செலாவணியை அரசின் கைகளில் ஒருசேர மையப்படுத்தல்.

6. செய்தித் தொடர்பு, போக்குவரத்துச் சாதனங்களை அரசின் கைகளில் ஒருசேர மையப்படுத்தல்.

7. பொதுத் திட்டத்தின் பிரகாரம் ஆலைகளையும் உற்பத்திக் கருவிகளையும் விரிவாக்குதலும், தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருதலும், பொதுவாய் மண் வளத்தை உயர்த்தலும்.

8. உழைப்பைச் சரிசமமாய் எல்லாருக்கும் உரிய கடமையாக்குதல், முக்கியமாய் விவசாயத் துறைக்காகத் தொழிற் பட்டாளங்களை நிறுவதல்.

9. விவசாயத்தைத் தொழில் துறையுடன் இணைத்தல், தேச மக்களை மேலும் சீரான முறையில் நாடெங்கும் பரவியமையச் செய்வதன் மூலம் நகரத்துக்கும் கிராமப்புறத்துக்கும் இடையிலான பாகுபாட்டைப் படிப்படியாய் அகற்றுதல்.

10. எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களில் இலவசக் கல்வி அளித்தல். ஆலைகளில் குழந்தைகளுது உழைப்பின் தற்போதைய வடிவை ஒழித்திடல். கல்வியைப் பொருள் உற்பத்தியுடன் இணைத்தல், இன்ன பிற.

வளர்ச்சியின் போது வர்க்க பேதங்கள் மறைந்துவிடும் போதும், தேச மக்கள் அனைவராலுமான மாபெரும் கூட்டமைப்பின் கைகளில் பொருளுற்பத்தி அனைத்தும் ஒருசேர மையமுற்றுவிடும் போதும், பொது ஆட்சியதிகாரம் அதன் அரசியல் தன்மையை இழந்துவிடும். அரசியல் ஆட்சியதிகாரம் என்பது அதன் சரியான பொருளில், ஒரு வர்க்கத்தின் ஒழுங்கமைந்த பலவந்த அதிகாரத்தையே, பிறிதொரு வர்க்கத்தை ஒடுக்குவதற்காக அமைந்த பலவந்த அதிகாரத்தையே குறிக்கின்றது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான

போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் சந்தர்ப்பங்களது நிர்ப்பந்தம் காரணமாய்த் தன்னை ஒரு வர்க்கமாய் ஒழுங்கமைத்துக்கொள்கிறதெனில், புரட்சியின் மூலம் தன்னை ஆளும் வர்க்கமாக்கிக் கொள்கிறதெனில், ஆளும் வர்க்கம் என்ற முறையில் பழைய பொருளுற்பத்தி உறவுகளைப் பலவந்தமாய் ஒழித்திடுகிறதெனில், அப்போது அது இந்தப் பழைய பொருளுற்பத்தி உறவுகளுடன் கூடவே வர்க்கப் பகைமைகளும் பொதுவாய் வர்க்கங்களும் நிலவுதற்குரிய நிலைமைகளையும் ஒழித்திடுவதாகிறது, அதன் மூலம் அது ஒரு வர்க்கமாய்த் தனக்குள்ளே மேலாண்மையையும் ஒழித்திடுவதாகிறது.

வர்க்கங்களையும் வர்க்கப் பகைமைகளையும் கொண்டிருந்த பழைய முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்குப் பதிலாய், ஒவ்வொருவரும் தங்குதடையின்றி சுதந்திரமாய் வளர்வதையே எல்லாரும் தங்குதடையின்றி சுதந்திரமாய் வளர்வதற்கான நிபந்தனையாய்க் கொண்ட மக்கட்கூட்டு ஒன்று எழுந்து விடும்.

III

சோஷலிச, கம்யூனிச இலக்கியம்

1. பிற்போக்கு சோஷலிசம்

(அ) பிரபுத்துவ சோஷலிசம்

பிரான்சையும் இங்கிலாந்தையும் சேர்ந்த பிரபுக் குலத் தோருக்கு வரலாற்று வழியில் ஏற்பட்ட நிலையின் காரண மாய், நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை எதிர்த்து பிரசு ரங்கள் எழுதுவது அவர்களது வாழ்க்கை பணியாயிற்று. 1830 ஜூலையில் நடைபெற்ற பிரெஞ்சுப் புரட்சியிலும், இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றச் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சியிலும்³² இந்தப் பிரபுக் குலத்தோர் திடீர் ஏற்றம் கண்டுவிட்ட வெறுக்கத்தக்க புதுப் பணக்கார அற்பர்களால் திரும்பவும் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். இதற்குப் பிற்பாடு மெய்யான அரசியல் போராட்டத்துக்கு வழி இல்லாமற் போயிற்று. இனி சாத்தியமானது எல்லாம் இலக்கியப் போர் ஒன்றுதான். ஆனால் இலக்கியத் துறையிலுங்கூட முடியாட்சி மீட்சிக் காலத்திய* பழைய கூப்பாடுகளை எழுப்புவது சாத்திய மற்றதாகிவிட்டது.

பிரபுக் குலத்தோர் தம்மீது அனுதாபம் உண்டாகும்படி செய்யும் பொருட்டு, வெளிப் பார்வைக்குத் தமது சொந்த நலன்களை மறந்து, சுரண்டப்படும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களை மட்டுமே கருதுவோராய் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான தமது குற்றச்சாட்டை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இவ்விதம் பிரபுக் குலத்தோர் தமது புதிய எஜமானர்கள் மீது வசை பொழிந்தும், நெருங்கி

* இங்கு குறிப்பிடப்படுவது 1660க்கும் 1689க்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இங்கிலாந்து முடியாட்சி மீட்சி அல்ல, 1814க்கும் 1830க்கும் இடையில் பிரான்சு கண்ட முடியாட்சி மீட்சியே குறிப்பிடப்படுகிறது. [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

வரும் பெருங்கேடுகூறித்து அச்சம்தரும் ஆரூடங்களை அவர்கள் காதுக்குள்முணுமுணுத்தும் வஞ்சம் தீர்த்துக்கொண்டார்கள்.

இவ்வாறுதான் உதயமாயிற்று பிரபுத்துவ சோஷலிசம்: பாதி புலம்பலாகவும், பாதி வசைப் பாட்டாகவும், பாதி கடந்த காலத்தின் எதிரொலியாகவும், பாதி எதிர் காலத் தைப் பற்றிய மிரட்டலாகவும், சில நேரங்களில் அதன் கசப் பான, கிண்டலான, சுருக்கெனத் தைக்கும்படியான விமர் சனத்தின் மூலம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நெஞ்சின் நடுமையத்துள் தாக்குவதாகவும், ஆனால் தற்கால வரலாற் றின் போக்கைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன் கொஞ்சமும் இல்லாததால் எப்போதுமே கோமாளித்தனமான விளைவை உண்டாக்குவதாகவுமே இருந்தது.

மக்களைத் தம் பக்கத்தில் திரளச் செய்யும் பொருட்டு பிரபுக் குலத்தோர் பாட்டாளியின் பிச்சைத் தட்டினைக் கொடி போல் தமக்கு முன்னால் உயர்த்திக் காட்டினர். ஆனால் மக்கள் அவர்களோடு சேர்ந்த போதெல்லாம் அவர்களது முதுகுப் புறத்தில் பழைய பிரபுத்துவக் குல இலட்சினைகள் இருக்கக் கண்டார்கள்; உடனே மரியாதையின்றி வாய் விட்டுச் சிரித்தவாறு அவர்களிடமிருந்து தூர ஓடினார்கள்.

பிரெஞ்சு மரபுவழி முடியாட்சிவாதிகளிலும் “இளம் இங்கிலாந்துக்காரர்களிலும்”³³ ஒரு பிரிவினர் இப்படித் தான் நாடகமாடினர்.

தமது சுரண்டல் முறை முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சுரண்டல் முறையிலிருந்து மாறுபட்டிருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டும் பிரபுத்துவவாதிகள், முற்றிலும் வேறுவகைப்பட்ட சூழலிலும் நிலைமைகளிலும் தாம் சுரண்டியதையும், இவை தற்போது காலங் கடந்தனவாகிவிட்டதையும் மறந்துவிடு கிறார்கள். தங்களுடைய ஆட்சியில் நவீனப் பாட்டாளி வர்க்கம் இருந்ததில்லை என்பதை எடுத்துரைக்கும் இவர்கள், தங்களுடைய சமூக அமைப்பு தவிர்க்க முடியாதபடி பெற் றெடுத்ததே நவீன முதலாளித்துவ வர்க்கம் என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள்.

மற்றபடி இவர்கள் தமது விமர்சனத்தின் பிற்போக்குத் தன்மையை மூடிமறைக்க முயற்சி செய்யவில்லை; இவர்களது

விமர்சனத்தில் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான பிரதான குற்றச்சாட்டாய்க் கூறப்படுவது என்னவெனில், பழைய சமுதாய அமைப்பு முறையினை வேரோடு வெட்டி வீழ்த்துவதற்கென்றே விதிக்கப்பட்ட ஒரு வர்க்கத்தை இந்த முதலாளித்துவ ஆட்சி வளர்ந்துயரச் செய்கிறது என்பது தான்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தை உருவாக்குகிறது என்பதுகூட அவ்வளவாய்க் காரணமல்ல, புரட்சிகரமான பாட்டாளி வர்க்கத்தை அல்லவா உருவாக்கிறது என்று முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை இவர்கள் நிந்தனை செய்கிறார்கள்.

ஆகவே இவர்கள் அரசியல் நடைமுறையில் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கு எதிரான எல்லா அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளிலும் சேர்ந்து கொள்கின்றார்கள். இவர்களுடைய ஆடம்பரமான வாய்ப்பேச்சுகள் எப்படி இருப்பினும், அன்றாட நடைமுறை வாழ்க்கையில் இவர்கள் தயங்காது குனிந்து, தொழில் துறை மரத்திலிருந்து விழும் பொற்கனிகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள், ஆட்டு ரோமத்திலும் வள்ளிக் கிழங்கு சர்க்கரையிலும் உருளைக் கிழங்கு சாராயத்திலுமான வாணிபத்தில் கிடைக்கும் ஆதாயத்துக்காக வாய்மையையும் அன்பையும் கண்யத்தையும் விலைக்கு விற்கிறார்கள்.*

* குறிப்பாய் ஜெர்மனிக்கு இது பொருந்துவதாகும். ஜெர்மன் நிலப்பிரபுக்களும் பிரஷ்ய நிலவேந்தர்களும் தமது பண்ணைகளில் பெரும் பகுதியை நேரே தமது காரியக்காரர்களைக் கொண்டு சொந்தத்தில் விவசாயம் நடத்தியதோடு, பெரிய அளவில் வள்ளிக் கிழங்கு சர்க்கரைத் தயாரிப்பாளர்களாகவும் உருளைக் கிழங்கு சாராயம் வடிப்போராகவும் தொழில் புரிகின்றனர். இவர்களினும் செல்வச் செழிப்புடைத்தவர்களாய் இருக்கும் பிரிட்டிஷ் பிரபுக்குலத்தினர் இன்னும் இந்த அளவுக்குச் சென்றுவிடவில்லை, ஆயினும் அவர்களும் சரிந்து செல்லும் நிலவாரங்களுக்காக ஈடு செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, அதிகமாகவோ குறைவாகவோ கபடமான கூட்டுப் பங்குக் கம்பெனிகளது அமைப்பாளர்களுக்கு உதவியாய்த் தமது பெயரைக் கடன் கொடுத்து ஆதாயமடையத் தெரிந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

எப்படிச் சமயகுரு எப்போதுமே நிலப்பிரபுவுடன் கைகோத்துச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறாரோ, அதே போல் சமயவாத சோஷலிசமும் பிரபுத்துவ சோஷலிசத்துடன் சேர்ந்து நடைபோட்டு வந்திருக்கிறது.

கிறிஸ்தவத் துறவு மனப்பான்மைக்கு சோஷலிசச் சாயமிட்டுக் காட்டுவதைவிட எளியது எதுவும் இல்லை. தனிச் சொத்தையும் திருமணத்தையும் அரசையும் எதிர்த்துக் கிறிஸ்தவம் கண்டன முழக்கமிடவில்லையா? இவற்றுக்குப் பதில் அது பரோபகாரத்தையும் வறுமையையும், பிரம்மசரியத்தையும் ஊன் ஒடுக்கத்தையும், மடாலய வாழ்க்கையையும் புனித மாதாவாகிய சமயச் சபையையும் போற்றி உபன்யாசம் புரியவில்லையா? பிரபுத்துவக் கோமானுடைய மனப் புகைச்சலைப் புனிதம் பெறச் செய்வதற்காக சமயகுரு தெளித்திடும் புனித தீர்த்தமே கிறிஸ்தவ சோஷலிசம்.

(ஆ) குட்டிமுதலாளித்துவ சோஷலிசம்

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் நாசத்துக்கு உள்ளாக்கப் பட்டது பிரபுத்துவக் கோமான்களது வர்க்கம் மட்டுமல்ல; நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயத்தின் சூழலில் வாட்டமுற்று நசித்தவை இந்தப் பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் வாழ் நிலைமைகள் மட்டும் அல்ல. மத்திய கால நகரத்தாரும் சிறு விவசாய உடைமையாளர்களும் தான் நவீன முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் முன்னோடிகளாவர். தொழில் துறையிலும் வாணிபத் துறையிலும் சொற்ப அளவே வளர்ச்சிபெற்றுள்ள நாடுகளில் இவ்விரு வர்க்கங்களும் உதித்தெழுந்து வரும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பக்கத்தில் செயலிழந்த நிலையில் இன்னமும் காலமோட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

நவீன நாகரிகம் முழு அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்ட நாடுகளில் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோராலான ஒரு புதிய வர்க்கம் உருவாகியிருக்கிறது. இவ்வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்குமிடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது, முதலாளித்துவ சமுதாயத்

தின் வால் பகுதியாய் ஓயாமல் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் இவ்வர்க்கத்தின் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் போட்டியினது செயற்பாட்டால் இடையறாது வீழ்த்தப்பட்டுப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினுள் தள்ளப்படுகின்றனர். நவீனத் தொழில் துறை வளர்வதைத் தொடர்ந்து நவீன சமுதாயத்தில் இவர்கள் சுயேச்சையான ஒரு பிரிவாய் நீடிக்க முடியாமல் அறவே மறைந்து போய், வாணிபத்திலும் தொழிலிலும் விவசாயத்திலும் தம்மிடத்தில் மேலாளர்களும் சம்பள அலுவலர்களும் அமர்த்தப்பட்டுவிடும் காலம் நெருங்கி வருவதைப் பார்க்கின்றனர்.

தேச மக்களில் பாதிக்கு மேற்பட்டோர் விவசாயிகளாய் இருக்கும் பிரான்சு போன்ற நாடுகளில், முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிராய்ப் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஆதரித்த எழுத்தாளர்கள், முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு எதிரான தமது விமர்சனத்தில் விவசாயிகளும் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோருமானவர்களது பார்வையைப் பயன்படுத்த நேர்வதும், இந்த இடைத்தட்டு வர்க்கங்களது நோக்குநிலையிலிருந்து தொழிலாளி வர்க்கத்துக்காக வாதாட முற்படுவதும் இயற்கையே. இவ்வாறுதான் எழுந்தது குட்டிமுதலாளித்துவ சோஷலிசம். பிரான்சில் மட்டுமின்றி இங்கிலாந்திலும் இவ்வகையினருக்கு சிஸ்மொண்ட்³⁴ தலைமை தாங்கினார்.

இவ்வகைப்பட்ட சோஷலிசம் நவீனப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளிலுள்ள முரண்பாடுகளைக் கண்டு மிகுந்த மதிநுட்பத்துடன் அவற்றை விவரித்தது. பொருளியலாளர்களுடைய கபடமான நியாயவாதங்களை அது அம்பலப்படுத்திற்று. இயந்திரங்களும் உழைப்புப் பிரிவினையும் உண்டாக்கும் நாசகர விளைவுகளையும் மூலதனமும் நிலமும் ஒருசிலரின் கைகளில் குவிவதையும் அமித உற்பத்தியையும் நெருக்கடிகளையும் அது மறுக்கமுடியாத வகையில் நிரூபித்துக் காட்டிற்று. குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தவிர்க்க முடியாதவாறு ஏற்படும் அழிவையும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கொடுந் துன்பத்தையும், பொருளுற்பத்தியில் நிலவும் அராஜகத்தையும், செல்வத்தின் வினியோகத்தில் ஏற்படும் படுமோசமான ஏற்றத்தாழ்வுகளையும்,

தேசங்களிடையிலான படுநாசத் தொழில் துறைப் போரையும், பழைய ஒழுக்கநெறியும் பழைய குடும்ப உறவுகளும் பழைய தேசிய இனங்களும் குலைந்து செல்வதையும் அது எடுத்துரைத்தது.

ஆயினும் இவ்வகைப்பட்ட சோஷலிசம் அதன் நேர்முகக் குறிக்கோள்களைப் பொறுத்தவரை, பழைய உற்பத்தி, பரிவர்த்தனைச் சாதனங்களையும் அவற்றுடன் கூடவே பழைய சொத்துடைமை உறவுகளையும் பழைய சமுதாயத்தையும் மீட்டமைக்கவே விரும்புகிறது; அல்லது நவீன உற்பத்தி, பரிவர்த்தனைச் சாதனங்களை அவற்றால் தகர்த்தெறியப்பட்டுள்ள, தகர்த்தெறியப்பட்டே ஆக வேண்டிய பழைய சொத்துடைமை உறவுகளின் கட்டுக்கோப்பினுள் இருத்தி வைத்து அடைத்திடவே விரும்புகிறது. இவை இரண்டில் எது அதன் விருப்பமாயினும், இவ்வகைப்பட்ட சோஷலிசம் ஒருங்கே பிற்போக்கானதும் கற்பனாவாதத் தன்மையதுமே ஆகும்.

தொழில் அரங்கில் ஒருங்கிணைந்த கைவினைச் சங்கங்கள், விவசாயத்தில் தந்தைவழிச் சமூக உறவுகள்—இவையே அதன் இறுதி முடிவான முழக்கங்கள்.

முடிவில், தன்னைத் தானே ஏமாற்றிக் கொள்ள முயலுவ தன் மதிமயக்கங்களை எல்லாம் முரட்டுப் பிடிவாதம் கொண்ட வரலாற்று உண்மைகள் சிதறியோடச் செய்ததும், இவ்வகைப்பட்ட சோஷலிசம் பரிதாபத்துக்குரிய மனச் சோர்விலும் வேதனையிலும் மூழ்கி முடிவு எய்துகிறது.

(இ) ஜெர்மானிய, அல்லது
“மெய்யான” சோஷலிசம்

பிரெஞ்சு நாட்டு சோஷலிச, கம்யூனிச இலக்கியமானது ஆட்சியதிகாரம் செலுத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஒடுக்குமுறையின் பலனாய் உருவாகி எழுந்தது, இந்த ஆட்சியதிகாரத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தின் வெளிப்பாடாய் விளங்கிற்று. ஜெர்மனியில் வரைமுறையற்ற பிரபுத்துவ

ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது போராட்டத்தை அப்போதுதான் ஆரம்பித்திருந்த ஒரு நேரத்தில் இந்த இலக்கியம் இந்நாட்டிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டது.

ஜெர்மன் தத்துவவியலாளர்களும் அரைவேக்காட்டுத் தத்துவவியலாளர்களும் ஆடம்பர அடுக்குமொழிப் பித்தர்களும் இந்த இலக்கியத்தை ஆவலுடன் கட்டித் தழுவிக்கொண்டனர், ஆனால் பிரெஞ்சு நாட்டிலிருந்து இந்த எழுத்துகள் ஜெர்மனிக்குள் இடம்பெயர்ந்து வந்தபோது பிரெஞ்சு நாட்டுச் சமூக நிலைமைகளும் அவற்றுடன் சேர்ந்து இடம்பெயர்ந்து வரவில்லை என்பதை அவர்கள் நினைவில் கொண்டார்கள் இல்லை. ஜெர்மனியில் நிலவிய சமூக நிலைமைகளில் இந்த பிரெஞ்சு இலக்கியம் அதன் உடனடி நடைமுறை முக்கியத்துவத்தை அறவே இழந்து முழுக்க முழுக்க இலக்கியத் தன்மையதான ஒரு போக்காய்த் திரியலாயிற்று. இவ்விதம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஜெர்மன் தத்துவவியலாளர்களுக்கு, முதலாவது பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் கோரிக்கைகள் பொதுவான “நடைமுறை வழியிலான பகுத்தறிவின்” கோரிக்கையையன்றி வேறல்ல என்றாயின; புரட்சிகர பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினது சித்தத்தின் வெளிப்பாடானது அவர்களுடைய கண்களுக்குத் தூய சித்தத்தின்— எத்தகையதாய் இருந்தாக வேண்டுமோ அத்தகைய சித்தத்தின், பொதுப்படையான உண்மை மனித சித்தத்தின்—விதிகளைக் குறிப்பனவாயின.

ஜெர்மன் இலக்கிய விற்பன்னர்களது பணி, புதிய பிரெஞ்சுக் கருத்துகளைத் தமது பண்டைத் தத்துவவியல் மனச்சான்றுக்கு இசைவாய் வகுத்திருவதில், அல்லது இன்னும் கரூராய்ச் சொல்வதெனில் தமது சொந்தத் தத்துவவியல் கண்ணோட்டத்தைத் துறந்துவிடாமல் பிரெஞ்சுக் கருத்துகளைக் கிரகித்துக் கொள்வதில் அடங்கிவிடுவதாகியது.

இந்தக் கிரகிப்பு அயல் மொழி ஒன்று எப்படி கிரகிக்கப்படுகிறதோ அதே வழியில், அதாவது மொழிபெயர்ப்பு மூலமாய் நடந்தேறியது.

பண்டைக் காலப் புறச்சமயத்தாரின் முதுபெரும் இலக்கியங்கள் தீட்டப் பெற்றிருந்த எழுத்துச் சுவடிகளின் மேல்

மடாலயத் துறவிகள் கத்தோலிக்கப் புனிதர்களது வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய அசட்டுக் குறிப்புகளை எழுதி வைத்ததை நாம் நன்கறிவோம். இதே செயல் முறையைத்தான் ஜெர்மன் இலக்கியத் துறையினர் அனாசார பிரெஞ்சு இலக்கியம் சம்பந்தமாய் நேர் எதிர்த் திசையில் செய்து முடித்தார்கள். பிரெஞ்சு மூலத்துக்கு அடியில் அவர்கள் தமது தத்துவவியல் அபத்தத்தை எழுதினார்கள். எடுத்துக்காட்டாய், பணத்தின் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளைப் பற்றிய பிரெஞ்சு விமர்சனத்துக்கு அடியில் அவர்கள் “மனிதத்தன்மை அன்னியமாதல்” என்று எழுதினார்கள், முதலாளித்துவ அரசு பற்றிய பிரெஞ்சு விமர்சனத்துக்கு அடியில் “பொதுமை எனும் கருத்தினம் அரியாசனத்திலிருந்து அகற்றப்படுதல்” என்றும், இன்ன பலவாறுகளும் எழுதினார்கள்.

பிரெஞ்சு வரலாற்றியல் விமர்சனங்களுக்கு அடியில் இப்படி இந்தத் தத்துவவியல் பதங்களைப் புகுத்துவதற்குத்தான் அவர்கள் “செயல் துறை தத்துவவியல்”, “மெய்யான சோஷலிசம்”, “ஜெர்மன் சோஷலிச விஞ்ஞானம்”, “சோஷலிசத்தின் தத்துவவியல் அடிப்படை” என்றெல்லாம் பெயர்கூட்டிக் கொண்டனர்.

பிரெஞ்சு சோஷலிஸ்டு, கம்யூனிஸ்டு இலக்கியம் இவ்வாறு அறவே ஆண்மையிழக்க நேர்ந்தது. ஜெர்மானியரின் கைக்கு வந்ததும் இப்படி அது ஒரு வர்க்கம் பிறிதொன்றை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தின் வெளிப்பாடாய் இருக்கும் தன்மையை இழந்துவிட்டதால், அவர் “பிரெஞ்சுக்கார ரூடைய ஒருசார்பினைக்” கடந்து முன்செல்கிறோமென நினைத்துக் கொண்டார்; உண்மையான தேவைகளுக்குப் பதிலாய் உண்மையின் தேவைகளை, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்குப் பதிலாய் மனித சாரத்தன்மையின் நலன்களை, எந்த வர்க்கத்தையும் சேராமல், எதார்த்தத்தில் இல்லாமல், தத்துவவியல் கற்பனையின் பனிமூட்டத்தில் மட்டும் இருக்கக் கூடிய பொதுப்படையான மனிதனின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறோமென எண்ணிக் கொண்டார்.

இந்த ஜெர்மன் சோஷலிசம், பள்ளிக்கூட மாணவனது பாடத்துக்கு ஒப்பானதை அத்தனை மகத்தான காரியமாய்க்

கொண்டு தனது அவலச் சரக்கை அவ்வளவு பிரமாதமாய் விளம்பரப்படுத்தி வந்த அது, பகட்டுப் புலமை வாய்ந்த தனது அப்பாவித்தனத்தை படிப்படியாய் இழக்க வேண்டியதாயிற்று.

பிரபுத்துவக் கோமான்களையும் வரம்பில்லா முடியாட்சியையும் எதிர்த்து ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கமும், குறிப்பாய் பிரஷ்ய முதலாளித்துவ வர்க்கமும் நடத்திய போராட்டம், அதாவது மிதவாத இயக்கம் சூடு பிடித்து மும்முரமாயிற்று.

இதன் மூலம் ‘‘மெய்யான’’ ஜெர்மன் சோஷலிசத்துக்கு நெடுநாளாய் அது விரும்பிக் காத்திருந்த வாய்ப்பு கிட்டிற்று: அரசியல் இயக்கத்துக்கு எதிராக சோஷலிஸ்டுக் கோரிக்கைகளை எழுப்புவதற்கும், மிதவாதத்துக்கு எதிராகவும், பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்துக்கு எதிராகவும், முதலாளித்துவப் போட்டிக்கும் முதலாளித்துவப் பத்திரிகை சுதந்திரத்துக்கும் முதலாளித்துவ சட்டநெறிக்கும் முதலாளித்துவச் சுதந்திரத்துக்கும் சமத்துவத்துக்கும் எதிராகவும் வழக்கமான சாபங்களைப் பொழிவதற்கும் அதற்கு வாய்ப்பு கிட்டிற்று. மக்கள் திரளினர் இந்த முதலாளித்துவ இயக்கத்தின் மூலம் யாவற்றையும் இழக்க வேண்டியிருக்குமே தவிர எந்த ஆதாயமும் பெற முடியாது என்று அவர்களுக்கு உபதேசிப்பதற்கு வாய்ப்பு கிட்டிற்று. ஆனால் சரியான தருணத்தில் ஜெர்மன் சோஷலிசத்துக்கு மறதி ஏற்பட்டுவிட்டது. அது எதனுடைய அசட்டு எதிரொலியாய் இருந்ததோ, அந்தப் பிரெஞ்சு விமர்சனமானது நவீன முதலாளித்துவ சமுதாயம் அதற்குரிய பொருளாதார வாழ் நிலைமைகளோடும் அதற்கு ஏற்றதாகிய அரசியல் அமைப்போடும் ஏற்கனவே நிலவுவதையே, அதாவது ஜெர்மனியில் நடைபெறவிருந்த போராட்டம் எதைச் சாதிக்க நினைத்ததோ அது ஏற்கனவே நிலவுவதையே தனது அடிப்படை முற்கோளாய்க் கொண்டிருந்தது என்பது குறித்து மறதி ஏற்பட்டுவிட்டது.

எதேச்சாதிகார அரசாங்கங்களுக்கும் அவற்றின் பாதிரிமார்களுக்கும் பேராசிரியர்களுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும்

அதிகாரிகளுக்கும், தம்மை அச்சுறுத்திய முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடம் காட்டி மிரட்டுவதற்கு ஏற்ற கிலியூட்டும் பொம்மையாய் இந்த ஜெர்மன் சோஷலிசம் பயன்பட்டது.

இதே அரசாங்கங்கள் சரியாய் இதே காலத்தில் ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க எழுச்சிகளை அடக்குவதற்காக உபயோகித்த கசப்பு மருந்துகளாகிய கசையடிகளுக்கும் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கும் பிற்பாடு இந்த ஜெர்மன் சோஷலிசம் கசப்பகற்றும் இனிப்பான கடைசிக் கவளமாயிற்று.

இவ்வாறு “மெய்யான” சோஷலிசம் ஜெர்மன் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான ஆயுதமாய் இந்த அரசாங்கங்களுக்குப் பயன்பட்ட அதே நேரத்தில், பிற்போக்கான ஒரு தரப்பின், ஜெர்மன் பிலிஸ்தியர்களது நலத்தின் நேரடிப் பிரதிநிதியாகவும் விளங்கிற்று. ஜெர்மனியில் குட்டிமுதலாளித்துவ வர்க்கமானது, பதினாறாம் நூற்றாண்டின் மிச்சக் கூறுகளாய் அமைந்து, அது முதலாய்ப் பல்வேறு வடிவங்களில் இடைவிடாமல் தலைகாட்டி வருகிறது; தற்போதுள்ள நிலைவரங்களுக்கு இந்த வர்க்கம்தான் மெய்யான சமூக அடித்தளமாய் இருக்கிறது.

இந்த வர்க்கம் அழியாது நீடிக்க வேண்டுமாயின் ஜெர்மனியின் தற்போதைய நிலைவரங்கள் அப்படியே நீடித்தாக வேண்டும். முதலாளித்துவ வர்க்கம் தொழில் துறையிலும் அரசியலிலும் செலுத்தும் மேலாண்மையானது இந்த வர்க்கம் நிச்சயமாய் அழிந்து போகும்படியான அபாயத்தை உண்டாக்குகிறது—ஒரு புறத்தில் மூலதனம் ஒருசிலரிடம் குவிவதன் மூலமும், மறுபுறத்தில் புரட்சிகரப் பாட்டாளி வர்க்கம் எழுவதன் மூலமாகவும் அதற்கு இந்த அபாயம் ஏற்படுகிறது. “மெய்யான” சோஷலிசம் ஒரே கல்லால் இந்த இரண்டையும் அடித்து வீழ்த்தக் கூடியதாய்த் தோன்றிற்று. உடனே கொள்ளை நோய் போல் அது பல்கிப் பரவிற்று.

கற்பிதச் சிலந்தி வலை அங்கி, சொல்லோவியப் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது; பிணி கொண்ட பசப்புணர்ச்சிக் கண்ணீரில் தோய்ந்தது—அறிவெல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட இந்த

அங்கியால்தான் ஜெர்மன் சோஷலிஸ்டுகள் எலும்பும் தோலுமாய் அவல உருக் கொண்ட தமது “நிரந்தர உண்மைகளை” மூடிப் போர்த்தியிருந்தனர். இந்த அங்கி அவர்களது சரக்குகளின் விற்பனையை இம்மாதிரியான குட்டி முதலாளித்துவக் கூறுகளிடத்தே ஏகமாய் பெருகச் செய்வதற்கு உதவியாய் இருந்தது.

ஜெர்மன் சோஷலிசத்தைப் பொறுத்தவரை அது குட்டி முதலாளித்துவ பிலிஸ்தியர்களது படாடோபமான பிரதிநிதியாய் விளங்குவதே தனக்குரிய பணி என்பதை மேலும் மேலும் நன்றாகவே உணர்ந்து கொண்டது.

ஜெர்மன் தேசமே முன்மாதிரியான தேசம், ஜெர்மனியின் பிலிஸ்திய அற்பணை முன்னுதாரணமான மனிதன் என்பதாய் அது பறைசாற்றிற்று. இந்த முன்னுதாரண மனிதனின் இழிகுணம் ஒவ்வொன்றுக்கும் அதன் உண்மைப் பண்புக்கு நேர்விரோதமாய், மறைபொருளானமே கோன்னத சோஷலிசத் தன்மையதான விளக்கம் தந்தது. கடைகோடி நிலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று அது கம்யூனிசத்தின் “முரட்டுத் தனமான நாசப்” போக்கை நேர்நின்று எதிர்த்தது; எல்லா வர்க்கப் போராட்டங்களையும் வெறுத்து ஒதுக்கியாவற்றுக்கும் மேம்பட்டதான பாரபட்சமற்ற தனது உன்னத நிலையைப் பிரகடனம் செய்தது. சோஷலிஸ்டு, கம்யூனிஸ்டு வெளியீடுகள் என்பதாய்க் கூறிக் கொண்டு தற்போது (1847) ஜெர்மனியில் வினியோகமாகி வருபவை யாவும்—விதிவிலக்காய் ஒருசிலவற்றைத் தவிர்த்து—அறவே வலுவிழக்கச் செய்யும் இந்தக் கேடுகெட்ட இலக்கிய வகையினைச் சேர்ந்தவையே*.

* 1848ஆம் ஆண்டின் புரட்சிப் புயல் இந்த ஈனப் போக்கு அனைத்தையுமே துடைத்தொழித்தது, இனி சோஷலிசத்தின் பக்கம் தலைகாட்டும் விருப்பமே இப்போக்கினருக்கு ஏற்படாதபடி பாடம் கற்பித்தது. ஹெர்ட்சார்ல் குரூன் தான்³⁶ இந்தப் போக்கின் பிரதான முன்மாதிரிப் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். [1890ஆம் ஆண்டின் ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

2. பழமைவாத, அல்லது முதலாளித்துவ சோஷலிசம்

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதி, முதலாளித்துவ சமுதாயம் தொடர்ந்து நிலவும்படி உறுதி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு சமூகக் குறைபாடுகளை அகற்ற விரும்புகிறது.

இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களே பொருளியலாளர்களும், கொடைவள்ளல்களும், மனிதாபிமானிகளும், உழைப்பாளி மக்களுடைய நிலைமையை மேம்படுத்துவோரும், தருமப் பணித் துறையாளரும், ஜீவகாருண்ய சங்கத்தாரும், மதுக் குறைப்பு வீரர்களும், எல்லா விதமான துக்கடாச் சீர்திருத்தக்காரர்களும். இந்த முதலாளித்துவ சோஷலிசம் முழுநிறைத் தத்துவ அமைப்புகளாகவே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

புரூதோனின் *Philosophie de la Misère* [வறுமையின் மெய்யறிவு] என்ற புத்தகத்தை இவ்வகை சோஷலிசத்துக்கு ஓர் உதாரணமாய்க் குறிப்பிடலாம்.

சோஷலிச நாட்டங் கொண்ட முதலாளிமார்கள் நவீன சமூக நிலைமைகளின் எல்லா அனுகூலங்களும் வேண்டும், ஆனால் இந்நிலைமைகளின் தவிர்க்க முடியாத விளைவுகளாகிய போராட்டங்களும் அபாயங்களும் இருக்கக் கூடாது என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். தற்போதுள்ள சமூக முறையை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அதன் புரட்சிகரக் கூறுகளையும் சிதைவுக் கூறுகளையும் மட்டும் நீக்க வேண்டுமென்பதே இவர்களது விருப்பம். பாட்டாளி வர்க்கம் இல்லாமல் முதலாளித்துவ வர்க்கம் மட்டும் இருக்க வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறார்கள். முதலாளித்துவ வர்க்கம் தான் அதிபதியாய் அமைந்திருக்கும் உலகே யாவற்றிலும் சிறந்ததென இயல்பாகவே கருதுகின்றது. இந்த வசதியான கருத்தை முதலாளித்துவ சோஷலிசம் அதிகமாகவோ குறைவாகவோ நிறைவு பெற்ற தத்துவ அமைப்பாய் வளர்த்திடுகிறது. இம்மாதிரியான அமைப்பைப் பாட்டாளி வர்க்கம் செயல்படுத்தி இவ்வழியில் நேரே ஒரு புதிய சமூக ஜெனசலத்தை நோக்கி நடைபோட வேண்டுமென கோருவதன் மூலம் உண்மையில் அது கேட்பது என்ன

வெனில், பாட்டாளி வர்க்கம் தற்போதுள்ள சமுதாயத்தின் வரம்புகளுக்கு உட்பட்டதாய்த் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு, அதேபோது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைப் பற்றி அதற்குள்ள வெறுக்கத்தக்க கருத்துகளை எல்லாம் விட்டுடொழித்துவிட வேண்டும் என்பதுதான்.

இவ்வகை சோஷலிசத்தின் இன்னொரு வடிவம் குறைவாகவே முறைப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அதிகமாய் நடைமுறைத் தன்மை வாய்ந்தது. தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு அனுகூலமாய் இருக்கக் கூடியது பொருளாயத வாழ் நிலைமைகளில், பொருளாதார உறவுகளில் ஏற்படும் மாறுதல் மட்டுமேதான், வெறும் அரசியல் சீர்திருத்தத்தால் பயன் ஏதுமில்லை என்று எடுத்துரைப்பதன் மூலம், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கண்களில் எவ்விதமான புரட்சி இயக்கமும் மதிப்பிழந்துவிடும்படிச் செய்ய முயன்றது இது. ஆனால் பொருளாயத வாழ் நிலைமைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதன் மூலம் இவ்வகைப்பட்ட சோஷலிசம் எவ்வகையிலும் முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகளின் ஒழிப்பை, புரட்சியால் மட்டுமே சாதிக்கப்படக் கூடிய இந்த ஒழிப்பைக் குறிக்கவில்லை; நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களை யே குறிக்கிறது. இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி உறவுகள் தொடர்ந்து நீடிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, ஆகவே மூலதனத்துக்கும் உழைப்புக்கும் இடையிலான உறவுகளை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காதவை, அரசாங்கத்தின் செலவுகளைக் குறைப்பதற்கும் நிர்வாகப் பணியை எளிமையாக்குவதற்கும் மேல் அதிகமாய் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவை.

முதலாளித்துவ சோஷலிசம் வெறும் சொல் அலங்காரமாகும் போது மட்டுமே அது தன்னைச் சரியானபடி வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது.

தடையில்லா வாணிபம்: தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலனுக்காக. காப்புச் சுங்க வரிகள்: தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலனுக்காக. சிறைச் சீர்திருத்தம்: தொழிலாளி வர்க்க நலனுக்காக. இதுதான் முதலாளித்துவ சோஷலிசத்தின் இறுதி

நிலையைக் குறிக்கும் சொல், வினையாட்டாய் அமையாத ஒரே சொல்.

முதலாளித்துவ சோஷலிசத்தைச் சுருக்கமாய் ஒரே வாக்கியத்தில் சொல்லிவிடலாம்: முதலாளி முதலாளியாய் இருப்பது, தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலனுக்காகவே.

3. விமர்சன-கற்பனாவாத சோஷலிசமும் கம்யூனிசமும்

பாபெஸ்பின்³⁶ எழுத்துகளையும் ஏனையோரது எழுத்துகளையும் போல் நவீன காலத்தின் மாபெரும் புரட்சி ஒவ்வொன்றிலும் பாட்டாளி வர்க்கக் கோரிக்கைகளின் குரலாய் எப்போதும் ஒலித்திருக்கும் இலக்கியத்தை இங்கு நாம் குறிப்பிடவில்லை.

பிரபுத்துவச் சமுதாயம் வீழ்த்தப்படுகையில் எங்கும் ஒரே பரபரப்பு மிகுந்திருந்த காலங்களில் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது சொந்த நோக்கங்களை ஈடேற்றிக் கொள்வதற்காக முதன்முதலாய் நேரடியாய் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தவிர்க்க முடியாதபடி தோல்வியுற வேண்டியதாயிற்று; ஏனெனில், பாட்டாளி வர்க்கம் அப்போது வளர்ச்சியுறாத நிலையிலே இருந்தது என்பதுடன், அது விடுதலை பெறுவதற்குத் தேவையான பொருளாதார நிலைமைகள் இன்னமும் தோன்றியாகவில்லை. இந்த நிலைமைகள் பிற்பாடுதான் தோற்றுவிக்கப்பட விரந்தன, வரவிரந்த முதலாளித்துவச் சகாப்தத்தால் மட்டுமே இந்த நிலைமைகள் தோற்றுவிக்கப்படக்கூடியவை. பாட்டாளி வர்க்கத்தின் இந்த ஆரம்பக் கால இயக்கங்களின் உடன் பிறப்பாய் எழுந்த புரட்சி இலக்கியமானது தவிர்க்க முடியாதவாறு ஒருவித பிற்போக்குத் தன்மை கொண்டதாகவே இருந்தது. அனைவரும் துறவி மனப்பாங்கு கொள்ள வேண்டுமென்றும், கொச்சையான முரட்டு வழியில் சமுதாயம் சமனமாக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அது போதித்து.

சரியானபடி சோஷலிச, கம்யூனிச கருத்தமைப்புகள் என்பதாய்க் கூறத்தக்கவை, செயின்ட்-சிமோனும் ஃபூரியேயும் ஓவனும்³⁷ ஏனையோரும் எடுத்துரைத்த இவை, பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் இடையிலான போராட்டத்தின் மேலே விவரிக்கப்பட்ட வளர்ச்சியுறாத ஆரம்பக்காலக்கூறில் உருவாகி எழுந்தவையே (பிரிவு I, “முதலாளிகளும் பாட்டாளிகளும்” என்பதைப் பார்க்கவும்).

இந்த அமைப்புகளின் மூலவர்கள் அன்றைய சமுதாயத்தினுள் இருக்கும் வர்க்கப் பகைமைகளையும் சிதைவு உண்டாக்கும் கூறுகளின் செயலையும் கண்ணுறுவது மெய்தான். ஆனால் இன்னமும் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே இருந்த பாட்டாளி வர்க்கம் வரலாறு படைக்கும் முன்முயற்சியோ, சுயேச்சையான அரசியல் இயக்கப்பாடோ சிறிதும் இல்லாத ஒரு வர்க்கமாகவே அவர்களுக்குத் தோற்றமளிக்கிறது.

வர்க்கப் பகைமையின் வளர்ச்சியானது தொழில் வளர்ச்சியுடன் சேர்ந்து அதே வேகத்தில் நடைபோடுவதால், அவர்கள் கண்ணுறும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் விடுதலைக்கு வேண்டிய பொருளாயத நிலைமைகளை இன்னும் அவர்களுக்குத் தெரியும்படி வெளிப்படுத்தவில்லை. ஆகவே அவர்கள் இந்த நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய ஒரு புதிய சமூக விஞ்ஞானத்தை, புதிய சமூக விதிகளை தேடிச் செல்கிறார்கள்.

வரலாற்று வழிப்பட்ட செயல் சொந்த முறையிலான அவர்களது கண்டுபிடிப்புச் செயலுக்கும், விடுதலைக்காக வரலாற்று வழியில் உருவான நிலைமைகள் கற்பனை முறையில் வகுக்கப்பட்ட நிலைமைகளுக்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்தின் படிப்படியான, தன்னியல்பான வர்க்க ஒழுங்கமைப்பு இந்தக் கண்டுபிடிப்பாளர்கள் இதற்கென புனைந்தளிக்கும் சமூக ஒழுங்கமைப்புக்கும் அடிபணிய வேண்டும் என்றாகியது. இவர்களது கண்களுக்கு, இவர்களுடைய சமூகத் திட்டங்களுக்கான பிரசாரமும், இந்தத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கான நடைமுறைப் பணியும்தான் வருங்கால வரலாறு என்றாகி விடுகிறது.

ஏனையவற்றைவிட மிக அதிகமாய்த் துன்புறும் வர்க்கமாய் இருக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களில்தான் தலையாய கருத்து செலுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வோடு இவர்கள் தமது திட்டங்களை வகுத்தமைக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் என்பதாய் ஒன்று இருக்கிற தெனில், அது மிக அதிகமாய்த் துன்புறும் வர்க்கம் என்ற வகையில் மட்டும் தான்.

வர்க்கப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சி பெறாத நிலையும், அதோடு இவ்வகை சோஷலிஸ்டுகளுடைய சுற்றுச்சார்புகளும் இவர்களை வர்க்கப் பகைமைகள் யாவற்றுக்கும் தாம் மிகவும் மேலானோராய் இருப்பதாய்க் கருதிக் கொள்ளச் செய்கின்றன. இவர்கள் சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் நிலையையும், மிகவும் சலுகை படைத்தவர்களின் நிலையையுங்கூட மேம்படுத்த விரும்புகிறார்கள். ஆகவே வழக்கமாய் இவர்கள் வர்க்கப் பேதம் கருதாமலே, ஒட்டுமொத்தமாய் சமுதாயம் முழுமைக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள்; அது மட்டுமின்றி, எல்லோருக்கும் முதலாய் ஆளும் வர்க்கத்துக்கே வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் எடுத்துரைக்கும் அமைப்பினைப் புரிந்து கொள்ளும் எவரும் சமுதாயத்தின் சாத்தியமான மிகச் சிறந்த நிலைக்குரிய சாத்தியமான மிகச் சிறந்த திட்டமாகும் இந்த அமைப்பு என்பதைக் காணத் தவறவும் முடியுமோ?

எனவே இவர்கள் எல்லா அரசியல் செயற்பாட்டையும், முக்கியமாய் எல்லாப் புரட்சிகரச் செயற்பாட்டையும் நிராகரிக்கிறார்கள். சமாதான வழிகளில் இவர்கள் தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; அற்பமான சோதனைகள் மூலமும்—நிச்சயம் தோல்வியுறவே செய்யும் என்னும்படியான இவற்றின் மூலமும்—முன்னுதாரணத்தின் சக்தி மூலமும் இவர்கள் இந்தப் புதிய சமூக வேதத்துக்குப் பாதையைச் செப்பனிட முயலுகிறார்கள்.

வருங்கால சமுதாயத்தைப் பற்றிய இப்படிப்பட்ட கற்பனைச் சித்திரங்கள், பாட்டாளி வர்க்கம் இன்னமும் வளர்ச்சி பெறாததாய் இருந்து கொண்டு தனக்குரிய நிலை குறித்து கற்பனைப் புனைவான கருத்தோட்டத்தையே பெற்றிருக்கும் ஒரு

காலத்தில் தீட்டப் பெற்ற இந்தச் சித்திரங்கள், பொதுவாய் சமுதாயத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று அந்த வர்க்கத்துக்கு உள்ளணர்வாய் எழும் அந்த ஆரம்பக் கால ஆர்வங்களுக்கு ஏற்பவே அமைந்திருக்கின்றன.

ஆனால் இந்த சோஷலிஸ்டு, கம்ப்யூனிஸ்டு வெளியீடுகளில் விமர்சனக் கூறும் ஒன்று அடங்கியிருக்கிறது. நடப்பிலுள்ள சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு அடிப்படை ஏற்பாட்டையும் இந்த வெளியீடுகள் தாக்குகின்றன. ஆகவே தொழிலாளி வர்க்கம் அறிவொளி பெறுவதற்கு அவற்றில் மதிப்பிடற்கரிய விவரப் பொருள்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் முன் மொழியப்பட்டிருக்கும் நடைமுறைத் திட்டங்கள் யாவும்— நகரத்துக்கும் கிராமப்புறத்துக்குமுள்ள பாகுபாட்டையும், குடும்ப அமைப்பையும், தனியாட்களின் நலனுக்காகத் தொழில்கள் நடத்தப்படுவதையும், கூலியுழைப்பு முறையையும் ஒழித்தல், சமுதாயத்தின் ஒருங்கிசைவைப் பிரகடனம் செய்தல், அரசின் செயற்பாடுகளைப் பொருளுற்பத்தியை மேற்பார்வையிடுதலாய் மட்டும் மாற்றிடுதல் ஆகிய இத்தகைய திட்டங்கள் யாவும்—வர்க்கப் பகைமைகள் மறைந்து போவதை மட்டும் குறிப்பனவாய் இருக்கின்றன. இந்த வர்க்கப் பகைமைகள் அக்காலத்தில் அப்போதுதான் தலை தூக்கிக் கொண்டிருந்தன, இவற்றின் ஆரம்பக் காலத்துக்குரிய தெளிவற்ற, வரையறை செய்யப்படாத வடிவங்களில் மட்டுமே இந்த வெளியீடுகள் இவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே இந்த முன்மொழிவுகள் முற்றிலும் கற்பனாவாதத் தன்மையனவாகவே இருக்கின்றன.

விமர்சன-கற்பனாவாத சோஷலிசம், கம்ப்யூனிசம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் வரலாற்று வளர்ச்சியுடன் எதிர்விதிதச் சார்புறவு கொண்டதாகும். நவீன கால வர்க்கப் போராட்டம் எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்று திட்டவட்டமான உருவம் பெறுகிறதோ, போராட்டத்திலிருந்து கற்பிதமாய் விலகி நிற்பதும், கற்பிதமாய் அதனைத் தாக்குவதும் அந்த அளவுக்கு நடைமுறை மதிப்பையும் தத்துவார்த்த நியாயத்தையும் முற்றும் இழந்துவிடுகின்றன. ஆகவே இந்த அமைப்புகளின் மூலவர்கள் பல விதத்திலும் புரட்சிகரமா

ரோராய் இருந்திருப்பினுங்கூட, இவர்களது சீடர்கள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வெறும் பிற்போக்குக் குறுங் குழக்களாகவே அமைந்திருக்கிறார்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முற்போக்கான வரலாற்று வழி வளர்ச்சிக்கு எதிராய், அவர்கள் தமது ஆசிரியர்களுடைய மூலக், கருத்துகளைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் வர்க்கப் போராட்டத்தை மழுக்கடிக்கவும் வர்க்கப் பகைமைகளுக்கு இணக்கம் காணவும் முயலுகின்றனர். அதுவும் முரணின்றி முறையாய் முயலுகின்றனர். தமது கற்பனாவாத சமூகத் திட்டங்களைச் சோதனை முயற்சிகள் மூலம் சித்திபெறச் செய்யலாமென்று, தனிப்பட்ட சில “பலான்ஸ்டேர்களுக்கும்”, “உள்நாட்டுக் குடியேற்றங்களையும்”, “சிறு ஐகேரியாவையும்” *—புதிய ஜெருசலத்தின் இந்தக் குட்டிப் பதிப்புகளை—அமைத்திடலாமென்று இன்னமும் கனவு காண்கிறார்கள். இந்த ஆகாயக் கோட்டைகளை எல்லாம் சித்திபெறச் செய்வதற்காக இவர்கள் முதலாளிமார்களது பரிவு உணர்ச்சியையும் பணத்தையும் எதிர்பார்த்து வேண்டுகோள் விடுக்கும்படியான நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. படிப்படியாய் இவர்கள் மேலே விவரிக்கப்பட்ட பிற்போக்குப் பழமைவாத சோஷலிஸ்டுகளது பிரிவுக்குத் தாழ்ந்து விடுகிறார்கள். இவர்களது பகட்டுப் புலமை அதிகமாய் முறைப்படுத்தப்பட்ட தாய் இருக்கிறது என்பதும், இவர்கள் தமது சமூக

* “பலான்ஸ்டேர்கள்” ஷார்ல் ஃப்ரீரியேயின் திட்டத்தின்படி அமைந்த சோஷலிசக் குடியேற்றங்கள். “ஐகேரியா” என்பது காபே தமது கற்பனை நாட்டுக்கும் பிற்பாடு தமது அமெரிக்கக் கம்யூனிசக் குடியேற்றத்துக்கும் சூட்டிய பெயர். [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

“உள்நாட்டுக் குடியேற்றங்கள்” (Home-colonies) என்பதாய் ஒவன் தமது கம்யூனிச முன்மாதிரி அமைப்புகளுக்குப் பெயரிட்டார். “பலான்ஸ்டேர்கள்” என்பதாய் ஃப்ரீரியே திட்டமிட்ட பொது மாளிகைகளுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. “ஐகேரியா” என்பது கற்பனை நாட்டுக்கு இடப்பட்ட பெயர், காபே இந்தக் கற்பனை நாட்டின் கம்யூனிச நிறுவனங்களைச் சித்தரித்துக் காட்டியிருந்தார். [1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

விஞ்ஞானத்தின் அதிசய சக்தியில் வெறித்தனமான மூட நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்பதும் தான் மேலே விவரிக்கப் பட்டோருக்கும் இவர்களுக்குமுள்ள ஒரே வித்தியாசம்.

எனவே இவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கம் மேற்கொள்ளும் எந்த அரசியல் நடவடிக்கையையும் கடுமையாய் எதிர்க்கின்றனர். புதிய வேதத்தில் குருட்டுத்தனமாய்க் கொண்டுள்ள அவநம்பிக்கையின் விளைவாகவே இம்மாதிரியான நடவடிக்கை எழுகிறதெனக் கருதுகின்றனர்.

இங்கிலாந்தில் ஓவனியர்களும் பிரான்சில் ஃப்ரீயேயர்களும் முறையே சார்ட்டிஸ்டுகளையும்³⁸ *La Réforme* ஆதரவாளர்களையும்³⁹ எதிர்க்கின்றனர்.

தற்போதுள்ள பற்பல எதிர்க்கட்சிகள் குறித்து கம்யூனிஸ்டுகளின் நிலை

இங்கிலாந்திலுள்ள சார்ட்டிஸ்டுகளையும் அமெரிக்காவிலுள்ள நிலச் சீர்திருத்தாளர்களையும் போல் தற்போதுள்ள தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகள் சம்பந்தமாய் கம்யூனிஸ்டுகளுடைய உறவுநிலை இரண்டாவது பிரிவில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கம்யூனிஸ்டுகள் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உடனடி நோக்கங்கள் சித்தி பெறுவதற்காக, உடனடி நலன்கள் நிறைவேற்றம் பெறுவதற்காகப் போராடுகிறார்கள்; ஆனால் தற்காலத்திய இயக்கத்தில் இந்த இயக்கத்தின் எதிர்காலத்தையும் அவர்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்து பேணிப் பாதுகாக்கின்றனர். பிரான்சில் கம்யூனிஸ்டுகள் பழமைவாத, தீவிரவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாருக்கு எதிராய் சமூக-ஜனநாயகவாதிகளுடன்* கூட்டு சேர்ந்து கொள்கிறார்கள்; ஆனால் மாபெரும் புரட்சியிடமிருந்து மரபு வழியில் வந்துள்ள

* அக்காலத்தில் பாராளுமன்றத்தில் லெத்ரூ-ரொலேனும், இலக்கியத்தில் லுயீ பிளானும்,⁴⁰ நாளேடுகளில் *Réforme* பத்திரிகையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்த கட்சி. சமூக-ஜனநாயகம் என்னும் பெயர், அதைக் கண்டுபிடித்தவர்களாகிய இவர்களுக்கு, அதிகமாகவோ குறைவாகவோ சோஷலிசச் சாயல் கொண்ட ஜனநாயக அல்லது குடியரசுக் கட்சியின் ஒரு பிரிவைக் குறிப்பதாய் இருந்தது. [1888ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

பிரான்சில் அக்காலத்தில் தன்னை சமூக-ஜனநாயகக் கட்சி என்று அழைத்துக் கொண்ட கட்சியை அரசியல் வாழ்க்கையில் லெத்ரூ-ரொலேனும், இலக்கியத்தில் லுயீ பிளானும் பிரதிநிதித்துவம் செய்தனர்; இவ்வாறு அது இன்றைய ஜெர்மன் சமூக-ஜனநாயகத்திடமிருந்து வெகுவாய் வேறுபடுவதாய் இருந்தது. [1890ஆம் ஆண்டு ஜெர்மன் பதிப்புக்கு எங்கெல்ஸ் குறிப்பு.]

தொடர்கள் குறித்தும் பிரமைகள் குறித்தும் விமர்சனப் பார்வை கொண்ட ஒரு நிலையை ஏற்பதற்கான உரிமையை விட்டுவிடாமல் தம் கையில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

சுவிட்ஸர்லாந்தில் அவர்கள் தீவிரவாதிகளை ஆதரிக்கிறார்கள், அதேபோது தீவிரவாதக் கட்சி பிரெஞ்சு நாட்டு அர்த்தத்தில் ஜனநாயக சோஷலிஸ்டுகளாகிய ஒரு பகுதியும் தீவிரவாத முதலாளித்துவ வர்க்கத்தாராகிய ஒரு பகுதியுமான ஒன்றுக்கொன்று பகைமையான இரு கூறுகளைக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் தவறாமல் கவனத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

போலந்தில் தேச விடுதலைக்கு விவசாய நிலவுடைமையிலான புரட்சி தலையாய முந்நிபந்தனையென வற்புறுத்தும் கட்சியை, 1846ஆம் ஆண்டு கிராக்கோவ் எழுச்சியை உசுப்பிவிட்ட கட்சியை அவர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள்.⁴¹

ஜெர்மனியில் முதலாளித்துவ வர்க்கம் எதேச்சாதிகார முடியாட்சியையும் பிரபுத்துவ நிலவேந்தர் அமைப்பையும் பிற்போக்குவாதக் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதிகளையும் எதிர்த்துப் புரட்சிகரமாய்ச் செயல்படும் போதெல்லாம், அவர்கள் அதனுடன் சேர்ந்து நின்று போராடுகிறார்கள்.

ஆனால் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையிலுள்ள தீராப் பகைமை குறித்து கணப்பொழுதும் ஓயாமல் அவர்கள் சாத்தியமான முழு அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு உணர்வூட்டுகிறார்கள்; முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது மேலாண்மையுடன் கூடவே தவிர்க்க முடியாதபடி கொண்டு வந்தாக வேண்டியிருக்கும் சமூக, அரசியல் நிலைமைகளை ஜெர்மன் தொழிலாளர்கள் அப்படியே நேரே முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான ஆயுதங்களாய்ப் பயன்படுத்தும் பொருட்டும், ஜெர்மனியில் பிற்போக்கு வர்க்கங்கள் வீழ்ச்சியுற்றதும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் உடனடியாகவே ஆரம்பமாகிவிடும் பொருட்டும் அவர்கள் இப்படித் தொழிலாளர்களுக்கு உணர்வூட்டுகிறார்கள்.

கம்ப்யூனிஸ்டுகள் பிரதானமாய் ஜெர்மனியிடம் முக்கிய கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஏனெனில் ஜெர்மனியானது

முதலாளித்துவப் புரட்சி நடைபெறும் தறுவாயில் இருக்கிறது; இங்கு இந்த முதலாளித்துவப் புரட்சி ஐரோப்பிய நாகரிகம் அதிகம் முன்னேறியிருக்கும் நிலைமைகளிலும், பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்திலும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் பிரான்சிலும் இருந்ததைக் காட்டிலும் மிக அதிக வளர்ச்சி பெற்றுள்ள ஒரு பாட்டாளி வர்க்கம் இருந்து வரும் சூழலிலும் நடைபெறவிருக்கிறது என்பதுடன், ஜெர்மனியில் முதலாளித்துவப் புரட்சியானது அதை உடனடியாகவே பின்தொடரும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான ஒத்திகையே ஆகும்.

சுருங்கக் கூறின், கம்யூனிஸ்டுகள் எங்கும் தற்போதுள்ள சமூக, அரசியல் நிலைவரங்களது அமைப்பு முறையை எதிர்த்து நடைபெறும் புரட்சிகர இயக்கம் ஒவ்வொன்றையும் ஆதரிப்பவர்கள் ஆவர்.

இந்த இயக்கங்கள் யாவற்றிலும் அவர்கள் சொத்துடைமைப் பிரச்சினையை, இதுவரை அது எந்த அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தலைமையான பிரச்சினையாய் முன்னிலைக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள்.

முடிவில், எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த ஜனநாயகக் கட்சிகளது ஒற்றுமைக்காகவும் அவற்றினிடையிலான உடன் பாட்டுக்காகவும் அவர்கள் பாடுபடுகிறார்கள்.

கம்யூனிஸ்டுகள் தமது கருத்துகளையும் நோக்கங்களையும் மூடிமறைக்க மனம் ஒப்பாதவர்கள். இன்றுள்ள சமுதாயத்தின் நிலைமைகள் யாவற்றையும் பலவந்தமாய் வீழ்த்த வேண்டும், அப்போதுதான் தமது இலட்சியங்கள் நிறைவேறும் என்று கம்யூனிஸ்டுகள் ஒளிவுமறைவின்றி பறைசாற்றுகிறார்கள். அஞ்சி நடுங்கட்டும் ஆளும் வர்க்கங்கள், கம்யூனிசப் புரட்சி வருகிறதென்று. பாட்டாளிகள் தமது அடிமைச் சங்கிலியைத் தவிர இழப்பதற்கு ஏதும் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் வென்று பெறுவதற்கு அனைத்து உலகும் இருக்கிறது.

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுசேருங்கள்!

பதிப்பாசிரியர் குறிப்புகள்

¹ 1848ல் பிரான்சில் நடந்த பிப்ரவரிப் புரட்சியை இது குறிக்கிறது.

பக்கம் 7

² *Red Republican* [“சிவப்புக் குடியரசுவாதி”]—ஜி. ஹார்னி என்பவரால் 1850 ஜூன் முதல் நவம்பர் வரை பிரசுரிக்கப்பட்ட சார்ட்டிஸ்டு வார்ப்பத்திரிகை. 1850 நவம்பரில் (இதழ்கள் 21 முதல் 24 வரை) கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கையின் முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (சுருக்க வடிவில்) அதில் வெளியாயிற்று.

பக்கம் 7

³ இங்கு குறிக்கப்படுவது 1848 ஜூன் 23-26ல் நடைபெற்ற பாரிஸ் பாட்டாளி வர்க்க எழுச்சி. 1848, 1849ஆம் ஆண்டுகளில் ஐரோப்பா முழுதும் வெடித்தெழுந்த புரட்சியின் உச்ச நிலையைக் குறித்தது இந்த எழுச்சி.

பக்கம் 7

⁴ *Le Socialiste* [“சோஷலிஸ்டு”]—வாரச் செய்தித்தாள். 1871 அக்டோபர் முதல் 1873 மே வரை நியூயார்க்கில் பிரெஞ்சு மொழியில் வெளியிடப்பட்டது. அகிலத்தின் பிரெஞ்சுப் பிரிவின் வெளியீடாக விளங்கியது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை (ஒரு பகுதி நீக்கப்பட்டு) இந்தச் செய்தித்தாளில் 1872 ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதங்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

பக்கம் 7

⁵ 1871ஆம் ஆண்டுப் பாரிஸ் கம்யூன்—பாரிஸ் நகரில் நடைபெற்ற பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியால் 1871ல் நிறுவப் பெற்ற தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி அரசாங்கம். உலகின் முதலாவது பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரமாய்த் திகழ்ந்த இந்த அரசாங்கம் மார்ச் 18விருந்து மே 28 வரை 72 நாட்களுக்கு நீடித்தது.

பக்கம் 8

⁶ இங்கு குறிக்கப்படும் பதிப்பு 1869ஆம் ஆண்டில் வெளியாயிற்று. 1888ஆம் ஆண்டின் ஆங்கிலப் பதிப்புக்கு எங்கெல்சின் முகவுரையிலும் அறிக்கையின் இந்த ருஷ்ய மொழி பெயர்ப்பு வெளியான தேதி பிழைபடக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது (இந்தப் பதிப்பின் 18ஆம் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.)

பக்கம் 10

⁷ கோலகல் [“மணி”]—அலெக்ஸாந்தர் கெர்த்சன், நிக்கலாய் ஓகர்யோவ் இருவராலும் 1857 முதல் 1867 வரை வெளியிடப்பட்ட ருஷ்யப் புரட்சிகர-ஜனநாயகவாதச் செய்தித்தாள். 1865 வரை லண்டனிலும், பின்பு ஜினீவாவிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

பக்கம் 10

⁸ 1881, மார்ச் முதல் தேதியன்று இரண்டாம் அலெக்ஸாந்தர் “நரோத்னயா வோல்யா” [“மக்கள் விடுதலை”] குழுவினரால் கொலை செய்யப்பட்ட பின்பு ருஷ்யாவில் ஏற்பட்ட நிலைமை இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. பட்டத்துக்கு வந்த மூன்றாம் அலெக்ஸாந்தர், புரட்சி நடவடிக்கைகளும் “நரோத்னயா வோல்யா”வின் (பயங்கரவாத நரோத்னிக்ருகளின் இரகசிய அரசியல் நிறுவனம் இது) புதிய பயங்கரச் செயல்களும் நேரலாம் என்ற அச்சத்தால் அப்போது காட்சிஇவிலேயே தங்கிவிட்டார்.

பக்கம் 11

⁹ டார்வின் [Darwin], சார்லஸ் ராபர்ட் (1809-1882)—ஆங்கில விஞ்ஞானி. பொருள்முதல்வாத உயிரியலை உருவாக்கியவர். உயிர் இயற்கையின் வளர்ச்சி பற்றிய சித்தாந்தத்தை ஏராளமான இயற்கை விஞ்ஞான விஷயாதாரங்களின் அடிப்படையில் முதன்முதலாக ஸ்தாபித்தவர் இவரே. அங்கக உலகின் வளர்ச்சி குறைந்த சிக்கல் கொண்ட வடிவங்களிலிருந்து தொடங்கி, அதிகச் சிக்கலுள்ள வடிவங்களுக்குச் செல்லுகிறது என்றும், 'பழைய வடிவங்கள் மறைவது போலவே, புதிய வடிவங்கள் தோன்றுவது இயற்கை வரலாற்று வளர்ச்சியின் விளைவே என்றும் முதன்முதலில் நிரூபித்தவரும் இவரே. இயற்கை, செயற்கைத் தேர்வின் மூலம் இனங்களின் தோற்றம் பற்றிய போதனையே டார்வின் சித்தாந்தத்தின் மையக் கருத்தாகும். மாறுந்தன்மையும் பாரம்பரியமும் அங்கஜீவிகளின் இயல்பு என்றும், ஒரு விலங்கிற்கோ தாவரத்துக்கோ வாழ்வதற்கான அதன் போராட்டத்தில் பயனுள்ளவையான மாறுதல்கள் நிலைபெற்று, குவிந்து, மரபுவழியாகப் பெறப்படுகின்றன என்றும், புதிய விலங்குகளும் தாவரங்களும் தோன்றுவதற்கு இவையே காரணமாகின்றன என்றும் டார்வின் உறுதிப்படுத்தினார். தமது சித்தாந்தத்தின் பிரதானக் கோட்பாடுகளையும் சான்றுகளையும் *The Origin of Species* ["இனங்களின் தோற்றம்"] (1859) என்னும் நூலில் டார்வின் விவரித்துள்ளார்.

பக்கம் 14

¹⁰ குறிப்பு 1ஐப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 15

¹¹ புரூதோன் [Proudhon], பியேர்-ஜொஸேப் (1809-1865)—பிரெஞ்சுக் கட்டுரையாளர், பொருளாதார அறிஞர், சமூகவியல் அறிஞர். குட்டிமுதலாளித்துவ வர்க்கத்தாரின் கொள்கை வாதி, அராஜகவாதத்தை ஸ்தாபித்தவர்களில் ஒருவர். சிறு தனியார் சொத்துடைமையை என் றென்றைக்கும் நிலையாக வைத்திருக்க வேண்டும் எனப்

புருதோன் விரும்பினார். பெரு முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையை அவர் குட்டிமுதலாளியினுடைய நோக்கு நிலையிலிருந்து விமர்சித்தார். விசேஷ “மக்கள் வங்கி” நிறுவப்பட வேண்டும் என்றும், தொழிலாளர்கள் சொந்த உற்பத்திச் சாதனங்களை வாங்கிச் சேகரித்து, கைவினைஞர்கள் ஆவதற்கு இந்த வங்கி “இலவசக் கடன்” வாயிலாக உதவும் என்றும் அவர் யோசனை வெளியிட்டார். தனி வகைப்பட்ட “பரிவர்த்தனை வங்கிகள்” அமைப்பது பற்றிய புருதோனின் கற்பனைத் திட்டமும் இதேபோன்ற பிற்போக்குத்தன்மைகொண்டிருந்தது. அவரது திட்டப்படி இந்த வங்கிகளின் உதவியால் உழைப்பாளி மக்கள் தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களின் “நியாயமான” விற்பனைக்கு வகை செய்வார்கள், அதே சமயம் உற்பத்திக் கருவிகள், சாதனங்கள் மீது முதலாளித்துவச் சொத்துடைமையைத் தொடாமல் விட்டுவிடுவார்கள். பாட்டாளி வர்க்கத்துக்குள்ள வரலாற்று பாத்திரத்தைப் புருதோன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. வர்க்கப் போராட்டம், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி, பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம் ஆகியவை குறித்து அவர் மறுதலைப் போக்குடையவராய் இருந்தார். அராஜகவாதியான அவர் அரசின் அவசியத்தையே நிராகரித்தார். முதலாவது அகிலத்தின் மீது தமது கருத்துகளைத் திணிக்க முயன்ற புருதோனியர்களைக் கார்ல் மார்க்சும் பிரெடெரிக் எங்கெல்சும் முரணின்றித் தொடர்ச்சியாய் எதிர்த்தனர். மெய்யறிவின் வறுமை என்ற தமது புத்தகத்தில் கார்ல் மார்க்ஸ் புருதோனியத்தைக் கடுமையாய்த் தாக்கித் தகர்த்திட்டார்.

பக்கம் 16

12 லஸ்ஸர்லியர்கள்—ஜெர்மன் குட்டிமுதலாளித்துவ சோஷலிஸ்டு பெர்டினாண்டு லஸ்ஸால் [Lassalle] ஆதரித்துப் பின்பற்றியவர்கள், லைப்ஸிக் நகரில் நடந்த தொழிலாளர் சங்கங்களின் காங்கிரஸில் (1863) நிறுவப்பட்ட ஜெர்மன் தொழிலாளர்களின் பொதுச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள். சங்கத்தின் முதல் தலைவர் லஸ்ஸால். சங்கத்தின் வேலைத்

திட்டத்தையும் செயல்தந்திர அடிப்படைகளையும் வரையறுத்தவரும் அவரே. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வெகுஜன அரசியல் கட்சி ஒன்று நிறுவப்பட்டதானது ஜெர்மனியில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு முன்னேற்றப் படியாகும். ஆனால் லஸ்ஸாலும் அவரைப் பின்பற்றியோரும் பிரதான தத்துவார்த்த, அரசியல் பிரச்சினைகளில் சந்தர்ப்பவாத நிலையை அனுசரித்தனர். சமுதாயப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்குப் பிரஷ்ய அரசைப் பயன்படுத்துவது சாத்தியமே என்று கருதி அவர்கள் பிரஷ்யாவில் பிஸ்மார்க் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்த முயன்றார்கள். லஸ்ஸாலியத் தத்துவத்தையும் போர்த்தந்திரத்தையும் நிறுவன ஒழுங்கமைப்புக்கோட்பாடுகளையும் ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தில் செயல்படும் ஒரு சந்தர்ப்பவாதப் போக்காகுமென்று கண்டித்து மார்க்சம் எங்கெல்சம் கடுமையாய் அவற்றை எதிர்த்து போராடினர்.

பக்கம் 17

- 13 உண்மையில் இம்மொழிபெயர்ப்பைச் செய்தவர் கி. வ. பிளெஹானவ் என்பதைப் பிற்பாடு எங்கெல்ஸ் ருஷ்யாவில் சமூக உறவுகள் என்னும் கட்டுரையின் பின்னூரையில் பிழையின்றி குறிப்பிடுகிறார்.

பக்கம் 18

- 14 ஓவனியர்கள்—பிரிட்டிஷ் கற்பனாவாத சோஷலிஸ்டான ராபர்ட் ஓவன் [Owen] (1771-1858) என்பவரின் ஆதரவாளர்கள். ராபர்ட் ஓவன் முதலாளித்துவ அமைப்பைக் கடுமையாய்க் கண்டித்தார், ஆனால் முதலாளித்துவ முரண்பாடுகளின் மூல காரணங்களை அவரால் புலப்படுத்திக் காட்ட முடியவில்லை. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுக்குப் பிரதான காரணம் முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தி முறையல்ல, அறிவொளி போதிய அளவு பரவாமலிருப்பதே என்று கருதினார். கல்வியின் மூலமும், சமூகச் சீர்திருத்தங்களின் மூலமும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றிவிடலாம் என்றார்,

இதற்குரிய சீர்திருத்தங்களுக்கான விரிவான ஒரு வேலைத் திட்டத்தை வகுத்து முன்வைத்தார். வருங்காலப் “பகுத்தறிவுச்” சமுதாயம் சிறிய, தன்னைக்கொண்டிருக்கின்ற சுகந்திரச் சம்மேளனமாய் இருக்குமெனச் சித்திரித்தார். ஆனால் அவருடைய இந்தக் கருத்துகளை நடைமுறையில் செயல்படுத்த அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் தோல்வியுற்றன. (இந்தப் பதிப்பின் பக்கங்கள் 93-98ஐயும் பார்க்கவும்.)

பக்கம் 19

- 15 ஃபூரியேயர்கள்—பிரெஞ்சுக் கற்பனாவாத சோஷலிஸ்டான ஷார்ல் ஃபூரியே [Fourier] (1772-1837) என்பவரின் ஆதரவாளர்கள். ஃபூரியே முதலாளித்துவ சமுதாயத்தைக் கடுமையாய் விமர்சித்தார். மனித உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அறிந்து கொள்வதன் அடிப்படையில் அமையப் பெறும் வருங்காலத்தின் “இசைவான” சமுதாயத்தைச் சித்திரித்தார். பலாத்காரப் புரட்சியை அவர் எதிர்த்தார். வருங்கால சோஷலிச சமுதாயத்துக்கான மாற்றத்தை முன்மாதிரி “பலான்ஸ்டேர்களை” [“வேலைக் கூட்டமைவுகள்”] சமாதான வழியில் விளக்கிப் பிரசாரம் செய்வதன் மூலமே நடந்தேறச் செய்ய முடியும் என்றார். இந்த “பலான்ஸ்டேர்களில்” எல்லாரும் தாமே மனமுவந்து வேலை செய்வார்கள், உழைப்பு அவர்களுக்கு இனிமை பயப்பதாய் இருக்கும். ஆனால் ஃபூரியே தனியுடைமையை அகற்றிவிடவில்லை, அவருடைய “பலான்ஸ்டேர்களில்” பணக்காரர்களும் ஏழைகளும் இருந்தனர். (இந்தப் பதிப்பின் 93-98ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்கவும்.)

பக்கம் 19

- 16 காபே [Cabet], எத்தியேன் (1788-1856)—பிரெஞ்சுக் குட்டிமுதலாளித்துவக் கட்டுரையாளர். கற்பனாவாதக் கம்யூனிசத்தின் பிரபலப் பிரதிநிதி. சமூகத்தை அமைதியான முறையில் மாற்றி அமைப்பதன் மூலம் முதலாளித்துவ அமைப்பின் குறைகளை அகற்றிவிட முடியும் என்று

காபே எண்ணினார். ஐகேரியாவில் பயணம் (1840) என்னும் நூலில் அவர் தமது கருத்துகளை விவரித்தார். அமெரிக்காவில் கம்யூனை அமைப்பதன் வாயிலாக இந்தக் கருத்துகளை அவர் செயல்படுத்த முயன்றார். ஆனால் அவருடைய சோதனைகள் அடியோடு தோல்வி அடைந்தன. (இந்தப் பதிப்பின் 97-98ஆம் பக்கங்களைப் பார்க்கவும்.) வைட்லிங் [Weitling], வில்ஹெல்ம் (1808-1871)—ஜெர்மன் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தின் தொடக்கத்தில் அதன் பிரபலத் தலைவர். கற்பனாவாத-சமத்துவவாதக் கம்யூனிசத்தின் சித்தாந்தகர்த்தர்களில் ஒருவர். ஜெர்மன் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் முதலாவது சுயேச்சைத் தத்துவார்த்த இயக்கமாய் வைட்லிங்கின் கருத்தோட்டங்கள் ஆக்க முறையில் பங்காற்றின என்று எங்கெல்ஸ் எழுதினார். ஆனால் விஞ்ஞானக் கம்யூனிசம் உதித்தெழுந்தபின் இக்கருத்தோட்டங்கள் பாட்டாளி வர்க்க உணர்வின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாய் அமையலாயின.

பக்கம் 20

17 குறிப்பு 9ஐப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 21

18 குறிப்பு 5ஐப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 22

19 குறிப்பு 3ஐப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 28

20 சர்வதேச நிறுவனமான கம்யூனிஸ்டுக் கழகத்தின் (1847-52) உறுப்பினர்களாகிய 11 பேர் மீது பிரஷ்யாவில் நடைபெற்ற வழக்கு விசாரணை (1852 அக்டோபர் 4லிருந்து நவம்பர் 12 வரை) இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டப் பெற்று ஜோடிக்கப்பட்ட இந்த வழக்கில் ஏழு பேருக்கு மூன்றிலிருந்து ஆறு ஆண்டு வரையிலான கோட்டைச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

பக்கம் 29

²¹ கார்ல் மார்க்சின், *General Rules of the International Working Men's Association* [“அகிலத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொது விதிகள்”] என்ற பிரசுரத்தைப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 29

²² குறிப்பு 16ஐப் பார்க்கவும்.

பக்கம் 31

²³ காங்கிரஸ் போலந்து—1814-1815ம் ஆண்டுகளில் நடந்த வியன்னா காங்கிரசின் நிர்ணயப்படி போலிஷ் ஜாராட்சிப் பிரதேசம் என்ற அதிகாரபூர்வமான பெயரால் ருஷ்யாவுடன் இணைக்கப்பட்ட போலந்தின் பகுதி இந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது.

பக்கம் 34

²⁴ லுயீ போனப்பார்த் [Louis Bonaparte] (மூன்றாம் நெப் போலியன் [Napoleon III]) (1808-1873)—முதல் நெப் போலியனின் மருமகன். இரண்டாவது குடியரசின் தலைவர் (1848-1851). பிரெஞ்சுப் பேரரசர் (1852-1870).

பிஸ்மார்க் [Bismark], ஓட்டோ, எடுவார்ட் லியோப்பால்டு (1815-1898)—பிரஷ்யாவின், ஜெர்மனியின் ராஜதந்திரி. இவருடைய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுக் கொள்கைகள் பிரஷ்ய நிலவேந்தர்களின் நலன்களுக்கும் பெரு முதலாளிகளின் நலன்களுக்கும் சேவை புரிந்தன. கொள்ளைக்கார யுத்தங்களின் மூலமும் இராஜதந்திரச் சதிவேலைகள் மூலமும் இவர் ஜெர்மனியைப் பிரஷ்யாவின் மேலாண்மையின்கீழ் 1871ல் ஒன்றுபடச் செய்தார். 1871லிருந்து 1890 வரை ஜெர்மன் முடிப் பேரரசின் சான்சலராய் இருந்தார்.

“1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியும், அதேபோல் அதற்கு முந்திய புரட்சிகளில் பலவும் வினோத சகாக்களையும் வழித்தோன்றல்களையும் பெற்றிருந்தன. இந்தப் புரட்சியை நசுக்கிய அதே ஆட்கள், கார்ல் மார்க்ஸ் அடிக்கடி கூறி

வந்தது போல், இப்புரட்சியின் இறுதி விருப்ப ஆவண நிறைவேற்றாளர்கள் ஆகியுள்ளனர். லுயீ போனப்பார்த் சுயேச்சையான, ஒன்றுபட்ட இத்தாலியை உருவாக்க வேண்டியதாயிற்று. பிஸ்மார்க் ஜெர்மனியைப் புரட்சிகர மாய் மாற்றியுமைக்கவும், ஹங்கேரியின் சுதந்திரத்தை மீட்டமைக்கவும் வேண்டியதாயிற்று. (எங்கெல்ஸ், இங்கிலாந்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நிலைமை என்னும் நூலின் முகவுரை.)

பக்கம் 36

25 ருஷ்ய முடிப் பேரரசால் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்ட போலிஷ் பிரதேசங்களில் 1863ல் ஆரம்பமான தேச விடுதலை எழுச்சி இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. ஜாரிஸ்டுப் படைகளால் இந்த எழுச்சி கொடிய முறையில் அடக்கப்பட்டது. இந்த எழுச்சியின் தலைவர்கள் மேற்கு ஐரோப்பிய அரசாங்கங்களின் தலையீட்டைத் தமது நம்பிக்கைகான ஆதாரமாய்க் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் மேற்கு ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் வெறும் இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பால் ஒன்றும் செய்யாமல், உண்மையில் போலிஷ் எழுச்சியைக் காட்டி கொடுத்துவிட்டனர்.

பக்கம் 36

26 போப்பு, ஒன்பதாம் பயஸ் [Pius]—1846ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இவர் மிதவாதியாய்க் கருதப்பட்டார், ஆனால் 1848ஆம் ஆண்டுப் புரட்சிக்கு முன்பிருந்தே ஐரோப்பாவின் போலீஸ் அடக்குமுறை அதிபராய்ச் செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்ட ஜார் மன்னர் முதலாம் நிக்கலாயைப் போல் அதே அளவுக்கு சோஷலிசத்தின் வெரியாய் இருந்தார். ஆஸ்திரிய முடிப் பேரரசின் சான்சலரான மெட்டர்னிஹ் [Metternich] ஐரோப்பியப் பிற்போக்கின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தலைவராய் இருந்தார். அக்காலத்தில் இவர் பிரெஞ்சு நாட்டுப் பிற்போக்குத் தலைவராய் இருந்த கிஸோவுடன் [Guizot]—பிரெஞ்சு முதலாளித்துவ வரலாற்றியலாளர், அமைச்சர், பெருநிதி மூலதனத்தின், தொழில்

துறை மூலதனத்தின் சித்தாந்தவாதி, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஜென்மப் பகையாய் இருந்தவர்—கூட்டு சேர்ந்து கொண்டார். பிரஷ்ய அரசாங்கம் கேட்டுக் கொண்டதற்கு ஏற்ப கார்ல் மார்க்சை பார்சிலிருந்து வெளியேறிவிடும் படி உத்தரவிட்டவர் கிஸோ. ஜெர்மன் போலீஸ் ஜெர்மனியில் மட்டுமின்றி, பிரான்சிலும் பெல்ஜியத்திலும் சுவிட்ஜர்லந்திலும் கம்யூனிஸ்டுகளை வேட்டையாடிவந்தது, அவர்கள் பிரசார வேலையில் ஈடுபடுவதைத் தடுப்பதற்காக எல்லா வழிகளையும் கையாண்டு வந்தது.

பக்கம் 40

- ²⁷ ஹாக்ஸ்த்ஹாவுசன் [Haxthausen], ஆகுஸ்த் (1792-1866)—பிரஷ்யாவைச் சேர்ந்த பிரபு, எழுத்தாளர். ருஷ்யாவின் நில உறவுகளில் கிராமச் சமுதாய அமைப்பின் மீதமிச்சங்களை விவரித்து ஒரு நூல் இயற்றியவர்.

பக்கம் 41

- ²⁸ மௌரர் [Maurer], கியோர்க் லுத்விக் (1790-1872)—ஜெர்மன் வரலாற்று அறிஞர். தொன்மைக்கால, இடைக்கால ஜெர்மனியின் சமூக அமைப்பை ஆராய்ந்தவர்.

பக்கம் 41

- ²⁹ மார்கன் [Morgan], லூயிஸ் ஹென்ரி (1818-1881)—அமெரிக்க இனப்பரப்பு விளக்க இயல் அறிஞர், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சியாளர், தொடக்கக் காலச் சமூகம் பற்றிய வரலாற்று ஆசிரியர், இயல்பான பொருள்முதல்வாதி.

பக்கம் 42

- ³⁰ சிலுவைப் போர்ப் பயணங்கள்—11-13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மேற்கு ஐரோப்பிய நிலப்பிரபுக்களும் உயர்குடி வீரர்களும் கிழக்கு நாடுகள்மீது நடத்திய இராணுவகாலனி பிடிப்புப் படையெடுப்புகள். ஜெருஸலத்திலும் மற்றப் “புனித ஸ்தலங்களிலும்” உள்ள கிறிஸ்தவப்

புனிதச் சின்னங்களை முஸ்லிம்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்டல் என்னும் மதப் பதாகையின் கீழ் இந்தப் படையெடுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

பக்கம் 47

- 31 பிற்காலப் படையெடுப்புகளில் மார்க்கம் எங்கெல்கம் “உழைப்பின் மதிப்பு”, “உழைப்பின் விலை” என்ற பதங்களின் இடத்தில் மார்க்சால் புகுத்தப்பட்ட “உழைப்பு சக்தியின் மதிப்பு”, “உழைப்பு சக்தியின் விலை” என்ற அதிகத் துல்லியமான பதங்களைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

பக்கம் 54

- 32 இங்கு குறிக்கப்படுவது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத் தேர்தல் சீர்திருத்தம். இதற்கான சட்டம் 1831ல் காமன்ஸ் சபையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, முடிவில் 1832 ஜூனில் பிரபுக்களின் சபையால் ஏற்கப்பட்டது. இந்தச் சீர்திருத்தம் நிலமுடைத்த, நிதித்துறைப் பிரபுக் குலத்தார் வகித்த அரசியல் ஏகபோகத்துக்கு எதிரானதாகும்; பாராளுமன்றத்தினுள் தொழில் துறை முதலாளித்துவ வர்க்கம் இடம் பெறுவதற்கு இது வகை செய்தது. இந்தச் சீர்திருத்தத்துக்கான போராட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தாரும் குட்டிமுதலாளித்துவப் பகுதியோரும் உந்து விசையாய்ச் செயல்பட்டனர், ஆனால் மிதவர்த முதலாளித்துவ வர்க்கம் இவர்களை ஏமாற்றி, தேர்தல் உரிமைகள் பெற முடியாதபடி தடுத்துவிட்டது.

பக்கம் 80

- 33 பிரெஞ்சு மரபுவழி முடியாட்சிவாதிகள்—1830ல் ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்ட புர்போன் அரசவம்சத்தின் ஆதரவாளர்கள். இந்த அரசவம்சம் உயர்குடி நிலப்பிரபுக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. மரபுவழி முடியாட்சிவாதிகள், நிதிப் பிரபுக்கள், பெரும் முதலாளிகள் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் ஆட்சியிலிருந்து ஆர்லியன்ஸ்

அரசவம்சத்துக்கு எதிராகப் போராடினார்கள். அப் போது அவர்களில் சிலர் சுரண்டும் முதலாளிகளிடமிருந்து உழைப்பாளி மக்களைப் பாதுகாப்பவர்கள் தாங்கள் எனக் கூறிக் கொண்டு சோஷலிசச் சொற்றொடர்களால் மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடுவதில் அடிக்கடி ஈடுபட்டார்கள்.

“இளம் இங்கிலாந்துக்காரர்கள்”—கன்சர்வடிவ் (டோரிகள்) கட்சியைச் சேர்ந்த பிரிட்டிஷ் அரசியல் வாதிகள், இலக்கிய ஆசிரியர்களின் குழு. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நாற்பதுக்களின் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டது இது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் வளர்ந்து வந்த பொருளாதார, அரசியல் வலிமையின்பால் நிலப்பிரபுக்களின் அதிருப்தியை இந்தக் குழு வெளியிட்டது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு எதிரான தங்கள் போராட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தைப் பயன்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அதைத் தங்கள் தரப்பில் ஈர்ப்பதற்காகக் கிளர்ச்சியூட்டும் மேடைப் பிரசங்க முறைகளை இந்தக் குழுவினர் மேற்கொண்டனர்.

பக்கம் 81

³⁴ சிஸ்மொண்டி [Sismondi], ஜான் ஷார்ல் லெயோனார் சிமோண்டு டே (1773-1842)—சிவிஸ் நாட்டுப் பொருளியலாளர், வரலாற்றியலாளர், குட்டி முதலாளித்துவ சோஷலிசத்தின் பிரதிநிதி. பெருவீத முதலாளித்துவப் பொருளுற்பத்தியின் முற்போக்குத் தன்மை கொண்ட போக்குகளை சிஸ்மொண்டி உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; பழைய அமைப்புகளிலும் மரபுகளிலும், அதாவது புதிய பொருளாதார நிலைமைகளுக்கு ஒவ்வாத தொழில் கைவினைச் சங்கங்களிலும் தந்தைவழிச் சமுதாய முறையிலான விவசாயத்திலும் முன்மாதிரிகளைத் தேடி வந்தார்.

பக்கம் 84

35 குரூன் [Grüne], கார்ல் (1817-1887)—ஜெர்மன் குட்டி முதலாளித்துவக் கட்டுரையாளர்.

பக்கம் 90

36 பாபெஃப் [Babeuf], கிராக்கஸ் (உண்மைப் பெயர் பிரான்ஸுவா நோயேல் [Noel]) (1760-1797)—பிரெஞ்சுப் புரட்சியாளர். கற்பனாவாதக் கம்யூனிசத்தின் மிகப் பிரபலப் பிரதிநிதி. பொதுமக்களின் நலன்களைக் காப்பதற்காகப் புரட்சிகரச் சர்வாதிகார ஆட்சியை நிலைநாட்டும் நோக்கத்துடன் ஆயுதந்தாங்கிய எழுச்சி ஆயத்தங்கள் செய்த இரகசியச் சங்கம் ஒன்றை அவர் அமைத்தார். இந்தச் சதியாலோசனை வெளியாகிவிட்டது. 1797, மே 27ல் பாபெஃப் மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டார்.

பக்கம் 93

37 செயின்ட்-சிமோன் [Saint-Simon], அன்ரி ஓனோத் (1760-1825)—பிரெஞ்சு நாட்டுக் கற்பனாவாத சோஷலிஸ்டு, இவர் முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தாக்கினார், கைவினைச் சங்க கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கான வேலைத்திட்டத்தை முன்வைத்துச் செயல்பட்டார். சான்-சிமோனின் கருத்துப்படி வருங்கால சமுதாயத்தில் எல்லாரும் வேலை செய்தாக வேண்டும், சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரது நிலையும் அவரது உழைப்புச் சாதனைகளால்தான் தீர்மானிக்கப்படும். விஞ்ஞானத்தைத் தொழில் துறையுடன் ஒன்றுபடச் செய்தல், பொருளுற்பத்தியை மையப்படுத்தல், திட்டமுறைப்படி ஆக்குதல் என்பதான கருத்துகளை முன்வைத்தவர் அவர். ஆனால் சான்-சிமோன் தனியார் சொத்துடைமையையும், மூலதனத்திலிருந்து வட்டி வருமானம் பெறுவதையும் தாக்கவில்லை. அரசியல் போராட்டம் குறித்தும் புரட்சி குறித்தும் அவர் எதிர்மறை நிலையை மேற்கொண்டார். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பணியை அவர் கண்டு கொள்ளத் தவறிவிட்டார், அரசாங்கச் சீர்திருத்தங்கள் மூலமும், ஒரு புதிய சமயத்தின் வழியில்

சமுதாயத்துக்கு அறநெறிப் பயிற்சி அளிப்பதன் மூலமும் வர்க்க முரண்பாடுகள் ஒழிக்கப்படும்படியான நிலையை அடைந்துவிடலாம் என்று நம்பினார். (ஃபூரியே, ஓவன் இவர்கள் குறித்து 14, 15ஆவது குறிப்புகளைப் பார்க்கவும்.)

பக்கம் 94

38 சார்ட்டிசம் (சாஸனம் என்று பொருள்படும் Charter என்ற சொல்லிலிருந்து)—இங்கிலாந்துத் தொழிலாளர்களின் புரட்சிகரமான சர்வஜன இயக்கம். தொழிலாளர்களின் கடினமான பொருளாதார நிலைமைகள், அரசியல் உரிமையின்மை இவற்றின் காரணமாகத் தொடங்கியது இந்த இயக்கம். 19ஆம் நூற்றாண்டின் முப்பதுக்களின் கடைசியில் பெரிய பொதுக்கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆகியவற்றுடன் தொடங்கிய இந்த இயக்கம் இடை விட்டு விட்டு ஐம்பதுக்களின் ஆரம்பம் வரை தொடர்ந்தது.

பக்கம் 98

39 *La Réforme* [“சீர்திருத்தம்”] (பாரிஸ், 1843-1850) என்னும் செய்தித்தாளின் ஆதரவாளர்கள் இங்கு குறிக்கப்படுகிறார்கள். குடியரசு நிறுவப்பட வேண்டும், ஜனநாயக, சமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இவர்கள் கோரினார்கள்.

பக்கம் 98

40 லெத்ரூ ரொலேன் [Ledru-Rollin], அலெக்ஸாந்தர் ஒகூஸ்ட் (1807-1874)—பிரெஞ்சுக் கட்டுரையாளர், அரசியல் வாதி. குட்டிமுதலாளித்துவ ஜனநாயக வாதிகளின் தலைவர்களில் ஒருவர். *La Réforme* செய்தித்தாளின் ஆசிரியர். 1848ல் தாற்காலிக அரசாங்க உறுப்பினராயிருந்தார்.

பிளான் [Blanc], லூயீ (1811-1882)—பிரெஞ்சுக் குட்டிமுதலாளித்துவ சோஷலிஸ்டு, வரலாற்று ஆசிரியர்.

1848-49 புரட்சியில் தீவிரமாகப் பங்காற்றியவர். முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினருடன் சமரசம் செய்து கொள்வதை ஆதரித்தார்.

பக்கம் 99

- 41 தேச சுதந்திரம் பெறுவதற்காக போலிஷ் பிரதேசங்களில் 1846 பிப்ரவரியில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. போலந்தின் புரட்சிகர ஜனநாயகவாதிகள் இந்த எழுச்சியின் மூலவர்களாய் இருந்தார்கள்.

பக்கம் 100

வாசக நேயர்களுக்கு

இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றியும் இந்தப் புத்தகத்தின் தயாரிப்பைப் பற்றியும் வாசக நேயர்களின் கருத்தை முன்னேற்றப் பதிப்பகம் மகிழ்வுடன் வரவேற்கும்.

கடிதங்களைத் தயை செய்து "Progress Publishers, 17, Zubovsky Boulevard. Moscow, USSR" என்ற முகவரிக்கு அனுப்புங்கள்.

விற்பனையாளர்கள்

நியூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

தலைமை அலுவலகம்

6, நல்லதம்பி செட்டித் தெரு, சென்னை-2

ஷோ-ரூம்

6/30, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2

கிளைகள்

80, மேலக்கோபுர வீதி, மதுரை-1

87/89, ஒப்பணக்கார வீதி, கோயமுத்தூர்-1

சிங்காரத்தோப்பு, திருச்சிராப்பள்ளி-8